

Wereldkampioenschap 1956

Internationaal damspel (100 velden)

**Verteld door
Marcel Deslauriers**
(compilatie André Leclerc)

(vertaling Borghoms F)

Inhoudsopgave

Introductie	3
Tussen 1952 en 1956; Uitnodiging	4
De tweede mijlpaal Aankomst (en foto) van de deelnemers	8
Eerste ronde tegen VanDijck	10
Tweede ronde tegen H. Verpoest (N)	13
Fragment De Jong vs Roozenburg	13
Derde ronde tegen R. Forclaz (W)	15
Vierde ronde (rust).....	16
Vijfde ronde tegen P. Dionis (W)	17
Zesde ronde tegen A. Vers (N)	18
Zevende ronde tegen W. Huisman (W)	20
De Chefneux-variant.....	22
Achtste ronde tegen R. Keller (N)	24
Negende ronde tegen W. De Jong (W)	25
Tiende ronde tegen L. King (N)	26
Elfde ronde tegen M. Hisard (W)	28
Twaalfde ronde tegen E. Fanelli (W)	30
Dertiende ronde tegen J. Amzand (N)	32
Veertiende ronde tegen M. Navarro (W)	33
Vijftiende ronde tegen M. Merono (N)	35
Zestiende ronde tegen J. Bom (W)	36
Zeventiende ronde tegen P. Roozenburg (N)	38
Achttiende ronde tegen M. Verleene (W)	39
Negentiende ronde tegen C. Gournier (N) Eindstand	41
Lijst van kampioenen	43
Toernooi van Rotterdam	44
Toernooi Den Haag	45
Enkele analyses ivm Deslauriers	47

Wereldkampioenschap 1956

Zoals Marcel Deslauriers het verwoordt, was het Wereldkampioenschap van 1956 de tweede mijlpaal voor de Canadezen, ook al was het het derde Olympische toernooi sinds de oprichting van de FMID (1948-1952-1956).

Marcel Deslauriers vertelde op voortreffelijke wijze over Canada' s eerste optreden in Europa tijdens het toernooi van 1952 en deed dat opnieuw met het toernooi van 1956. Dit jaar zou de geschiedenis ingaan toen onze vertegenwoordiger terugkwam met de kroon van wereldkampioen. Hij is tot op de dag van vandaag de enige niet-Europese speler die de wereldtitel internationaal dammen heeft gewonnen! Deslauriers bereikte deze prestatie op relatief hoge leeftijd voor een prestatie van dit kaliber: 51 jaar oud!

Dit huidig werk bevat niet alleen het verhaal van deze reis verteld door Deslauriers, maar ook enkele foto's en vooral de volledige partijen die Marcel Deslauriers speelde in het kampioenschap 1956, waarvan enkele fragmenten zijn geanalyseerd.

Veel leesplezier!

DE LAURIER VAN DESLAURIERS

Van l.n.r.: Marcel Deslauriers
(centraal), poseert in gezelschap van
W. H. Lieve (links), secretaris van
KNDB en **F. M. Cremers** (rechts)
burgemeester van Haarlem.

Tussen 1952 en 1956...

WK MATCH IN 1954

Na de overwinning van Piet Roozenburg op het wereldkampioenschap van 1952 en vooral de uitstekende prestatie van Raoul Dagenais, koesterden de Canadezen de hoop op een wk-match tussen Roozenburg en Dagenais. Deze ging niet door, maar Roozenburg moest zijn titel toch verdedigen in een wedstrijd tegen zijn landgenoot Wim Huisman in 1954. Roozenburg behield zijn titel met gemak door te winnen, met 4 overwinningen en 8 remises.

Een eerste Canadees kampioenschap op de 100 velden.

In de tussentijd organiseerde Canada zijn eerste kampioenschap in het 100-veldspel. Ben Springer, verwijzend naar de tegengestelde prestaties van Deslauriers en Dagenais op het WK van 1952, analyseerde een van de wedstrijden van Marcel Deslauriers, winnaar van dit eerste kampioenschap, analyse gepubliceerd in het Nederlandse tijdschrift Het Damspel:

"(...)Als typisch voorbeeld van wat we zojuist hebben gezegd is het geval van de twee Canadese dammers, M. Deslauriers en R. Dagenais, die naar ons land kwamen in 1952 in de jacht om een wereldtitel te veroveren. Deslauriers, ongeëvenaarde kampioen op het 144 velden, dambord was hem voorgedaan en er werd veel van hem verwacht. Het resultaat van hun optredens was het tegenovergestelde van wat verwacht werd. Deslauriers speelde met wisselend succes en eindigde in het midden van de lijst (9e), maar Dagenais versloeg onze Roozenburg en stond lange tijd bovenaan de lijst en miste de wereldtitel op een haarbreedte! Toch herhaalde Dagenais dat zijn landgenoot en vriend zeker net zo sterk was als hij! Maar .. hij voelde zich meer misplaatst! Dat Deslauriers inderdaad erg sterk is, komt terug in de hieronder uitgelegde wedstrijd, gespeeld in een kampioenschap in Montreal.

We hebben Deslauriers' commentaar toegevoegd (cursief).

Kampioenschap van Canada, te Montreal

Partij uit de 2de ronde, 28 november 1954

Wit : Gaetan Gagnon (0) Zwart : Marcel Deslauriers (2)

1.32-28 (18-23) 2.38-32 (12-18) 3.42-38 (7-11) 4.47-42 (1-7) 5.34-30 (20-25) 6.30-14 Een agressieve en interessante zet. **6.... (19x30) 7. 35x24 (14-10)** De theorie geeft 7. ... (14x19) 8.40.35 (19x30) 9.35x24 (17-22) enz., met goed spel voor zwart.. 8.28x19 (20x19) 9. 33x24 (9-14) *Een begin waarin het niet ontbreekt aan actie, heel specifiek voor Gaëtan Gagnon die graag vooruit geplaatste schijven gebruikt* **10.38-33 (14x23) 11. 32-28.** Op 12.33-28 volgt (18-22) 28x19 (22-28) 32x23(13-18),enz.

11.... (23x32) 12.37x28 *Als wit in plaats van deze ruil 33-28 had gespeeld volgt (18-22) 28x19 (22-28) 32x23 (13-18) met voordeel voor zwart.*

12. ... (16-21) 13. 31-26 (18-22) 14.42-38 (21-27) *Het plaatsen van plagerige schijven is niet enkel het voorrecht van wit. Zwarts laatste zet plaatst dit spel in een complexe variant*

15.39-34 (10-14) 16.44-39 (14-20) 17.50-44 (20x29) 18.34x23. Een zeer levendige opening. **18.... (25-30!!)** *Een ernstige belemmering voor de ontwikkeling van wit, die moet instemmen met een ongunstige bevrijding of afwachtende zetten moet spelen die het rationele machtsevenwicht ondermijnen.*

19.41-37(5-10) 20.48-42 (10-14) *De achterloop op 32 met het oog om de 4x4 uit te lokken is verhinderd door (13-19) 32x21 (30-34) 40x29(22-27) 21x32(17-21) 26x17 (11x22) 28x17 (19x48) enz.*

21.40-34. En niet 37-32 wegens (13-19) 22.32-21(18-22) 23.21x32,enz.en zwart maakt dam.

21. ... (30-35) *Het fameuze veld 35 of 16 waarvan men zegt dat de Russen er dol op zijn.*

22.46-41 (15-20!) 23.45-40 (3-9) *Schijf 4 heeft een hoge statische waarde in deze situatie en*

Wim Huisman (links) tegen Piet Roozenburg tijdens hun wk match gehouden in oktober 1954

moet in reserve worden gehouden

24.34-29 (13-18!) Zwart heeft lang getwijfeld tussen deze zet en 13-19 die mogelijk sterker is maar zowel de ene als de andere heeft zijn risico's.

25.37-32 (11-16) 26.32x21(16x27) 27.39-34 De afwikkeling 36-31, 26-21, enz. verliest voor wit

27.... (9-13) De zet 8-13 wordt verhinderd door 36-31 en 26-21, enz.

28.44-39 (35x44) 29.49x44 Wit kan zich bevrijden, want als zwart voor de damzet gaat zorgt een plakker voor wit voor een voordelige voortzetting.

29. ... (13-19?) Een "kleine vlek" die het vervolg 34-30, 30-24 en 40-35 toelaat. De goede zet was (20-25), waarna wit de pineut is. Deze zet moet worden beschouwd als een tactische fout die wit in staat stelt 30-24 te spelen. De beste zet voor zwart is 20-25 omdat wit op 41-37 (07-11) 37-31 (14-20) het verlies van een schijf niet kan verhinderen

30.40-35? Wit mist zijn kans daar 34-30 (20-25) 30-24 (19-30) 40-35 (30-34) 39x30 enz. maakt de stand evenwichtig in aantal schijven en positie.

30. ... (20-15!) Nu is het net gesloten. Wit zit nu vast en moet een schijf verliezen. Maar hij riskeert alles en bespoedigt de ontknoping.

31.34-30 (25x34) 32.39x30 (27-32!) 33.38x27 (21x31) 36.36x27(18-22!) Op 34. ... (17-22) 35.28x17 (19x46) kan volgen 36.29-23 (12x32) 37.23x03, enz..

35.27x18 (07-11) 36.18x16 (17-22) 37.28x17 (19x46) Een 6x6 heeft de voorkeur op de 3x3 die ook goed is. En na enkele onbelangrijke zetten gaf zwart op. Hieruit blijkt dat Deslauriers inderdaad weet hoe hij moet dammen. Het maneuver op de 18de zet laat vooral zien dat hij veel gevoel heeft voor posities! Maar hij speelde dit spel op zijn "eigen terrein" (Benedictus Springer)

38.30-24 (8-13) 39.35-30 Indien 17-12 (14 20) 24x15 (13-18) 12x23(46x14) winst.

TOERNOOI VAN MOSKOU 1956

Marcel Deslauriers rapporteerde de resultaten van het toernooi in Moskou in zijn column die op 14 juli 1956 werd gepubliceerd in het weekblad Samed-Dimanche: Het toernooi in Moskou, dat net Kogans triomf heeft gevierd, zorgde er daarentegen voor dat Zirik naar de vijfde plaats zakte, terwijl hij in 1953 het Russische peloton in Karkov had verslagen. In deze laatste wedstrijd eindigde Kogan als vijfde. Bewijs dat toernooien elkaar opvolgen maar niet te vergelijken zijn. Moge het hetzelfde zijn als ik terug moet naar Nederland om volgend november deel te nemen aan het wereldkampioenschap op het internationale bord.

UITNODIGING

Zaterdag-zondag, 21 juli 1956

Springer nodigt me schriftelijk uit om deel te nemen aan het volgende wereldkampioenschap op 100 velden dat zal plaatsvinden in Nederland in november...

De beroemde Nederlands kampioen prijst de Russen van wie hij het spelniveau erg sterk vindt... Voor het eerst in de geschiedenis van het

Wereldkampioenschap op het Franse dambord, zal Rusland vertegenwoordigd zijn...

Hetzelfde geldt voor de republiek Haïti, die ook bestaat uit spelers met groot talent.

Ik reken erop, nou, als ik Canada weer vertegenwoordig, ik deze keer de volledige kracht van mijn ervaring kan inzetten, maar ik maak me geen illusies...

De test zal zwaar zijn

DE TWEDE MIJLPÄAL

Zaterdag-zondag 3 november 1956

Canada's eerste deelname aan het Wereldkampioenschap op het Franse bord 1952 betekende de eerste stap in Amerika's vriendelijker contact met Europa. Het sensationele resultaat van Rauol Dagenais, die op een haar na de titel van Piet Roozenburg afpakte, plaatste beide continenten voor de "Canadese" realiteit. Het prestige van het Canadese dambord heeft er enorm van geprofiteerd en men gelooft nu dat een meester op het grote dambord een gevaarlijke rivaal vormt op het kleinere dambord. Kortom, het is een triomf van de Poolse versie en een grote stap om dammers wereldwijd dezelfde dambordvorm te laten gebruiken. Nederland heeft door elke vier jaar een toernooi voor de wereldtitel te organiseren, waarin een groot aantal landen vertegenwoordigd zijn, uitstekend werk geleverd om dit nobele

doel te bereiken. Sinds 1952 had Canada een prominente plaats ingenomen op de wereldkaart en was haar aanwezigheid op het wereldtoernooi in november 1956 essentieel. Dit is de tweede mijlpaal die belangrijk is om te stellen en naar mijn mening is er geen betere manier om het prestige van het Canadese dambord te dienen, zelfs als de uitdaging op het Franse dambord moet liggen. Wij, uit Canada, gaan 22 velden en 10 schijven aan elke kant omlaag, maar we mogen niet uit het oog verliezen dat een groot aantal deelnemers 18 velden en 8 schijven aan elke kant omhoog gaat. Het is misschien voor hen meer anders dan voor ons, omdat sommige versies hebben die heel anders zijn dan de Poolse versie. De eenheid van het dambord in de hele wereld vereist daarom dat iedereen iets opoffert en als de Russen, de Italianen, de Spanjaarden, de Engelsen bereid zijn hun tradities op internationaal niveau opzij te zetten, is het onze plicht hun poging te steunen om de meest subtiele vorm van het damspel aan het licht te brengen die er is: de Poolse versie.

Ik zal de enige vertegenwoordiger van Canada zijn op dit grote evenement, omdat Raoul Dagenais de reis niet kan maken. Deze omstandigheid, die echt ongelukkig is, zal sterk worden gevoeld en zal mijn deelname subtieler en moeizamer maken. In 1952 maakte ik weinig indruk vergeleken met de prachtige prestatie van mijn medeburger. Laten we hopen, omwille van het Canadese prestige, dat ik mezelf zal bewijzen als geschikt voor de taak die mij toevalt. Ik erf een zware verantwoordelijkheid omdat, naar mijn mening, het toernooi van 1956 nog zwaarder zal zijn dan het toernooi van 1952. De eerste ervaring zal echter niet voor niets zijn geweest, want ik weet nu wat mij te wachten staat. Dat zou me moeten helpen. Tot ziens Montreal, hallo Amsterdam.

NOBLESSE OBLIGE ...

Zaterdag-zondag 12 januari 1957

Kampioen zijn gaat niet alleen over het verslaan van je rivalen of het behalen van een beter percentage dan welke andere dan ook in de meeste evenementen waarin je betrokken bent, het is tegelijkertijd ook het erven van een ondubbelzinnige loyaliteit aan het spel waarvan je de kroon bezit. Met deze instelling was ik in december 1952 zeer vernederd teruggekeerd omdat ik naar Europa was gegaan om het slechtste toernooi van mijn carrière te spelen. Het excuus dat deze deelname plaatsvond op een kleiner dambord en dat de condities van de Europese competitie op de 100 velden sterk verschilden van de onze op het Canadese dambord, kon niet worden aangevoerd, aangezien Dagenais tweede was geworden, nadat hij bij zijn allereerste poging op een haarbreedte van het winnen van de titel was gekomen. Feit bleef dat de houder van het Canadese dambord vier nederlagen had geleden en negende was geworden in dit eerste contact tussen Canadese dammers en die van Europa sinds de wedstrijd Springer-Beauregard van 1923. Dit resultaat was een zware klap voor het prestige van het Wereldkampioenschap op het Canadese bord. Het stelde Europa in staat om de Canadese dammers in een lagere categorie te plaatsen en een uitzondering te maken voor Raoul Dagenais. Ik weet niet of de omvang van mijn falen in het land volledig is begrepen, maar persoonlijk is de betekenis ervan me niet ontgaan. Daarom werd er vier jaar lang een brandend verlangen naar rehabilitatie gevoed. En toen het tijd was om het wereldkampioenschap 100 velden te spelen afgelopen november, had ik besloten alle offers te brengen om naar Nederland te gaan om deel te nemen, om zo de slechte indruk die tijdens het vorige toernooi was achtergelaten te wissen. Mijn trouwe vrienden bij AIDA, die erg optimistisch waren, vroegen me aanvankelijk om terug te komen met de titel. Voor mijn part beperkte mijn grote verlangen zich tot het leveren van een prestatie op de 100 velden die waardig was aan een wereldkampioen op het Canadese dambord, spel na spel. Ik begon op goede wijze tegen de Nederlandse ingenieur Van Dijck. Ondanks het gelijkspel realiseer ik me dat deze wedstrijd een diepe indruk heeft nagelaten. Helaas vertraagde ik mijn volgende ontmoetingen en speelde om de beurt remise tegen Verpoest en Forclaz. De aandacht keerde terug naar Gournier en Roozenburg en ik werd vergeten. Vervolgens zorgde een uiterst gunstige combinatie van omstandigheden er echter niet alleen voor dat ik een reeks successen behaalde, maar ook mijn gevaarlijkste rivalen onverwachte tegenslagen leden, waardoor ik met een zeer kleine marge als eerste eindigde en de titel won. Voor Canada was alles gewonnen, zelfs eer.

OVER DE SCHIJVEN HEEN

Samedi-Dimanche, 19 januari 1957

De manier waarop het damspel in Europa wordt gespeeld is onberispelijk... De inrichters zijn doordrenkt met mooie competitie en bevoordelen niemand, direct of indirect. AIDA zit niet op het verkeerde spoor door haar gedrag te modelleren op onze collega's aan de overkant van de Atlantische Oceaan... Al snel maakte ze organisaties die de damwereld zouden verrassen

CE QUI SERA SERA (I)

Samedi-Dimanche, 1 juni 1957

Ze volgen elkaar, maar zijn niet gelijk, de toernooien. Ik heb de indruk dat de editie van 1956 heel anders zal zijn dan die waarin Dagenais in 1952 een onvergetelijke prestatie leverde en Piet Roozenburg nipt zijn titel van wereldkampioen op 100 velden behield. Piet kreeg een studiebeurs van zijn bazen, op voorwaarde dat hij pas in 1960 aan een grote damcompetitie zou deelnemen. Dit verklaart waarom het project van een match om de wereldtitel Dagenais-Roozenburg, voorzien voor verleden jaar, niet doorging. Wat Dagenais betreft, hij bleek materieel niet in staat om de reis te maken. Ik zal Canada dus kunnen vertegenwoordigen in het "Wereldkampioenschap 1956". Het is mager. Echter, voor het eerst in de geschiedenis van het metrische dambord hebben de Russen, die in slechts vijf jaar praktijk een benijdenswaardige reputatie hebben opgebouwd, vier vertegenwoordigers toegewezen die in Nederland komen om te strijden voor het wereldkampioenschap. Dat zijn Chavel, Kouperman, Kogan en Krovichkin. De eerste is geweldig en is pas 21 jaar oud. De volgende twee zijn geweldige kampioenen en in hun dertiger jaren. Wat de laatste betreft, niemand hier kent hem, zelfs Springer niet, die echter naar Moskou ging om daar een toernooi te spelen. Het element van nieuwigheid dat de aanwezigheid van de Russen biedt, wekt een sterke interesse en op dit punt rekent het toernooimanagement erop de mensen de niet-deelname van supersterren Roozenburg en Dagenais te laten vergeten. Er is echter een wolk aan de horizon, namelijk de gespannen internationale situatie rond de Suez-affaire, de opstanden in Polen en Hongarije, en de verkiezing van de president van de Verenigde

CE QUI SERA SERA

Column door Marcel Deslauriers

Samedi-Dimanche, 4 mei 1957

Onder deze titel zullen mijn indrukken van het wereldtoernooi (100 velden) van afgelopen november in Nederland verschijnen. De eerste aflevering zal verschijnen in de editie van 23 mei en wordt voortgezet totdat het onderwerp is uitgeput. Deze relatie zou een volledig aangenaam verhaal vormen, gepubliceerd onder de titel "November 1952"

Staten. Totdat de meesters uit Rusland arriveren, blijft hun aanwezigheid onzeker. Dit is de situatie waarmee ik op vrijdagavond 2 november 1956 werd geconfronteerd, toen ik omringd was door Springer, Busch, Blokland, Van Der Sleen, De Jong en anderen, we bespreken de samenstelling van het wereldtoernooi dat volgende maandag begint. Het geval van Raymond St-Fort, de 24-jarige kampioen van de republiek Haïti, is geregeld. Hij zal niet komen en dat is jammer, want het toernooi verliest een serieuze kanshebber voor de ultieme titel op het metrische dambord. Dan, als een donderslag, bereikt het nieuws ons in de vorm van een telegram dat de Russen niet zullen komen. Ik ben verbijsterd, want zelfs de fundamenteën van het grote evenement zijn geschokt: Maar Springer grijpt de uitdaging aan. Als je hem vol vastberadenheid ziet, lijkt het nooit alsof hij uit een acute hartaanval komt die hem de afgelopen drie maanden heeft laten rusten. Hij riep de bazen van Piet Roozenburg op om hem uitzonderlijk deel te laten nemen aan het wereldkampioenschap van 1956. Met het prestige van dit hoog aangeschreven evenement in Nederland op het spel, heeft deze aanpak kans van slagen. Als dat het geval is, wordt de situatie gered. Om de kaders compleet te maken, werden nooduitnodigingen gestuurd naar Gournier en Fankhauser uit Frankrijk en Maurice Verleene uit België. Van Dijck, de Nederlandse ingenieur, zal invallen voor Krovichkin. Dit wordt dus mijn eerste tegenstander. Voor de rest, wie zal leven zal zien...

CE QUI SERA SERA (2)

Samedi-Dimanche, 8 juni 1957

... Ze zijn er allemaal de deelnemers. De Nederlanders Piet Roozenburg, Wim de Jong, Jan Bom, Il C. Keiler, Wim Huisman en Gérard Van Dijck, de Fransen Michel Hisard, Abel Verse, Pierre Dionis en Claude Goumier, de Chine-Parisien Li Tchoan King, de Belgen Hugo Verpoest en Maurice Verleene, de Zwitser Roland Forclaz, de Italiaan Edmondo Fanelli, de Algerijn Marcel Navarro, de Marokkaan Jacques Merono, de Surinamer Jacques Amzand. Van de drie noodoproepen, Fankhauser, Gownier en Verleene, kon alleen de eerste niet komen. Deze zaterdagmiddag is het chique Carlton Hotel de ontmoetingsplek voor de elite van het spel, georganiseerd in Nederland voor de opening zonder deelname van het wereldtoernooi. En plotseling vind ik de sfeer van de grote toumooi van 1952. Daarnaast heb ik de indruk dat de organisatie hier nog meer op punt staat dit jaar. De reden hiervoor is dat de kassa van de Nederlandse dambond goed gevuld is. Deze laatste kreeg toestemming om een loterij te lanceren, wat een succes bleek te zijn, waardoor de financiering van een zeer duur evenement werd gegarandeerd. Het was Springer die mij op de hoogte bracht van deze benijdenswaardige situatie. Fijn om te horen. De toespraken begonnen en op hun beurt Willems, voorzitter van de Internationale Federatie, Busch, voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Dambond, Dr. Venema, voorzitter van Damascus, Van der Sleen, Blokland en Herman de Jongh leggen uit hoe het wereldkampioenschap 1956 eruit zal zien. De competitie zal 19 starters omvatten en we bezoeken evenveel steden. Dit maakt me bang, want in 1952 hadden we slechts tien centra bezocht en de verhuizing had meer dan één concurrent onstabiel gemaakt dan ooit. 1956 belooft niet alleen een intellectuele test te worden, maar ook een strijd van fysieke uithoudingsvermogen.

Als de toespraken voorbij zijn, wordt een aangename ontspanning geboden door een groot diner in restaurant De Kroon, waarna we de avond afsluiten in Het Gouden Hoofd met wat vriendelijke spelletjes.

* * *

Een gevoel van angst wacht me deze zondag 4 november. De internationale situatie is net verslechterd. Het was Dionis die het me vertelde. Frankrijk en Engeland hadden zojuist Suez aangevallen om het kanaal te bevrijden en Nasser te onderwerpen. De Russische reactie duurde niet lang en het was Hongarije (vanwege zijn uraniummijnen) dat daar onder leed. De Sovjets evacueerden Russische vrouwen en kinderen en bombardeerden vervolgens Boedapest met fosfor. Het menselijk geweten veroordeelt het gebruik van brandbommen tegen een volk dat zich niet kan verdedigen omdat het ongewapend is. De wereldwijde verontwaardiging veroorzaakt door de houding van het Kremlin dat van Hongarije een martelaarsnatie maakt, wordt sterk gedeeld door Nederland en de jeugd van Amsterdam plundert boekhandels met marxistische werken en demonstreert voor de Russische ambassade. Hetzelfde geldt voor andere steden in Nederland. De gebeurtenissen doen me denken dat het beter is dat Russische spelers hier niet zijn. Het toernooi had gesaboteerd kunnen worden en diplomatieke problemen hadden kunnen ontstaan tussen Rusland en Nederland. In deze chaos voel ik me klein en heel ver van Montreal verwijderd. Staan we aan het begin van de derde grote wereldoorlog? Dit is mogelijk, hoewel het feit dat de Verenigde Staten pas zullen ingrijpen nadat de verkiezing van hun president is gehouden deze eventualiteit bemiddelt.

Groepsfoto van de deelnemers. Vooraan (v.l.n.r.): **Roland Fordaz** (Zwitserland), **M. Mérono** (Marokko), **Marcel Navarro** (Algerije), **Jacques Amzand** (Suriname), **Marcel Deslauriers** (Canada), **Li Tchoan King** (Frankrijk), **Pierre Dionis** (Frankrijk). Achteraan (v.l.n.r.): **G.E. Van Dijck** (Nederland), **Michel Hisard** (Frankrijk), **Wim Huisman** (Nederland), **Claude Gournier** (Frankrijk), **Jan M. Bom** (Nederland), **Hugo Verpoest** (België), **Wim De Jong** (Nederland), **Edmondo Fanelli** (Italië), **Piet Roozenburg** (Nederland), **R.C. Keller** (Nederland).

V.l.n.r. **Piet Roozenburg**, **Michel Hisard**, **Jacques Amzand**, **RC Keller**, **Marcel Deslauriers**

CE QUI SERA SERA (3)

Samedi-Dimanche, 15 juni 1957

Ik hoeft het niet te verbergen, de situatie is alarmerend. Toch is ze niet wanhopig. En aangezien ik na vier jaar wachten en voorbereiden om mijn mislukking in 1952 goed te maken, niet van plan gefrustreerd te raken door de kans om deel te nemen aan het meest prestigieuze evenement ter wereld op het dambord, ik blijf in Nederland zolang het mogelijk is en als er een toernooi is, zal ik een toernooi spelen. Wat zal zijn zal zijn en we zeilen verder. Gesterkt door deze instelling herwon ik een optimisme dat door deze reeks tegenslagen was opgeschud. Mijn gemoedstoestand doet me medelijden hebben met de Russische dammers, die onder deze omstandigheden waren beroofd van de kans om in internationale competitie hun grote waarde op het internationale dambord te tonen, terwijl dat Springer Nasser omschreef als een gewetenloze avonturier die in staat was de ergste incidenten uit te lokken om zijn persoonlijke ambities te dienen.

Eerste ronde - De Nederlandse kranten van aanstaande maandag 5 november kondigen het nieuws aan over de deelname van Piet Roozenburg aan WK 1956. Ze maakten hem tot favoriet om het evenement te winnen en zijn titel te behouden. Zijn aanwezigheid zorgde ervoor dat het toernooi de afwezigheid van de Sovjetmeesters zou compenseren. Rond vijf uur was het Carlton Hotel in Amsterdam het toneel van de inauguratie. De elegante en ruime zaal is vol toeschouwers die de instructie van stilte respecteren die voor elke sessie van het toernooi vereist is. Korte toespraken van de burgemeester van Amsterdam, J.D. Ailly, en de voorzitter van het toernooi, A.C. Busch wordt gevolgd door de

start van de klokken, door Springer, de officiële directeur van de competitie. Het programma van deze openingssessie omvat negen duels, allemaal gereproduceerd op het demonstratiebord, geannoteerd door de spelers en de juryleden (twee op elk bord) en getimed. Mijn rivaal is de Nederlandse ingenieur Gerard Van Dijck, die vierde werd in het toernooi van '52 en waartegen ik toen remise maakte. In zijn dertiger jaren ziet Van Dijck uit als een jonge Hollywood-hoofdrolspeeler. Kalm en bescheiden uit hij zich (in het Frans en Engels) op een evenwichtige manier die hem erg sympathiek maakt. Vanaf de eerste zet toonde hij agressie. Spelend met wit zette hij een Hoogland-variant op het bord (geavanceerde schijf op 22), wat me verrast. Ik had meer defensieve tactieken verwacht. Om iets te bereiken speel ik op de tegenovergestelde vleugel, en beweeg ik vaak vooruit en achteruit, wat Van Dijck misleidt over mijn ware bedoelingen met betrekking tot schijf 22. Af en toe maakt hij tactische fouten die mijn plan bevoordelen en wanneer ik uiteindelijk een aanval op zijn wachtpost lanceer, wordt hij verrast. Hij zet een opsluiting op waaruit ik me later dien te bevrijden, maar overziet een combinatie waardoor hij onder zeer ongunstige omstandigheden terug moet naar 22. Daarna laat ik me verleiden door een variant met schijfwinst die Van Dijck correct accepteert. Dit materiële voordeel bracht me echter niet het beslissende voordeel waar ik van had gedroomd en een grillige eindspel bracht me op de rand van nederlaag. Met harde hand bereik ik de remise en een beetje beschaamd reik ik de hand aan een met deze onverwachte uitkomst, erg tevreden Van Dijck.

J.H. Willems, president van de werelddambond, doet de eerste zet in de openingsronde van het WK 1956 voor de partij **Marcel Deslauriers** (Canada) tegen **G.E. Van Dijck** (Nederland)

Dijk, van, G. - Deslauriers 1-1 05-11-1956

Wereldkampioenschap, Nederland

1. 32-28	18-23	14. 41-37	10-14	27. 31-27	21-26	40. 28-22	19-23	53. 21-17	18-23
2. 38-32	12-18	15. 40-34	14-19	28. 45-40	1- 7	41. 33-28	23-29	54. 17-12	23-29
3. 31-27	7-12	16. 50-44	30-35	29. 40-34	7-12	42. 28-33	26-31	55. 33-28	29-34
4. 43-38	20-24	17. 33-29	15-20	30. 47-42	17-19	43. 37x26	9-17	56. 12- 7	34-39
5. 37-31	15-20	18. 38-33	20-24	31. 50-45	9-14	44. 23x34	13-19	57. 7- 1	16-21
6. 49-43	10-15	19. 29x20	25x14	32. 34-30	4-10	45. 22x13	14-20	58. 27x16	39-44
7. 34-29	23x34	20. 42-38	14-20	33. 30-28	10-15	46. 25c23	8x48	59. 28-22	44-49
8. 40x29	5-10	21. 34-29	20-25	34. 48-43	19-24	47. 39-33	48x31	60. 1-45	49-38
9. 27-22	18x27	22. 44-40	35x44	35. 45-40	3- 9	48. 36x27	2- 8	61. 22-17	19-23
10. 31x22	24-30	23. 39x50	19-24	36. 40-35	11-16	49. 38-33	8-13	62. 45x18	6-11
11. 35x24	19x30	24. 29x20	24x14	37. 22x11	16x 7	50. 34-30	13-19		
12. 44-40	20-24	25. 43-39	16-21	38. 46-41	7-11	51. 30-25	12-18		
13. 29x20	14x25	26. 36-31	12-18	39. 41-36	14-19	52. 26-21	11-16		

Het tijdschrift Het Damspel vermeldde dat in de eerste ronde de belangstelling vooral gericht was op Rozenburg en de mobiele Deslauriers. Hij gaf waar voor zijn geld, zoals blijkt uit zijn wedstrijd tegen Van Dijk. De eerste ronde gaf Van Dijk een zware last tegen de kleine Canadees.

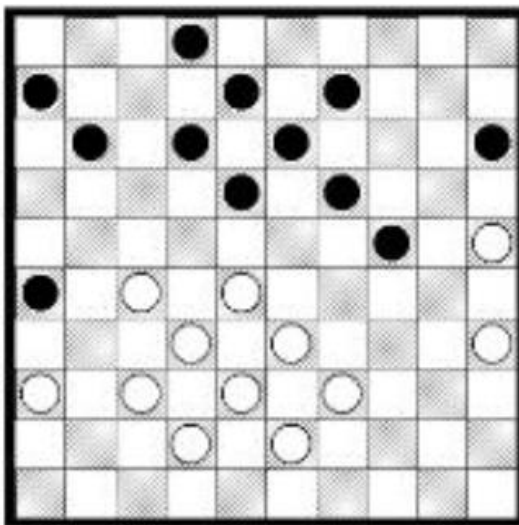

Diagram na de 39ste zet van zwart

Na de combinatie van Deslauriers, en het afpakken van de dam door wit heeft deze nu een schijf minder maar heeft belangrijke compensatie. Deslauriers was niet op zijn best in het eindspel en tevreden met remise. Hoewel het zeker is (volgens de tekst van Deslauriers) dat er geen winst was.

Een zicht op de eerste ronde van het WK 1956. Op de voorgrond **Hugo Verpoest** tegen **Michel Hisard**, terwijl men rechts **G.E. Van Dijk** (op de rug en in een particuliere pose) tegen **Marcel Deslauriers**

CE QUI SERA SERA (4)

Samedi-Dimanche, 22 juni 1957

Mijn partij kostte me zoveel dat ik geen tijd had om de andere borden te raadplegen. Er zijn nog maar twee wedstrijden te spelen. Die van Huisman tegen Verse en Dionis tegen Keller. De twee Parijzenaars genieten een gelijke positie en het gelijkspel wordt in beide gevallen verwacht. Ik informeerde naar de andere duels en hoorde dat Merono was verslagen door Piet Roozenburg. De Nederlands kampioen is goed begonnen. Het zal niet gemakkelijk zijn om de vooruitgang ervan te belemmeren. Jan Bom, een andere briljante vertegenwoordiger van Nederland, manoeuvreerde behendig in de finale om de onuitsprekelijke Edmondo Fanelli uit Italië te verslaan, die naar verluidt grote vooruitgang boekte op het afgelopen toernooi, maar was in deze wedstrijd erg zwak. Li Tchoan King, vertegenwoordiger van het nationalistische China, en Roland Forclaz boden een zeer briljante exhibitie vol met offers, tegenoffers en andere subtiliteiten. King won op zeer vaardige wijze, terwijl de jonge Zwitser veel inzicht toonde in de verdediging. De Chinees-

Parijzenaar kon zich verontschuldigen voor een vertraging veroorzaakt door een "middag"-wekker die niet op tijd afging. Voor deze opening was King sensationeel buiten het dambord en op het dambord. Claude Gournier uit Toulouse, de architect van het elfde uur, die de moeilijke taak had om de Rus Kogan te doen vergeten, begon goed door te winnen met een solide positiewedstrijd tegen de Zuid-Amerikaan Jacques Amzand. Maurice Verleene, de Belg, en Marcel Navarro uit Algiers deelden de eer van hun steekspel. Verleene leek een goede forcing voor een schijfwinst te hebben gemist. Michel Hisard, Frans nationaal kampioen, schitterde met een mooie zetje van Weiss, uitgevoerd links van het dambord, wat volgens Springer ongebruikelijk is. Zijn rivaal, de jonge Hugo Verpoest, eindigde echter zeer goed door zichzelf te redden van een dreigend falen. Als we in de sport een hekel hebben aan "twijfelen", geldt dat bij dammen niet. Zo toont een groep kenners mij op een miniatuur dambord enkele varianten waarmee ik naar verluidt de

winst na de schijfwinst had kunnen behalen. Dit soort studies zijn het onmiskenbare van elk spel dat interessant is en ze dragen bij aan het bekender maken van het damspel. Ze vormen een tijdverdrijf dat zaken en plezier combineert. Uit ons onderzoek blijkt echter niets doorslaggeevends, behalve dat de onderliggende partij voldoende compensatie had om een remise te rechtvaardigen. Deze observatie maakt me blij, want ik had de overwinning niet willen missen. In de tussentijd, zoals verwacht, erkenden Huisman en Verse de remise, nadat ook Dionis en Keller de remise hadden geaccepteerd. De eerste ronde eindigde met 4 overwinningen en 5 remises, wat mij doet geloven dat het evenement van 1956 erg zwaar zal zijn.

LEEUWARDEN - Rond 11 uur 's ochtends op dinsdagochtend 6 november namen we onze plaatsen, wapens en bagage in in de Europa-Express bus die gecharterd was voor de duur van de WK56 en die ons ongeveer 130 kilometer zou brengen, om de tweede ronde van het toernooi te spelen. Onze bestemming: Leeuwarden. De grote test, die van reizen met overhaaste vertrekken en trage aankomsten is dus begonnen.

Een ander zicht op de initiële ronde van het WK 56

CE QUI SERA SERA(5)
Samedi-Dimanche, 29 juni 1957
ONTBREEKT !!!!

CE QUI SERA SERA(6)
Samedi-Dimanche, 6 juli 1957

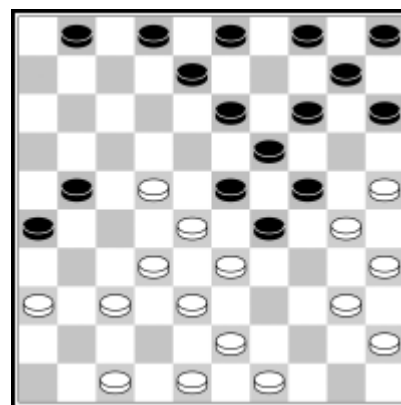
Degene die betaald wordt om dit te weten is Verse. In tegenstelling tot een baardloze vijftienjarige heeft hij alle moeite van de wereld om met korting weg te komen. Deze zelfde Parijse straatjongen, een echte Nederlandse titi, is erg amusant wanneer hij Springers Nederlandse afkomst betwist. Zijn redenen: de voormalige wereldkampioen zijn Frans is te correct, terwijl zijn Nederlands een "accent" bevat, en hij is noch lang noch blond. Wat uw vrouw betreft, voegt hij toe, u zult mij niet laten geloven dat zij van het Nederlandse type is" en hij wijst naar ... Mevrouw Navarro... De dag na deze aangename avond ontving Leeuwarden ons met alle eer die gewoonlijk aan een groep artiesten op tournee wordt toegekend. Het was een uitgebreid groepsdiner, een receptie in het stadhuis, en met de aanvang van de tweede fase van het toernooi, wordt elke deelnemer versierd met een lint waaraan een **zware** bronzen medaille hangt. Het lokaal "De Beurs" is een grote ruimte die schitterend verlicht is en voorzien is van een podium waarop de show zal plaatsvinden. Dit is de plek waar meestal beurstransacties worden uitgevoerd. De interesse van deze tweede sessie is vooral gericht op het duel tussen Bom en Roozenburg, terwijl dat de stijl van de jonge Belg, Hugo Verpoest zal moeten bekijken. Voor de wedstrijd adviseerde Springer me dat

ik moest noteren. Hij werd ervan beschuldigd een vrijbrief voor mij te zijn bij de opening, waar ik de enige deelnemer was die niet noteerde.

In 1952 waren Dagenais en ik vrijgesteld van noteren, maar in 1956 was notatie verplicht en moest ik me daaraan houden. Ik geef toe aan Springers opmerking, maar ik denk dat deze formaliteit mijn efficiëntie aanzienlijk zal verminderen, althans bij de eerste steekspelen en zolang ik dat niet doe zal ik er niet aan gewend worden. Mijn angsten worden al snel werkelijkheid. Spelend met wit, speel in de opening zonder agressie en halverwege de partij lukt het me niet om mijn taaie rivaal echt in de problemen te krijgen .. Van tijd tot tijd, vergeet ik de klok in te tikken en laat Verpoest minutenlang onder mijn tijd nadenken. Dat helpt mij ook niet. In de laatste fase wist ik een bepaald voordeel te behalen, maar door zeer correct spel van Verpoest die niet geneigd was een fatale blunder te maken dwingt ons om remise te erkennen, na vijf uur spelen. "Je was een heel kleine leeuw, vanavond, Deslauriers" zei Bom tegen mij bij het verlaten van het bord. Zijn steekspel tegen Piet Roozenburg eindigde met remise, maar wat een partij was het. Piet, voor het welzijn van het publiek, gaf commentaar op een spannende fase van dit duel (zie kader). Ik sluit me aan bij de menigte en volgde, op

een demonstratiebord, de kronkelingen van een fijn verweven combinatie inclusief sub varianten van zeldzame schoonheid. Roozenburg legt dit alles kalm en precisie uit, fascineert zijn publiek en ontdekt in zijn ogen deze zeldzame parel die de collectie juwelen van het dambord zal verrijken. En als hij zijn presentatie heeft afgerond, krijgt Roozenburg een lang applaus. Dit evenement maakt me bewust dat het niveau van het spel in deze 1956 competitie hoger is dan dat van 1952. Als ik hoor, doe het deze keer beter., zal ik mijn handen vol hebben.

Fameus fragment Bom-Roozenburg

- 37-31 (26x37) 32x41 (23x32) 38x16 (29x38) 43x32 schijfwinst voor wit maar (13-18) 22x13 (14-20) 25x23 (08x46) Z+
 - 43-39 (13-18) 22x13 (14-20) 25x14 (21-27) 32x21 (23x25) Z+
 - 40-34 (29x40) 46x34A (13-18) 22x13 (14-20) 25x14 (21-27) 32x21 (23x41) 14x23 (08x39)
A 35x44 (24x35) 37-31 (26x37) 32x41 (23x32) 38x16 (14-20) 25x23 (13-18) en (08x50)
- Bom zag dit en speelde 40-34 (29x40) 35x44 (24x35) en 44-39! Gevolgd door 37-31 en later remise

WK Nederland

1.32-28	18-23	15.31x22	12-18	29.46-41	18-23	43.33-28	14-19	57.22-17	19-24
2.38-32	12-18	16.37-31	18x27	30.32-28	23x32	44.31-27	15-20	58.39-33	13-19
3.31-27	17-21	17.31x22	8-12	31.38x27	9-13	45.48-42	11-17	59.35-30	24x35
4.42-38	21-26	18.36-31	26x37	32.42-38	13-18	46.43-39	20-24	60.33-28	19-24
5.47-42	20-24	19.32x41	5-10	33.41-36	18-23	47.42-38	8-12	61.28x30	35x24
6.36-31	7-12	20.30-25	15-18	34.50-44	4- 9	48.38-33	17-21	62.32-28	26-31
7.41-36	14-20	21.41-37	18x27	35.44-39	2- 8	49.49-44	3- 9	63.27x36	18-22
8.34-29	23x34	22.28-23	19x28	36.31-26	14-20	50.28-22	21-26	64.28-23	22x11
9.40x29	20-25	23.33x31	14-19	37.28x14	19x10	51.33-29	24x33	65.23-18	16-21
10.29x20	25x14	24.44-40	10-14	38.30x28	17-21	52.39x28	9-14	66.18-13	21-27
11.45-40	14-20	25.40-34	13-18	39.26x17	12x23	53.44-39	14-20	67.13- 8	27-32
12.40-34	10-14	26.39-33	1- 7	40.38-32	10-14	54.39-33	20-24	68. 8- 2	32-37
13.34-30	20-24	27.37-32	7-12	41.36-31	9-13	55.33-29	24x33	69. 2x30	37-42
14.27-22	18x27	28.34-30	11-17	42.39-34	6-11	56.28x39	12-18	70.30-24	42-48

CE QUI SERA SERA (7)

Samedi-Dimanche, 13 juli 1957

Boms opmerking, zonder vijandigheid, doet me dit begrijpen. Maar ik ben in het vage over de strategie om me aan te passen tegen spelers waar ik niets van weet, op een dambord waarvan ik constant de data moet vernieuwen en met een verminderd concentratievermogen, gehinderd door de verplichting om elke zet te noteren. Voorwaar ik zit niet op rozen. De andere partijen van deze tweede sessie zijn min of meer afgerond en in fragmenten leer ik de resultaten. Keiler won van Verse, en Wim de Jong, die vrij was in de eerste ronde, heeft net een indrukwekkend debuut gemaakt ten koste van Pierre Dionis, die de vreemde stijl van de Nederlands kampioen van 1956 niet kon weerstaan. Hisard uit Frankrijk en Forclaz uit Zwitserland maakten het spannend met een dulle race tegen de klok om de noodlottige 50e zet voor de reguliere twee uur te bereiken. De zwaar behandelde klok weigerde te werken en beide spelers stopten met noteren, zelfs als dat betekende dat ze dit later opnieuw moesten doen. Springer greep in en uiteindelijk werd Hisard uitgeroepen tot winnaar van deze nogal banale 'niete ontsnapping'. Gournier blijft zich bevestigen en hij heeft zojuist Marcel Navarro uit Algerije verslagen, die op de 40ste zet een variant van schijfwinst miste. Van Dijck, volledig hersteld van zijn vroege schrik, gaf Jacques Amzand uit Suriname een partij van hoge kwaliteit om de overwinning op een zuivere en briljante manier te behalen. De Italiaan Edmondo Fanelli verraste de formidabele Wim Huisman met een ondubbelzinnige remise. Wat Maurice Verleene uit België betreft, hij versloeg Jacques Mérono uit Marokko in een goed

gespeeld eindspel. Deze tweede ronde leverde 6 overwinningen en 3 remises op en dat was het voor Leeuwarden...

* * *

GRONINGEN - Toen we op woensdag 8 november in Groningen aankwamen, werden we verdeeld in twee groepen. De ene verblijft in het Hofman Hotel en de andere in de Frascati. Amzand en ik behoren tot het laatste. We hadden ons nauwelijks gevestigd in de kamer die ons was toegewezen toen Blokland, gezien de onaantrekkelijke staat van dit hotel, ons allemaal terugbracht naar de Hofman, waar regelingen werden getroffen om de hele groep te huisvesten. Fanelli, begraven onder een berg koffers, is amusant om te zien wanneer hij worstelt met zijn leger bagage. Hij is van nature een chagrijnige man en er zijn weinig deelnemers die hem als kamergenoot willen. Hij alleen veroorzaakt meer problemen voor Blokland dan de rest van de contingent. Groningen is een levendiger centrum dan Leeuwarden. De architectuur is nieuwer en de straten ruimer, maar deze stad in het noorden van Nederland spreekt mij niet aan. De service van het Hofman Hotel is echter uitstekend en het gezamenlijke diner, dat we daar krijgen, heeft niets te benijden op de sappige maaltijden van de vorige plekken. Ik probeer tussen het verlaten van de tafel (3 uur) en het begin van de derde ronde (5 uur) wat slaap te krijgen, om een aanhoudende staat van slaperigheid weg te krijgen, maar waarin ik slechts half slaagde. Dus, wanneer ik mijn plaats inneem, tegenover Forclaz, voor deze derde ronde van het WK 56, kan ik mezelf overtuigen dat ik dit steekspel moet winnen voor elke prijs, mijn lichaam blijft een buitensporige onverschilligheid.

Forclaz. R. – Deslauriers.M. 1-1 08-11-1956

WK Nederland

1. 34-30	19-23	12. 37x28	14-20	23. 46-41	9-13	34. 43-39	8-12	45. 37-32	8-13
2. 30-25	13-19	13. 41-37	17-21	24. 41-37	17-21	35. 50-44	2- 8	46. 32x21	26x17
3. 40-34	9-13	14. 37-32	21-27	25. 42-38	11-17	36. 37-31	18-22	47. 44-39	18-22
4. 34-29	23x34	15. 32x21	16x27	26. 49-43	7-12	37. 31-26	22-27	48. 38-32	17-21
5. 39x30	19-24	16. 31x22	18x27	27. 37-31	21-26	38. 26x17	12x21	49. 39-34	20-25
6. 30x19	14x23	17. 44-39	19-24	28. 47-42	26x37	39. 48-42	8-12	50. 29x20	15x24
7. 25x14	10x19	18. 30x19	13x24	29. 32x41	1- 7	40. 42-37	3- 8	51. 34-29	
8. 35-30	5-10	19. 39-34	11-17	30. 42-37	7-11	41. 39-34	12-18		
9. 45-40	4- 9	20. 34-29	6-11	31. 37-32	11-16	42. 34-30	21-26		
10. 40-35	10-14	21. 38-32	27x38	32. 41-37	17-22	43. 30x19	13x24		
11. 32-28	23x32	22. 43x32	12-18	33. 28x17	12x21	44. 32x21	16x27		

CE QUI SERA SERA (8)

Samedi-Dimanche, 10 juli 1957

Gelukkig verdwijnt dit gevoel van gevoelloosheid meestal naarmate mijn duel met de Zwitsers zich ontvouwt. Forclaz is een naam die Canada goed kent, want in 1952, op achttienjarige leeftijd en met een record dat werd bezodend door 15 nederlagen en slechts 2 remises, had deze Roland uit Genève de brutaliteit om de tot dan toe onoverwinnelijke Canadees Dagenais te verslaan, zijn record te besmeuren en een wereldtitel van hem te stelen. De Canadezen rekenen erop dat ik wraak neem voor de belediging die mijn landgenoot is aangedaan en ik weet van tevoren dat ik niet vergeven zal worden voor mijn machteloosheid. Nationale eer is veeleisend en geeft niets om de vooruitgang die Forclaz boekt, die op 22-jarige leeftijd een van de hoop van Zwitserland is geworden. Deze overwegingen weerhouden me er niet van mijn rivaal erg sympathiek te vinden, want Forclaz is fysiek een soort prins op het witte paard, waarom Springer hem de bijnaam geeft: "De jonge ster van het toernooi". Aangenaam karakter, altijd in een uitstekende stemming, wat hem een aangename metgezel maakt in de auto en in het hotel. Dat is mijn rivaal vanavond. Ik ben van plan hem die positie te proberen die ik de "Canadese sleutel" noem en die Bonnard de "valse hekstelling" noemt. Om dit te bereiken leeg ik snel mijn grote diagonaal en plaats vervolgens een plagerige pion links .

Deze tactiek is roekeloos van mijn kant, want Roland kan in beide sectoren aanvallen en mijn stand uit balans brengen. Maar hij komt in mijn spel terecht, wanneer hij zich opstelt om mijn voorpost te ruilen en ik bij de sleutel kom onder voorwaarden van mijn keuze. Mijn doel

is deels bereikt, maar de winst is nog embryonaal, als er al winst zal zijn. Ik constateer het meer en meer, want Forclaz biedt een homogene verdediging aan de rechterkant. Het lukt me om deze sector te veroveren, maar daarna heb ik weinig materiaal over om mee te werken. Forclaz voorkomt fatale fouten en ik ben genoodzaakt de remise toe te geven. Ik feliciteer hem en ik meen het serieus, maar wat een klap heeft hij me net gegeven. Deze derde remise plaatst mij vrijwel tot de rang van "ook gereden" in de race om het kampioenschap en ik denk dat het te vroeg is om deze onopvallende rol te spelen. Wat Forclaz betreft, hij is zo blij met dit resultaat dat ik bijna geneigd ben een vreugde te delen die ik verre van voel.

Met een overwinning op Mérono, slachtoffer van een blunder, is Claude Gournier uit Toulouse nu de leider met drie overwinningen op rij. Kogans 'Invaller' (vervanger) begon in 1952 net zo sensationeel als die Dagenais en de Nederlandse journalisten waren onder de indruk van de dertigjarige Fransman. Piet Roozenburg had, dankzij een bewonderenswaardige strategie, net de Italiaan Fanelli onderworpen en hij volgt Gournier op de voet. Hetzelfde geldt voor Bom, die triomfeerde over Verleene. Wat Wim de Jong betreft, hij ging te ver in de fantasie en Abel Verse uit Parijs maakte er uitstekend gebruik van om de Nederlands kampioen van 1956 te verslaan. Wat betreft de partijen Keiler-Huisman, Dionis-Li Tchoan King, Navarro-Van Dijk en Amzand-Verpoest, die leverden allemaal briljante duels en een remise resultaat op.

CE QUE SERA SERA (9)

Samedi-Dimanche, 27 juillet 1957

HENGELO – Op deze vrijdagochtend, 9 november 1956, vertrokken we rond 11 uur uit Groningen om naar Hengelo te gaan, onze volgende stop. Het is een stad gelegen aan de oostzijde, halverwege tussen het noorden en zuiden van Nederland. Na een verblijf van twee uur verblijven we in het Amstel Hotel, een zeer chique en gastvrije zaak. Na het intrekken worden we rondgeleid bij de Katoenspinnerij, de plaatselijke katoenfabriek. Het is een enorme en moderne fabriek waar duidelijk is dat automatisering in grote proporties heerst. Hengelo is er trots op deze industrie onderdak te bieden, die bekend staat als een van de grootste in Europa op het gebied van textiel. Het geheel eindigt met een snack in de kantine van de zaak, die groot, schoon is en meerdere ramen heeft. Hier zal de vierde ronde van het toernooi plaats vinden. Op de terugweg stuurde Springer mij een verzoek van de organisatoren van Hengelo om mij aan het werk te zien tijdens een simultaan seance. Vanavond ben ik vrij en morgen, zaterdag, rust ik uit. Hengelo voorzag een vergoeding die ik met tegenzin weigerde. Dus ik accepteer het, maar met enige bezorgdheid omdat het aantal tegenstanders een zorgwekkend aantal kan bereiken. Op dat moment voelde ik veel vermoeidheid en mijn fysieke weerstand paste zich niet goed aan bij een uithoudingstest. Dus die avond, toen ik naar de Amstel-Hengelo club ging, vergezeld door vele kameraden en Springer, was ik blij dat ik alleen tegen twintig tegenstanders in totaal moest spelen. Ik begon best goed, maar aan het einde verzwakte ik en maakte ik verschillende blunders. Ik eindigde met een resultaat van 16 overwinningen, 2 remises en 3 nederlagen.. Het is nu zaterdagavond 10 november dat ik als toeschouwer de verschillende duels van de vierde ronde bijwoon. Ik ben veel minder moe dan de dag ervoor. Dit voorspelt veel goeds voor de komende dagen. Het dambord dat ik met de meeste interesse volg, is dat waarin Piet Roozenburg een zeer zielige Maurice Verleene koninklijk inzeept. De Belg speelt zo slecht dat ik uitroep: "Het is vreselijk om zo te spelen!" in de buurt van een journalist, die tot mijn grote verwarring mijn opmerking zal herhalen in zijn verslag. Mijn teleurstelling komt niet doordat Piet, door zijn overwinning,

zijn voorsprong op mij vergroot omdat ik mezelf niet langer in de race beschouw, maar omdat Verleene me daarvoor had verzekerd dat hij de wereldkampioen een zeer levendig gevecht zou geven. Waarom zoveel praten en zo weinig doen? Het andere steekspel dat mijn aandacht trok was dat waarin Bom de leider Gournier op de proef stelde. Maar de man uit Toulouse verdedigt zich vaardig. Bom wist het eerst naar dam te sluipen, maar de sluwe Gournier liet zijn rivaal in een goed uitgestrekt net vallen om een voordelige remise te maken. Van Dijck wist een opmerkelijk eindspel te bereiken en versloeg de ongelukkige Merono, terwijl de duels Verpoest-Navarro, Huisman-De Jong, Hisard-Dionis, Li Tchoan King-Verse, Amzand-Forclaz in een gelijkspel eindigden. De sessie eindigde met een overwinning voor Keller op Fanelli. Dit duel trekt vooral de aandacht vanwege het grillige gedrag van de Italiaanse vertegenwoordiger, wiens "showmanship" zijn talent op het dambord ruimschoots overtreft.

CE QUE SERA SERA (10)

Samedi-Dimanche, 3 augustus 1957

Gournier en Roozenburg, die momenteel gedeeld aan de leiding staan met 7 uit 8, staan gepland om elkaar in de volgende ronde te ontmoeten. De zojuist beëindigde sessie heeft daarom het toneel goed voorbereid op dit belangrijke duel. Bom en Keiler volgen dicht met 6 uit 8. Het FIJD-systeem kent twee punten toe per overwinning en één per gelijkspel. Elk punt is een beloning van 7 gulden waard en Amzand legt uit dat hij dit bedrag net heeft verloren door de overwinning tegen Forclaz te verliezen. De man uit Paramaribo is bovenal een "zakenman" wiens denkprocessen voortdurend lijken te worden beheerst door de symbolen van alle valuta's ter wereld. Terug in de lobby van het Amstel Hotel praten Roozenburg en Springer over mijn techniek en vergelijken die met die van Dagenais. Beiden geven de voorkeur aan mijn strategie over het algemeen, maar Piet vindt dat Raoul effectiever is, terwijl Springer denkt dat mijn landgenoot listiger is dan ik. En dit doet me denken dat we de afwezigheid van Dagenais sterk voelen...

ZWOLLE - Deze zondag om 12.00 uur, 11 november, vertrekken we uit Hengelo om een paar uur later het mooie stadje Zwolle te bereiken, gelegen halverwege tussen Amsterdam en Hengelo. Daar verhuisden we naar het Van Geijtenbeek Hotel. 's Avonds speelden Verse, King en Springer een potje bridge, terwijl ik een aantal partijtjes speelde met president Busch. Ik geloof al in routine (hier noemen we dit lichte en snelle spellen) sinds het Dagenais' zaak in 1952 zo goed diende. Dus de volgende avond (12 november), wanneer ik voor Dionis op het podium van de enorme zaal "De Buiten Societeit" zit, heb ik nogal wat spelletjes in mijn hoofd. De lange rust heeft me veel goed gedaan en ik ben enthousiast om aan deze vijfde ronde te beginnen. De Parijzenaar Pierre Dionis had een zekere invloed op onze groep en hij speelde in de WK56 de rol die in 1952 door kapitein-piloot Post werd vervuld. Pierre is de deken van het huidige toernooi met een kleine marge van één jaar. Dit is zijn eerste uitdaging op wereldniveau, het resultaat van een groot succes in het Franse kampioenschap. Duidelijk blij om bij ons te zijn, straalt hij goede humor, serene enthousiasme en een beetje van die brutale geest van Parijs uit die zijn aanwezigheid aantrekkelijk maakt.

Dionis, P. – Deslauriers, M. 0-2 12-11-1956

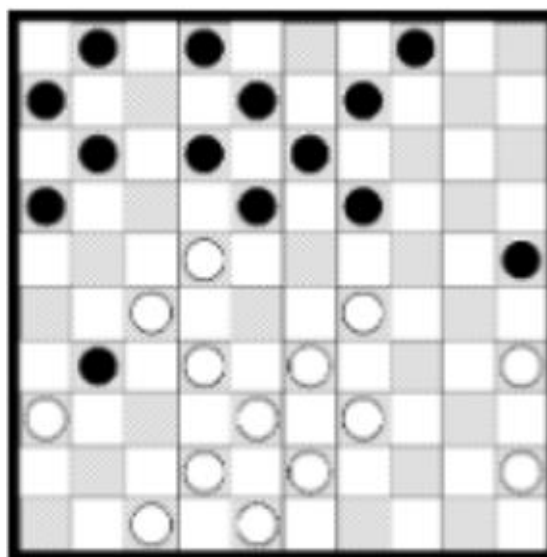
WK Nederland

1. 32-28	19-24	12. 41-36	14-19	23. 37-32	26-31	34. 38-32	6-11	45. 15-10	18-23
2. 37-32	14-19	13. 50-45	9-14	24. 42-37	31x42	35. 31-27	11-19	46. 29x18	13x31
3. 41-37	10-14	14. 34-29	19-23	25. 48x37	19-23	36. 45-40	12-18	47. 10- 5	21-26
4. 31-27	5-10	15. 28x19	14x34	26. 39-34	13-19	37. 23x12	17x 8	48. 5-10	11-17
5. 34-29	20-25	16. 40x29	3- 9	27. 22x24	25-30	38. 40-34	13-18	49. 32-28	17-21
6. 29x20	15x24	17. 44-40	35x44	28. 29x 7	30x48	39. 24-20	8-13	50. 28-22	9-13
7. 40-39	24-30	18. 49x40	10-14	29. 32-28	48x30	40. 29-24	2- 7	51. 10-23	31-36
8. 35x24	19x30	19. 27-22	18x27	30. 35x24	1x12	41. 20-15	9-14	52. 42-38	25-30
9. 45-40	30-35	20. 31x22	12-18	31. 28-23	8-13	42. 47-42	7-11	53. 23-46	30-34
10. 46-41	17-21	21. 32-27	7-12	32. 33-29	16-21	43. 34-29	4- 9	54. 38-32	21-27
11. 36-31	21-26	22. 40-35	14-19	33. 36-31	11-17	44. 24-20	14x25		

Hij heeft wit terwijl ons duel normaal begint, hij op zoek naar, ik klassiek spel vermijgend. Vervolgens bezet hij veld 22 en als ik aanval, blokkeert hij voor een latere bevrijding. Echter, een verkeerde zet op de andere vleugel ontnemt hem deze hoop en hij wordt al snel gedwongen een schijf te verliezen, een dreiging waaraan hij niet kan ontsnappen. Het gevoel dat ik mijn eerste overwinning in dit belangrijke toernooi binnen handbereik heb, doet me afwijken van een rationele voortzetting en ik word een beetje als Buridans ezel, niet in staat tot een objectieve beslissing. Ik kies uiteindelijk een ongunstige variant waar Dionis echter geen gebruik van maakt, en een laatste blunder van zijn kant stelt me in staat om in de winnaarskolom te komen. Tevreden met het resultaat, maar niet tevreden met het feit dat ik het op zo'n slechte manier heb bereikt, meng ik me op de vloer om de andere lopende partijen te volgen.

De Revue Het Damspel noteerde de volgende fase: Diagram na de 23e zet van zwart (hiernaast): Deslauriers dreigt 11-17 te spelen. De Parijzenaar zag dit en ging verder met 24.42-37(31x42)48x37, maar kreeg toen volgende mooie variant tegen (19-23!), 39-

34(13-19!), 22x24 (25-30), 29x07(30x48), 32-28 (48x30) 35x24 (01x12) Dionis verloor een schijf, maar miste later de remise. In plaats van (13-19), was 26... (12-17!!) beslissender met 43-39 (17x28) 33x22(13-19) 22x24(08-13) 29x18 (13x44)!!

CE QUI SERA SERA (11)

Samedi-Dimanche, 10 augustus 1957

Ik ben vooral geïnteresseerd in de alomvattende strijd tussen Roozenburg en

Gournier. Het eindigt tegelijk met moment dat ik kennis van neem, omdat de man uit Toulouse zich net een weg naar de dam heeft gebaand en een paar zetten later geeft Piet de remise toe. Dit resultaat, waardoor Gournier en Roozenburg aan kop blijven, bevalt mij, in de zin dat ik niet de enige ben die moeite heeft met het winnen van zijn partijen. Dit toernooi is moeilijk voor iedereen en het bewijs zit in de vele remises: 25 tegen 20 winst uit 45 partijen.

Keller heeft zojuist gewonnen met een dynamisch en objectief spel dat de formidabele Nederlandse kampioen Wim de Jong volledig verbaasde. Met dit resultaat voegt Keller zich bij de koplopers met 8 uit 10. De situatie begint zich duidelijk te stabiliseren. En dan Bom en Van Dijk, die net hun duel hebben in remise beëindigd, staan allebei slechts één punt achter de leiders. De andere steekspelen eindigden één voor één.

Het is nu Hisard die zojuist een nul heeft moeten toestaan aan de Parijzenaar Verse, die de Franse kampioen op een prachtige manier in de luren legde. Het was Li Tcboan King die tevreden was met een remise tegen de getalenteerde Wim Huiman. Het is Marcel Navarro uit Algerije, die met een mooie zet zojuist de eer heeft gedeeld van zijn steekspel tegen Forclaz, de Zwitser. Het was Hugo Verpoest uit België, die erg blij was met een gelijkspel tegen de Marokkaan Mérono, die hem van begin tot eind het vuur aan de schenen legde en uiteindelijk was het de charmante Fanelli die, met een licht dominante spel, vastliep met "elegantie" voordat hij een van zijn zeldzame offers landde, tegen Verleene, een resultaat dat het einde van deze vijfde ronde betekent.

ZUTPHEN - Elke nieuwe stad die ons verwelkomt, geeft ons een cadeau als souvenir en onze koffers, die van tevoren tot de rand gevuld zijn, weigeren deze nieuwkomers. Wanneer een etappe slechts een eendaags trainingskamp bevat, heeft onze groep een intens leven dat niet goed past bij het ogenschijnlijk luie karakter van een damtoernooi. Niet alleen moet je vier tot vijf uur tijd doorbrengen achter het dambord, het spel annoteren en controleren, de klok manipuleren, maar dan de ochtend en de namiddag die voorafgaat aan de ronde gaat snel voorbij. Het is het ochtendtoilet, het ontbijt dat rond 10:30 uur eindigt, de krantenrace, de zoektocht naar het postkantoor, de correspondentie, het knippen

van artikelen over het belangrijkste toernooi. Koffer om 11 uur 's ochtends inpakken, moment van vertrek per bus, zonder iets te vergeten, de reis, de intrek met alles wat daarbij hoort (formulier invullen, paspoort tonen, wachten tot we een kamer toegewezen krijgen en in welk hotel, als er twee zijn), een bezoek aan de stad, een gemeentelijke receptie, het gezamenlijke diner dat rond 2 uur begint om rond 16:00 uur te eindigen, slechts een uur voor de partij, en daarna staat de trip gepland om 16:30 of 16:45 uur, afhankelijk van de nabijheid of afstand van de zaal van de show. Dit is het geval voor Zutphen, een stad ten zuiden van Hengelo, waar we deels verblijven in Hotel Gravenhof, deels in Hotel Negro. De speelkamer heeft dezelfde naam als die in Zwolle, namelijk: "Buiten Societeit", wat ik vertaal als: "Socété étrangère", zonder te zeker te zijn van mijn vertaling.

CE QUE SERA SERA(12)

Samedi-Dimanche, 17 augustus 1957

Ook hier wordt vanaf een podium de zesde ronde van het WK op een metrisch dambord gepresenteerd, waardoor we, de deelnemers, auteurs en acteurs zijn van een stuk in 19 bedrijven waarvan we de plot door improvisatie weven. We weten niet of we een komedie, een drama, of een melodrama zullen creëren en wat het resultaat zal zijn. Dit is de gang van mijn gedachten terwijl ik ga zitten voor de Parijzenaar Verse, waarvan ik de stijl vrees. Lang en slank, begin vijftig, is Abel Verse een vriendelijke en aangename man. Zijn schaarse haar, zijn subtiele analyse, zijn kwaliteit als vaardige afmaker zijn de overeenkomsten die ik in hem vind met Marcel Bonnard, een prominente figuur in het WK '52. Ik heb wit, en zoals gewoonlijk probeert ik in het begin van de partij klassieke spel te vermijden. Hier in Holland betreuren ze deze tendens, die waarschijnlijk wordt toegeschreven aan mijn onvoldoende kennis van deze speelwijze. Dit is een enigszins willekeurig oordeel. Mijn terughoudendheid om het klassieke spel te betreden komt minder doordat mijn tegenstanders het te goed kennen. Mijn algemene strategie is om te zoeken naar formaties die dichter bij het Canadese spel liggen, en als ik die bereik, speel ik ontspannen, terwijl mijn rivaal dat veel minder is. Dit is de enige rationele tactiek die me in staat stelt te hopen op succes. Het zou daarom zeer slecht zijn om ervan af te wijken. Een snelle aanval over de linkerflank levert me

twee strategische punten op die Abel Verse probeert te verdringen. Hij ontwikkelt een voorliefde voor een spel met een dubbel effect! Om mijn tijdelijke dominantie te belemmeren en een val voor me te zetten. Maar ik ben klaar voor hem en deze foutieve voortzetting kost hem een schijf. Deze materiële winst laat mij echter achter met een afbrokkelende positie die moeilijk te hergroeperen is. Toen maakte ik de fout om als automaat te spelen, waarbij ik te veel waarde hechtte aan mijn numeriek voordeel en te weinig aan de intrinsieke waarde van mijn stukken. Mijn voortijdige ontspanning heeft onfortuinlijke gevolgen, omdat de Parijzenaar op zeer behendige wijze mijn rechterkant op een voor mij gevaarlijke manier aanvalt. Bewust van het gevaar dat mij bedreigt, besluit ik te betalen voor mijn brutaliteit en geef ik de gevangenneming van de "koopman" toe. Mijn rivaal kan dan het verloren stuk terugnemen, maar dat zou een fout zijn want dan kan ik stiekem naar dam sluipen. Tot mijn grote verbazing maakt Abel

Verse er gebruik van, en tijdens deze opruiming realiseer ik me hoezeer de Parijzenaar last heeft van luchtspiegelingen. Hij wil twee zetten achter elkaar spelen, het resultaat van een misrekening. Na uitleg geeft Verse zijn fout toe en ik win dit spel na een paar zetten. Ik ben blij met dit resultaat, dat mijn ranking verbetert en me beter nieuws geeft om naar Canada te sturen. Toch blijf ik mezelf verantwoordelijk houden voor een moment van onoplettendheid dat desastreus had kunnen aflopen. Het is niet raadzaam om een schijfwinst om te zetten in een gambiet dat de tegenstander bevoordeelt. In de toekomst moet ik de boel beter in de gaten houden. Vervolgens mengde ik me tussen de menigte in Zutphen, die nog steeds verbijsterd was door het bizarre duel dat ze zojuist hadden gezien, en volgde ik met belangstelling de ontwikkelingen van een felle strijd tussen Roozenburg en Van Dijk.

Deslauriers, M. – Verse, A. 2-0 13-11-1956

WK Nederland

1. 32-27	17-21	10. 36-31	10-17	19. 40x29	19-23	28. 37-32	7-12	37. 6- 1	13-18
2. 37-32	21-26	11. 44-39	5-10	20. 50-44	23x34	29. 21-16	14-20	38. 48-43	15-20
3. 41-37	11-17	12. 31-27	14-19	21. 44-40	14-19	30. 41-39	4- 9	39. 34-30	25x34
4. 27-21	16x27	13. 39-33	10-14	22. 40x29	19-23	31. 38-33	19-24	40. 39x30	27-32
5. 31x11	6x17	14. 33-28	12-17	23. 49-44	32x34	32. 43-39	24-30	41. 1- 6	18-23
6. 46-41	17-22	15. 28-22	17x28	24. 44-40	8-13	33. 35x24	18-23	42. 30-25	20-24
7. 33-28	22x33	16. 27-21	26x17	25. 40x29	13-19	34. 29x 7	20x27	43. 6-44	
8. 39x28	19-23	17. 34-29	23x34	26. 45-40	9-14	35. 16-11	1x12		
9. 28x19	14x23	18. 32x21	13-18	27. 40-34	20-25	36. 11- 6	9-13		

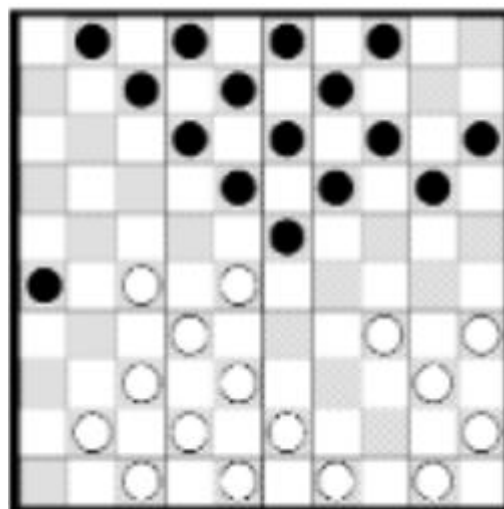
Het Damspel :

Verse kon heel vroeg naar bed in Zutphen.

Diagram na de 14de zet van wit (hiernaast):

zonder te kijken speelde hij 12-17, (waarschijnlijk hopen om te combineren met 17-21, 18-22, 26- 31 en 23-29 met een voordeel).

Maar Deslauriers moet hebben gedacht dat hij zijn eigen graf groef, want Verse verloor een schijf met: 28-22 (11x28), 27-21 (26x17) en 34-29! (23x34) 32x21.

CE QUI SERA SERA(13)

Samedi-Dimanche, 24 augustus 1957

Op de andere borden worstelt Goumier met een slechte formatie waar Verleene blijkbaar geen gebruik van maakt, terwijl Jan Bom tegen Hugo Verpoest zich verzekerd van een dominantie zo duidelijk dat hij het recht heeft om op winst te hopen. Keller daarentegen heeft zijn handen vol met Li Tchoan King, die zo sterk speelt dat de Nederlander moet spelen voor de remise. Wim de Jong heeft zojuist een damzet uitgevoerd tegen Fanelli die de Italiaan in een precaire positie brengt. Mérono kwelt Forclaz en de Zwitser voelt zich ongemakkelijk tegen de Marokkaan, terwijl Michel Hisard heeft moeite om de krachtig ontwikkelde Wim Huisman in toom te houden. Wat Amzand betreft, hij heeft Pierre Dionis net een klap gegeven en de Parijzenaar worstelt als een duivel in het wijwater om een gecompromitteerde situatie te redden. Sensationeel, Roozenburg doet Van Dijk sterk denken door een offer op lange termijn waarvan de subtiele nuances getuigen van de combinatiekracht van de wereldkampioen. Helaas voor Piet was de ingenieur in uitstekende conditie en redde hij de dag door de beste verdedigingslinie te kiezen, waarmee hij een prachtig duel remiseerde. De wedstrijd Bom-Verpoest eindigde bijna gelijktijdig en de Nederlander won de partij. Even later was het Verleene die, na het verzamelen van de positiefouten, een schijf moest toestaan aan Goumier, gevolgd door de partij. Fanelli verloor uiteindelijk ook van Wim de Jong, terwijl Keiler en King in een remise toestemden. Mérono kon zijn voordeel niet naar de overwinning leiden en Forclaz slaagde in de remise. Ook een gelijkspel begroette de uitkomst van de wedstrijd Huisman-Hisard, terwijl Dionis eindelijk uit de klauwen van het Surinaamse Amzand wist te ontsnappen in een 4-tegen-2 eindspel dat het publiek fascineert. Niets houdt de interesse zo vast als deze eindspelen, zelfs als de uitslag geen invloed heeft op de topposities.

Deze zesde ronde laat de toulousenaar Gournier aan de leiding, één punt voor Bom, Keiler en Roozenburg, en de strijd om het kampioenschap blijft een uiterst zware aangelegenheid. Wat ik net heb gezien doet me denken dat ik te snel de handdoek in de ring heb gegooid. Mijn twee overwinningen op

rij veranderen het uiterlijk van het toernooi en als het geluk me gunstig gezind is, kan ik een gunstige ranking verwachten. Van Dijk kan ook worden beschouwd als een kanshebber voor de titel, met 2 overwinningen en 4 remises. In dit WK 56 kan van alles gebeuren. Het bewijs hiervan is Gournier, die moeite had om te scoren in het Franse kampioenschap en Keiler, die ver lager eindigde in het Nederlands kampioenschap van 1956. Het gevecht moet game voor game worden gevochten, met maximale inspanning in elke ronde. Voor de rest zal wat zijn zal zijn...

ARNHEM • Op korte afstand van Zutphen verwelkomt het mooie stadje Arnhem, dat ik me herinner van mijn bezoek in 1952, ons in de vroege middag van woensdag 14 november. Het is de thuisbasis van het paar Busch en bij de gezamenlijke maaltijd heerst er een feestelijke sfeer wanneer onze vriendelijke president ons aan zijn familie voorstelt. Blij om in de sfeer van zijn stad te zijn, draagt meneer Busch een glimlach die prettig is om over na te denken en onze hele groep deelt zijn geluk.

CE QUI SERA SERA (14)

Samedi-Dimanche, 31 augustus 1957

Het is een echt banket dat aan ons wordt geserveerd in de eetzaal van Groot Warsborn, een prachtig hotel. Wat betreft de accommodatie, de buitenlandse groep waarvan ik lid ben, verblijft in een ruim "zomerresort" gelegen midden in een bos in de omgeving van Arnhem, met een rustieke brug over een beek in de buurt. Wat betreft de hal, die is hetzelfde als in '52, de Musus Sacrum, waar de zevende ronde van de CM 56 plaatsvindt. Het is tijd om aan het werk te gaan en ik maak me klaar om het op te nemen tegen Wim Huisman. De Nederlander is een specialist in het blindspelen. In 1954 won hij het Nederlands kampioenschap door in de finale Keiler te verslaan en zich zo te plaatsen voor een match voor het wereldkampioen, waar hij uiteindelijk werd verslagen door Piet Roozenburg. Huisman is vierendertig jaar oud, met golvend bruin haar en een elegante uitstraling. Hij is een vriendelijke jongen met een zwakke gezondheid. Zijn stijl is van defensieve orde. Hem verslaan is een behoorlijk probleem. In het vorige toernooi versloeg niemand hem en in het huidige WK is hij aan zijn zesde opeenvolgende remise. Hoe kan men zo'n tegenstander verslaan? Om hem te verwarren, accepteer ik (met zwart)

een variant van Chefneux waar ik een zijspoor in sla dat door iedere Europese expert op het internationale bord wordt veroordeeld. Ik ontwikkel mijn lange diagonaal zonder naar achter te ruilen, zoals de theorie luidt. Huisman speelt echter niet zoals verwacht en manoeuvreert zodanig dat ik het initiatief krijg. Het enige wat ik kan doen is de gelijkwaardigheid van posities handhaven, wat me ertoe brengt een grote concessie te doen. Er volgt een zet die Huisman vakkundig weerlegt om mij in de problemen te brengen. Het kostte me enorm veel moeite en ellende om de remise te bewerkstelligen, nadat ik tot twee keer toe bijna in subtiele valkuilen was gelopen...

Claude Gownier betrapte Fanelli op een fout en zette zijn winnende momentum voort. Vijf overwinningen en twee remises in zeven wedstrijden.. Dit is een resultaat dat voor zich spreekt. En toch zou ik Gournier weinig kans geven om de titel te winnen. Waarom? Het is lastig te definiëren, maar alle concurrenten lijken het met mijn mening eens te zijn. Keller, die zojuist Michel Hisard, de nummer 1 van Frankrijk, heeft verslagen in een opmerkelijke wedstrijd die Springer mij aanprijst, lijkt ons

allemaal de grote bedreiging van dit toernooi. Keller is een rots en is in het eindspel zeer effectief. De "Killer", zoals hij wordt genoemd, staat slechts een punt achter Goumier en de Nederlander heeft de klasse en ervaring om de titel te winnen. Roozenburg ook, maar de afgelopen wedstrijden lijkt Piet de remise niet te kunnen ontlopen. Vanavond weer hield Hugo Verpoest het op een gelijkspel. Dit is geen goed teken. Jan Bom zat in dezelfde situatie, de teleurstellende Forclaz griste op het laatste moment nog een remise weg. Van Dijk deed het niet beter tegen Verleene en deze. neutrale resultaten zijn in het voordeel van Gournier en Keller. Wat Wim de Jong betreft, hij werd uitgeschakeld voor de eerste plaats door de Chine-Parijse Li Tchoan King, die een wedstrijd in grote stijl had gewonnen tegen de Nederlander. Om de ronde af te maken, Dionis moest de overwinning toekennen aan Navarro ondanks een duidelijk voordeel van de Parijzenaar ten opzichte van de Algerijn, terwijl Verse hetzelfde moest doen ten gunste van de vasthoudende Amzand, die in de laatste fase van hun duel flink toegetakeld werd door de Parijzenaar.

Huisman, W. – Deslauriers, M.

1-1 14-11-1956

WK Nederland

1. 32-28	18-23	13. 42-38	5-10	25. 31-27	3- 8	37. 34-29	24x33	49. 35-30	34x25
2. 33-29	23x32	14. 47-42	7-12	26. 36-31	11-17	38. 28x39	8-12	50. 22-8	25-30
3. 37x28	19-24	15. 44-40	12-18	27. 49-44	17-21	39. 32-27	9-13	51. 18-13	30-34
4. 39-33	14-19	16. 39-34	10-15	28. 31-26	18-23	40. 42-38	12-17	52. 13- 9	26-31
5. 41-37	10-14	17. 43-39	2- 7	29. 26x17	12x21	41. 22x11	6x17	53. 37x26	33-39
6. 44-39	13-18	18. 28-22	18x27	30. 34-30	25x34	42. 39-33	13-18	54. 43-38	39-44
7. 38-32	8-13	19. 32x12	7x18	31. 40x18	13x33	43. 33-28	16-21	55. 9- 3	20-25
8. 50-44	18-23	20. 48-43	1- 7	32. 38x29	24x33	44. 27x16	18-22	56. 27-22	44-50
9. 29x18	12x23	21. 46-41	7-12	33. 39x28	21-26	45. 38-32	22x33	57. 3-17	34-40
10. 34-29	23x34	22. 37-32	14-20	34. 44-40	19-24	46. 32-27	17-21	58. 45x34	50-45
11. 40-29	20-25	23. 41-37	4-10	35. 40-34	20-25	47. 27-22	25-30	59. 34-30	25x34
12. 29x20	15x24	24. 33-28	10-14	36. 27-22	14-20	48. 16x27	30-34	60. 17- 6	45-40

CE QUE SERA SERA (15)

Samedi-Dimanche, 14 september 1957

In de bus die ons terugbrengt van de zaal naar het hotel, maakt de Nederlandse TSF commentaar op de uitslag. Dionis, die het begrijpt, grijpt de kans om me te plagen. "Jouw variant rook muf, Deslauriers. "Ranzige kaas, zo ranzig als maar kan," zei de adverteerder". De Parijzenaar overdrijft, hij "pousse dessus", zoals men in Quebec zegt, maar de volgende dag hoorde ik via de kranten dat ik een misdaad tegen de theorie had begaan. "Het Algemeen Dagblad" zegt onder andere: "Geen enkele Nederlandse meester zou de

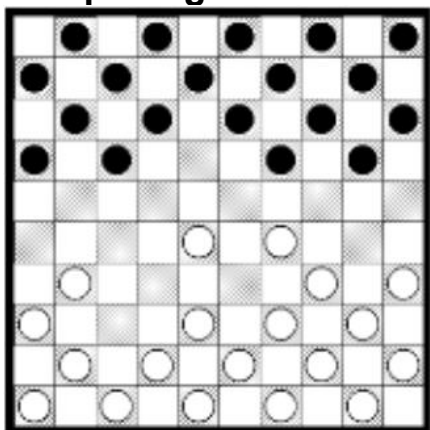
Chefneux opening op deze manier hebben behandeld. Zijn de Canadees de Atlantische Oceaan overgestoken om ons iets nieuws te laten zien?" Enerzijds vind ik deze genuanceerde beschuldiging ontstellend, anderzijds zie ik dat er veel waarde wordt gehecht aan de manier waarop ik met de 100 velden omga. Kortom, het is meer flatterend dan vernederend, deze criticus die mijn moraal sneller verhoogt dan dat het die verlaagt...

TILBURG - Keiler is mijn volgende tegenstander. De 8ste sessie van het wereldtoernooi 1956 vindt morgenavond,

vrijdag 16 november, plaats in Tilburg. Vandaag, donderdag, is een vrije dag die we benutten om de afstand te overbruggen die ons scheidt van dit centrum in Zuid-Nederland. Onze aankomst wordt enthousiast ontvangen door de lokale organisatie. Tijdens de gezamenlijke maaltijd die meer dan twee uur duurde, hield de voorzitter van het lokaal een lange toespraak, waarop onze president Busch antwoordde, allemaal in het Nederlands. Springer interpreteert deze twee toespraken in het Frans, op een korte en verrukkelijke manier. "De twee sprekers," zei hij, "wisselden complimenten uit tussen commissies. De eerste spreker sprak de wens uit dat Keller als overwinnaar uit de huidige WK zou komen, om een carrière te bekronen waarin hij dertien keer het Nederlandse kampioenschap won, maar nooit de wereldtitel. Hij zei ook dat de wedstrijd Keller-Deslauriers zal worden nagespeeld op een magnetisch demonstratiebord en dat een radiostation alle fasen van deze achtste ronde volledig zal uitzenden. Wat mij het meest

verbaast in dit alles is dat Keller de voorkeur heeft boven Roozenburg. Voor mij is Piet het ultieme van de 100 velden en dit met een flinke marge. Aan de andere kant, als Tilburg hoopt op het uiteindelijke succes van Keller, kan hij mij heel goed een nederlaag toewensen in dit steekspel, dat bedoeld is om op een heel speciale manier te worden gereproduceerd. Nu, hoewel ik niet "ongevoelig" wil zijn, kan ik mezelf die "vriendelijkheid" niet toestaan. Als het mogelijk is, zal ik niet als springplank voor Keller dienen, zelfs niet als hij vijftig keer het Nederlandse kampioenschap had gewonnen... In de avond dat ik correspondentie voerde, informeerde Springer mij over een geschil dat was ontstaan tussen Keller en Busch. De eerste klaagde over de onvoldoende verwarming van zijn kamer en dreigde terug te keren naar Amsterdam als dit tekort zou aanhouden. Busch, geschokt door de manier waarop zijn landgenoot zijn klacht formuleerde, antwoordde dat hij zich niet moest inhouden als dat zijn wens was. Dit incident doet me geloven dat Keller

De opening of variant Chefneux

1.32-28 (18-23) 2.33-29 (23x32) 3.37x28 *diagr.*

Zwart kan niet verder met (12-18) vanwege de twee schijf winsten met 28-23 (19x28), 29-24 (20x29), 34x21 (16x27) en 31x33. Alle andere zetten zijn speelbaar.

Na de beroemde wereldkampioenschapsmatch tussen Pierre Ghestem en Maurice Raichenbach (1945) werd zwarts antwoord **3...** (19-24) een klassieker. Vervolgens hield zwart zich aan het volgende plan om tempo te winnen: ze speelden verder met 4... (14-19), 5... (20-25) en 6 (25x4), waarna ze overgingen naar de Woldoubypositie, oftewel de klassieke positie. In zijn partij tegen Wim Huisman speelde Deslauriers (die met zwart speelde), na de Chefneux-opening zoals weergegeven in het diagram hiernaast, verder met 3 (19-24), vervolgens 39-33 (14-19), 5, 41-37 en vooral (10-14), waarbij hij de achtergebleven schijf vermeed, wat niet gewaardeerd werd.

De hedendaagse theorie beveelt de ruil aan door zwart **3 (17-22) 4. 28x17 (11x22)**, wat de beste manier is om het initiatief te grijpen en de zwakte van de Chefneux opening bloot te leggen: de slechte positie van pion 29.

Hoewel Deslauriers bekend stond als een matige kenner van openingstheorieën, leverde hij niettemin een interessante bijdrage aan de volgende klassieke opening, beschreven door Vladimir Agafanov in zijn boek "Meesterwerken van Dammen":

1.32-28 (18-23) 2.38-32 Steeds vaker zien we wit deze klassieke variant overnemen en de Chefneux-opening ontwijken: die is 2. 33-29 (23x32) 3. 37x28. De voormalige wereldkampioen Marcel Deslauriers speelde hier eerst **2.... (13-18) en na 3. 31-27 (9-13)! 4. 43-38 (4-9)** verzekerde hij zich van een solide positie.

gespannen is en dat zijn volgende partij er iets mee te maken heeft. Ik heb daarom het recht

CE QUI SERA SERA (16)

Samedi-Dimanche, 21 september 1957

SLEUTELDUEL - Het is nog niet helemaal vijf uur namiddag als De Jong, Verleene, Merono en ik op vrijdag 16 november de Recreatiezaal Volt binnengingen. Het is een fel verlichte begane grond die al vol mensen zit. Een kamer naast de garderobe is beschikbaar voor de heren van de radio voor de uitzending van deze 8e sessie van WK56. De zaal heeft een zeer drukke kantine. Overal in het gebouw is er een dichte maar discrete activiteit, wat deze ronde een heel bijzonder karakter geeft. Het magnetische bord met de twee zwart-witte KELLER (Nederland) en DESLAURIERS (Canada) bordjes valt op door het ontbreken van spijkers of haken om de schijven vast te houden. Reinier Cornelis Keller, een blonde kolos van in de vijftig, met aangename gelaatstrekken, wacht daar op mij om de vijandelijkheden te beginnen. Zijn imposante gestalte helpt me te begrijpen hoe David zich moet hebben gevoeld toen hij Goliath confronteerde. Maar ik moet met mijn blote handen vechten, want de toernooiregels staan het gebruik van een katapult niet toe. Het enige wapen dat ik kan inzetten is tabak. "Doorheen de nicotine" schreef een Nederlandse journalist onder een foto waarop ik een sigaret opsteek. Ik rook veel, dat is waar, maar geen sigaretten. Voor de wedstrijd van vanavond heb ik wat Nederlandse sigaren meegenomen met een 'Churchilliaanse' lengte.

Keller, die helemaal niet rookt, lijkt onder de indruk als ik ze op tafel zet voor later gebruik. En het spel begint. Zoals verwacht verzamelde de ace uit Amsterdam zich in het midden en deed geen compromissen, wachtend tot ik mijn bedoelingen zou toelichten. Daarna probeert hij links een klaver te vormen, maar ik dwarsboomde dit plan door een willekeurige tactiek richting veld 16 te ontwikkelen. Keller profiteert door een vesting rond de schijf van deze tegenstander te bouwen. Ikzelf werkte systematisch aan de ontmanteling van zijn voorhoede en slaagde daar beetje bij beetje in, waardoor ik Keller uiteindelijk in de verdediging dwong door zijn formatie voortdurend te bedreigen met een dubbele aanval. Maar de Nederlands kampioen wist alle dreigingen te voorkomen en hield tot de laatste fase de gelijke stand vast.. Remise overeengekomen... Op de

om dit geweldige evenement met een beetje optimisme te bekijken.

andere dammen was er geen gebrek aan actie. Forclaz heeft op de harde manier geleerd dat Roozenburg zijn dikke kool niet weggooit . Een damzet uitgevoerd door de Zwitser ging mis voor Forclaz, toen de wereldkampioen de dam pakte en een pionnenwinst in zijn kenmerkende elegante stijl behield. De overwinning van Roozenburg en Goumiers nederlaag, zijn eerste van het toernooi veroorzaakt door de gevaarlijke Van Dijk, zorgden voor een drievoudige gelijke stand in het toernooi. Gournier, Keiler en Roozenburg leiden allemaal met 12 punten uit 16... Michel Hisard, Frans kampioen, worstelt om zijn hoge reputatie te behouden. Ook vanavond moest hij het afleggen tegen de ontstellende Wim de Jong, kampioen van Nederland, wiens prestatie in dit toernooi zeer wisselvallig bleek Li Tcboan King daarentegen blijkt een serieuze bedreiging te vormen, aangezien hij zojuist de Italiaanse vertegenwoordiger Edmondo Fanelli een flinke nederlaag heeft toegebracht. Fanelli vindt het WK 1956 zwaarder dan dat van 1952, een indruk die ik deel.

CE QUI SERA SERA (17)

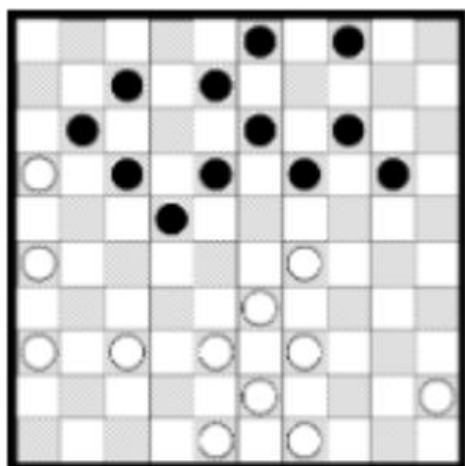
Samedi-Dimanche, 28 september 1957

Wat Amzand uit Paramaribo betreft, hij toonde lef tegen Wim Huisman, die hij desondanks dwong tot een remise, de achtste op rij voor de laatste. Abel Verse eindigde met een kleine voorsprong op Navarro uit Algerije, terwijl de andere Parijzenaar, Pierre Dionis, ondanks een prijzenswaardige inspanning, er niet in slaagde om een stand die superieur was aan deze van de Marokkaan, Mérono, tot winst te voeren. Maar de meest gedenkwaardige partij van deze achtste ronde was ongetwijfeld het duel tussen Verpoest en Verleene. Laatstgenoemde won een schijf met een subtiële openingszet en voerde kort daarna een beslissende damzet uit, waarmee hij driemaal de overwinning veiligstelde. De remise kwam Hugo goed uit, maar liet Verleene volledig verbijsterd achter. En terecht.

Deslauriers, M. – Keller, R. 1-1 16-11-1956

WK Nederland

1. 34-29	19-23	13. 31-27	22x31	25. 42x31	2- 7	37. 45-40	3- 9	49. 34-29	23x34
2. 40-34	14-19	14. 36x27	17-21	26. 46-41	6-11	38. 40-35	19-24	50. 39x30	7-11
3. 45-40	10-14	15. 39-33	21-26	27. 41-37	12-17	39. 29x20	25x14	51. 33-29	22-28
4. 33-28	17-22	16. 44-39	11-17	28. 31-26	9-14	40. 32-27	14-19	52. 38-32	28x37
5. 28x17	11x22	17. 27-21	16x27	29. 34-29	23x34	41. 35-30	9-14	53. 31x42	17-22
6. 50-45	6-11	18. 32x21	14-19	30. 40x29	20-25	42. 30-25	1- 7	54. 42-38	22x31
7. 38-33	1- 6	19. 35-30	10-14	31. 37-32	4-10	43. 39-34	19-23	55. 26x37	11-16
8. 42-38	5-10	20. 30-24	19x30	32. 49-44	7-12	44. 43-39	10-15	56. 43-39	18-22
9. 47-42	11-17	21. 25x34	17-22	33. 16x 7	12x 1	45. 34-30	13-19	57. 29-23	19x28
10. 29-24	20x29	22. 21-16	14-19	34. 36-31	19-23	46. 30-24	19x30	58. 38-32	22-27
11. 33x24	19x30	23. 41-36	15-20	35. 44-40	23x34	47. 25x34	8-13	59. 32x23	16-21
12. 34x25	7-11	24. 37-31	26x37	36. 40x29	14-19	48. 48-43	14-19	60. 30-24	21-26

Het Damspel:

In de achtste ronde vond de ontmoeting tussen de twee grootmeesters plaats, die uiteindelijk de winnaar van het toernooi zou bepalen.

In het getoonde diagram (na de 30e zet van wit) moest Keller rekening houden met de dreiging van een damzet die Deslauriers kon plaatsen met 26-21 (11x26), 37-31 (26x37), 38-32 (37x28), 29-24 (20x38) en 43x01.

Keller koos daarom voor zet 30 (20-25), waarmee hij de dreiging van Deslauriers afwendde.

Er werd tot remise besloten na 60 zetten.

ROOSENDAAL - Deze zaterdag 17 november, 14:00 uur gaan we naar het Goderie hotel. Roosendaal, een centrum in het zuidwesten van Nederland, verwelkomt ons. Terwijl we door de straten lopen, merken we dat de beweging om Hongarije te helpen (Helpt Hongarije) aan kracht wint na de eerste symptomen die in Hengelo zijn waargenomen. Tieners moedigen ons aan, maar we zijn gewaarschuwd voor buitensporige vrijgevigheid vanwege de onzekerheid of de ingezamelde fondsen gebruikt kunnen worden voor de doeleinden die ze nodig hebben. Een gul, gastvrij en liefdadig land, de Nederlandse natie geeft de hele wereld een prachtig voorbeeld van liefde voor de naaste... Rond 4:30 uur brengt de bus ons allemaal naar de Recreatiezaal, NV, waar we aan de 9e ronde moeten beginnen. Net als Tilburg is het een eenlaagse ruimte, maar meer vierkant, met minder intens licht, maar meer dan genoeg. Het is een genoegen om te zien dat ondanks de constante veranderingen de speelomstandigheden overal ideaal blijven

Vanavond neem ik het op tegen Wim de Jong, de Nederlands kampioen van 1956. Fysiek is de Nederlander klein van stuk en slank, met een delicaat gezicht, harmonieuze gelaatstrekken en een

levendige maar aangename uitstraling., uitstekend op het gebied van combinaties, heeft hij een diepgaande visie, waarvan ik de mate heb kunnen beoordelen door het spelen van enkele Canadese partijen, op mijn miniatuur dambord dat ik uit Canada meebracht. Ik zal daarom voorzichtig moeten zijn met deze tegenstander. Vanaf het begin laat hij zich met wit opsluiten, om zich na een paar zetten los te maken. Mijn volgende tactiek is om hem het initiatief te laten nemen! Maar de Jong beseft dat mijn ontwikkeling in alle sectoren te homogeen is om op avontuur te gaan, dus is hij tevreden met een positie op te stellen die vreemd verdeeld is, maar toch moeilijk effectief uit elkaar te halen. Ik beseft dat de Jong niet in zijn gebruikelijke stijl speelt en dat hij me veel meer in verwarring brengt dan ikzelf beseft. Dus pas ik mijn aanvalsplan aan in drie verschillende situaties. Een combinatie die ik probeer blijkt onproductief en de afwijzing ervan bezorgt me een probleem, waaruit ik me met moeite losmaak dankzij een ingenieus offer van Wim de Jong. Het eindspel is in het voordeel van mijn rivaal, maar het eindigt allemaal in een gelijkspel. Mijn record is nu twee overwinningen en zes gelijke spelen, oftewel 10 punten van de 16.

Jong, de, W. – Deslauriers, M.

1-1 17-11-1956

WK Nederland

1.33-29	19-24	10.41-36	8-13	19.47-42	1- 7	28.49-43	10-15	37.28-17	12x21
2.31-26	24x33	11.46-41	4- 9	20.31-27	3- 8	29.34-30	25x34	38.25-20	8-13
3.38x29	13-19	12.32-28	23x32	21.37-31	24-29	30.39x30	14-20	39.20x18	13x22
4.42-38	19-23	13.37x28	2- 8	22.33x24	20x29	31.30-25	20-24	40.33-29	11-16
5.39-33	14-19	14.42-37	18-23	23.34x23	18x29	32.43-38	17-22	41.29-24	19x30
6.44-39	10-14	15.29x18	12x32	24.40-34	29x40	33.27x18	12x23	42.35x24	21-27
7.48-42	9-13	16.37x28	7-12	25.45x34	5-10	34.26-21	16x27	43.32x21	16x27
8.50-44	13-19	17.41-37	12-18	26.39-33	15-20	35.31x22	7-12	44.44-39	22-28
9.36-31	10-14	18.38-32	8-12	27.43-39	20-25	36.22-18	13x22		

CE QUI SERA SERA (18)

Samedi-Dimanche 5 oktober 1957

Het is beter dan in 1952, maar niet genoeg om de eerste rangen te overwegen... Roozenburg is niet aanwezig. Hij maakte van deze rust gebruik om deze door te brengen met zijn familie in IJmuiden. Zijn aartsrivalen Keiler en Gournier maakten hiervan gebruik om hem in te halen, beiden wonnen hun partij. In een gewaagd steekwedstrijd waarbij iedereen zijn huid kon verliezen, beperkten Hugo Verpoest en Claude Gournier gevaarlijk hun beschikbare ruimte tot één sector. De man uit Toulouse kreeg eindelijk het laatste woord en Hugo moest zijn nederlaag toegeven. Oscar, zijn broer, lid van het WK 52-team met wie ik met plezier kennis heb gemaakt, laat mij echter een variant van ongelooflijke diepgang en finesse zien waarmee zijn broer zich uit de situatie kon bevrijden. De oudste Verpoest-broer laat me sprakeloos achter, en ik vraag me af hoeveel zwaarder een beproeving die naar mijn mening toch al behoorlijk zwaar was, in zijn aanwezigheid zou zijn geweest. "Ik voel me als een tijger". Dit is de zin die de Surinamer Amzand tegen Springer zei, vol vuur en vlam, toen hij Keller tackelde. Deze uitspraak deed ons glimlachen, want het fragiele en tere postuur van de Zuid-Amerikaan (noch zijn reputatie op het dambord) is allesbehalve flauw. En tijdens zijn duel voorkwam de snelheid van zijn geest niet dat zijn vlees verzwakte en schoot de "Killer" de "Tijger" neer tussen de ogen. Amzand was woedend op zichzelf en verzekerde iedereen dat de zet 4-9 in plaats van 3-9 hem deze vernedering had bespaard. Hij heeft ongetwijfeld gelijk, maar het is nu een beetje laat. Jacques is echter niet alles kwijtgeraakt, want vanaf dat moment zal het grapje van "Tiger Amzand" hem tot het einde van het tornooi bijblijven... Van Dijck begint zich te profileren en door zijn overwinning op Fanelli komt hij op gelijke punten met Roozenburg, op de tweede plaats... Hisard, een

speler die indruk maakt op mij ondanks zijn tot nu toe onbetrouwbare resultaat, stopte het triomfantelijke momentum van de Chinese vertegenwoordiger, Li Tchoan King, voor wie het zijn eerste nederlaag was. Dit resultaat is voor mij niet onaangenaam, want de Chine-Parijzenaar is mijn volgende rivaal en, als hij blijft verzwakken, zal ik precies op het juiste moment arriveren. Huisman daarentegen heeft net zijn eerste overwinning behaald. Zijn slachtoffer, Navarro. De Nederlander toonde veel vaardigheid in het eindspel, nadat hij een tactiek van dubbele doorbraak naar dam had toegepast... Verleene is ongelukkig. Na zijn teleurstelling tegen Verpoest gisteren heeft hij net verloren van de Zwitser Forclaz. Hij schrijft zijn tegenslagen toe aan de aanwezigheid van zijn verloofde, Loulou, die rechtstreeks uit Brussel is gekomen om hem aan te moedigen tot de overwinning. Dionis vertelt me dat de verlovings van deze tortelduifjes van middelbare leeftijd vijftien jaar oud is. Blijkbaar is Maurice een slimme koper die de tijd wil nemen om de aangeboden producten te controleren voordat hij tot de koop overgaat. Maar voor nu is één ding zeker: Loulou zal haastig naar België vertrekken. Maurice staat erop, ondanks de tranen van mevrouw Verleene (zo noemt Dionis haar, een titel die Loulou blijkbaar bevalt), die ons meeneemt als getuigen van de wreedheden van haar toekomstige man. Duidelijk is dat 'liefde niet bedoeld is om de nederlaag te dragen...' Wedstrijd nr. 8, die van Verse tegen Mérono, had, net als gelukkige volkeren, geen voorgeschiedenis; de twee concurrenten eindigden in volkomen gelijkheid.

CE QUI SERA SERA (19)

Samedi-Dimanche, 12 octobre 1957

In zijn wedstrijd tegen Jan Bom verraste

Pierre Dionis iedereen (inclusief zijn vader) met een onorthodox verdedigingssysteem. Hij blokkeerde een aanval op zijn linkerflank door zich opzettelijk te laten opsluiten, terwijl zijn tegenstander klaarstond om de steigers op elk moment op te blazen. Het was, in zekere zin, spelen met dynamiet. De Parijzenaar slaagde er echter in Bom uit deze gevaarlijke positie te verdrijven voordat hij alles kon afbreken, waardoor hij hem op briljante en voordelige wijze neutraliseerde. Deze strategie maakt indruk op me, omdat een korte analyse aantoont dat ze gerechtvaardigd is. De honderd velden blijven me verbazen...

MIDDELBURG Vandaag, zondag (18 november), is een vrije dag. We maken hiervan gebruik om onze spullen naar Middelburg te verhuizen, vlakbij Roosendaal. Na ons te hebben geïnstalleerd in Hotel "De Burg", onthult een sightseeingtour per touringcar het charmante panorama van Zeeland en biedt ons vervolgens de gelegenheid om vanaf een terras met uitzicht op het strand het majestueuze schouwspel van de zee te bewonderen. Op de terugweg draait onze chauffeur het populaire deuntje "C'est magnifique" met Nederlandse tekst, en het succes is zo groot dat dit nummer al snel het themalied van het toernooi van 1956 wordt, net zoals "La Petite Valse" dat in 1952 was. De opgewekte sfeer die onze groep kenmerkt, bereikt die dag een hoogtepunt en met een uitstekend moraal beginnen leiders en deelnemers aan de tweede en laatste helft van het toernooi...

ONDER HET TEKEN VAN GELUK

Li Tchoan King, mijn tegenstander vanavond (maandag 19 november), is van gemiddelde lengte, heeft een rond gezicht en aristocratische trekken. Hij is van oosterse afkomst, maar Frans in hart en ziel. Hij is een getalenteerde speler met een groot sportief karakter. Hij vreest niemand op het bord en doet een ruilen met het doel een gemakkelijke remise te bewerkstelligen, ongeacht de vaardigheid van zijn tegenstander. Ik begin met de witte stukken op een normale manier en houd me aan de gebruikelijke antwoorden. King weet dat ik niet van het klassieke spel houd en denkt misschien dat ik schijnmanoeuvres uitvoer, omdat hij zelf onregelmatige zetten speelt. Hij kiest voor een merkwaardige, poreuze ontwikkeling. Ik volg echter niet de verwachte varianten. Ik vereenvoudig de opening, terwijl ik mijn dominantie aan de linkerkant verzekert, en ga zo over op de klassieke stijl. In het middenspel maakt King twee positionele fouten die mij een effectieve aanval aan de linkerkant mogelijk maken. Geconfronteerd met het dreigende verlies van een schijf later, doet Li Tchoan een offer dat het numerieke nadeel ruimschoots compenseert. Ik pareer met een tweeschijven offer, waardoor ik een stuk minder heb, maar wel een vrije schijf. De Chine-Parijse verdediging reageert echter correct, en ik heb grote moeite om het bord vrij te maken voor mijn toekomstige dam. Op dit punt neemt King een slechte beslissing, en wanneer ik promoveer, kiest hij voor een fatale ruil. Ik ben erg blij met deze winst, maar ik heb het gevoel dat ik geluk heb gehad in deze partij, en dat vertel ik aan Springer. Hij ziet het echter anders: "Dat is mogelijk, Deslauriers," zegt hij, "maar vanavond had je de wil om te winnen, en daarom heb je gewonnen."

Deslauriers, M – King, L. 2-0 19-11-1956

WK Nederland

1. 32-28	17-21	14. 33-28	14-19	27. 43-39	14-20	40. 34-30	9-13	53. 1x23	24x33
2. 37-32	21-26	15. 39-33	5-10	28. 49-43	21-26	41. 45-40	24-29	54. 34-29	33c24
3. 41-37	11-17	16. 37-31	26x37	29. 34-29	23x34	42. 33x24	20x29	55. 23-	1 24-30
4. 47-41	11-17	17. 42x31	2- 8	30. 39x30	18-23	43. 39-33	28x39	56. 1-12	30-35
5. 31-27	18-23	18. 31-26	1- 6	31. 43-39	12-18	44. 40-34	29x40	57. 12-23	2- 8
6. 33-29	6-11	19. 26x17	11x31	32. 30-25	9-14	45. 35x33	15-20	58. 23-	1 8-13
7. 29x18	13x33	20. 36x27	10-14	33. 28-22	3- 8	46. 48-42	13-18	59. 1-	7 20-24
8. 39x28	12-18	21. 41-37	6-11	34. 22-17	8-12	47. 30-24	19x30	60. 7-	1 24-30
9. 44-39	19-23	22. 37-31	11-17	35. 17x 8	13x 2	48. 25x34	23-28	61. 1-	7
10. 28x19	14x23	23. 31-26	17-21	36. 40-34	16-21	49. 33-29	28-32		
11. 39-33	10-14	24. 26x17	12x21	37. 27x16	18-22	50. 38x27	22x11		
12. 50-44	7-12	25. 46-41	20-24	38. 37-31	26x28	51. 11-	6 14-19		
13. 44-39	8-13	26. 41-37	8-12	39. 16-11	4- 9	52. 6-	1 19-24		

CE QUI SERA SERA(20)

Samedi-Dimanche, 19 oktober 1957

Er is een verandering opgetreden in mijn benadering van de partij, en Springer heeft dat opgemerkt. Het klopt, vanavond was ik agressiever, ik heb meer passie in mijn spel gelegd. Waarom? Waarschijnlijk om twee redenen. De eerste is mijn lage aantal overwinningen, en de tweede is mijn vertrouwde met de notatie. Deze formaliteit is na een aantal oefenrondes geen nachtmerrie meer voor me. Daardoor kan ik me volledig richten op het kiezen van varianten, en de kwaliteit van mijn spel weerspiegelt dit. De overwinning op King herstelt mijn reputatie. Het geeft me de mogelijkheid om met vertrouwen naar de toekomst te kijken. Dat is alleen maar positief... Piet Roozenburg is weer in de race, maar hij heeft het moeilijk tegen het onberispelijke spel van de Parijzenaar Dionis. Ondanks Piets formidabele tactiek vindt de Fransman overal een antwoord op en verdient hij een mooie remise. Dit resultaat duwt de wereldkampioen verder weg van de eerste plaats, aangezien zijn aartsrivalen Keller en Gournier beiden winnen in deze tiende ronde. De speler uit Toulouse moet wel chloroform op zijn schijven gebruiken, want hij heeft een talent om zijn tegenstanders in slaap te sussen. Zijn tegenstander van vanavond, de jonge Zwitser Forclaz, onderschatte de tactiek van de vervanger van Marat Kogan. Hij liet hem overal ongehinderd binnendringen en toen hij probeerde Goumiers verdediging te ontmantelen, was het te laat. Goumier speelt erg goed en de Nederlanders bewonderen hem terecht. Maar zijn kracht in dit toernooi ligt in het feit dat zijn tegenstanders hem niet serieus genoeg nemen. Keller daarentegen wordt wel serieus genomen, maar dat weerhoudt hem er niet van om succes te behalen...Vanavond maakte Navarro, zijn slachtoffer, een fundamentele fout door gemakkelijk een damzet te doen, terwijl een eenvoudig gambiet tot een onvermijdelijke remise had geleid. Terwijl Roozenburg terrein verliest, wordt Van Dijk daarentegen een serieuze bedreiging, na een opmerkelijk goed gespeelde partij tegen de jonge Belg Hugo Verpoest te hebben gewonnen. Hij staat nu voor op Piet, maar hij heeft wel een partij meer gespeeld. Jan Bom, een bekwame en briljant positioneel speler uit Rotterdam, toonde grote finesse in het eindspel en wist de Parijzenaar Abel Verse te slim af te zijn en een ogenschijnlijke remise te voorkomen. Een zeer interessant duel was dat tussen de grillige

Wim de Jong en de gedurfde Amzand uit Suriname. Laatstgenoemde liet de Nederlandse kampioen een schijf winnen, maar zette hem vervolgens gevaarlijk in de val, waardoor Wim de schijf snel moest teruggeven voordat hij uiteindelijk een moeizame remise wist te behalen. Deze "tijger" desalniettemin... Mérono speelde een van zijn beste partijen tegen Huisman, en die laatste wist ternauwernood een remise te behalen. De meest opmerkelijke uitslag van deze sessie was ongetwijfeld die van Hisard tegen de Italiaan Fanelli. De man uit La Speza maakte een blunder waardoor de Franse kampioen een schijf kon winnen, maar deze materiële winst was van geen betekenis, aangezien Fanelli voldoende compensatie overhield om remise te behalen. Hisard probeerde alles, maar tevergeefs. Dit komt erop neer dat Hisard een fout maakte door de schijf te winnen. Is dit niet een van die raadselachtige aspecten die het Poolse schaakspel op honderd velden kan hebben?

CE QUI SERA SERA(21)

Samedi-Dimanche, 26 oktober 1957

GOES - Hoewel we tot nu toe van een gematigd klimaat hebben genoten, heeft een daling van de thermometer de strenge kougolf met zich meegebracht. Dinsdag 20 november arriveren we in Goes, een agrarisch centrum in het zuiden van Nederland, pittoresk door de klederdracht van de inwoners en de architectuur. Het hotel waar we verblijven heet "De Korenbeurs", en de zaal waar de elfde ronde gespeeld zal worden, draagt dezelfde naam. Mij is verteld dat het de graanbeurs is. Dit gebouw ligt tegenover de Grote Markt, waarvan de bedrijvigheid onze toeristische nieuwsgierigheid bijzonder aantrekt. Aan de andere kant bevindt zich het postkantoor, dus we hebben alles binnen handbereik wat elders voor ons een probleem zou vormen. De ontvangst in het stadhuis is hartelijk en, net als zijn voorgangers, spreekt de burgemeester van Goes zijn spijt uit over de gespannen internationale situatie als gevolg van de repressie in Hongarije. Na een gezamenlijke maaltijd zijn we klaar om aan de elfde ronde te beginnen. Hisard, de Franse kampioen, is mijn tegenstander. Michel is lang en slank en draagt een rond sikje dat hem volgens Forclaz een existentiële uitstraling geeft. Ik ben extreem bang voor hem, omdat ik weet dat hij een superieur inzicht heeft. Ik heb tijdens het nationale kampioenschap een van zijn strategische manoeuvres tegen Béchaz mogen

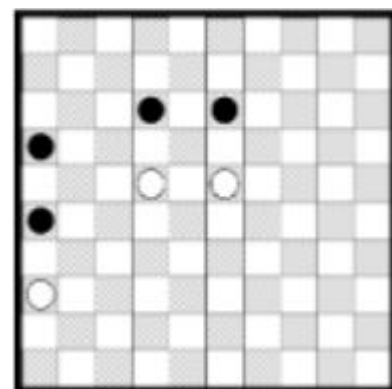
bewonderen. Alleen een genie zou zo'n combinatie kunnen bedenken, en daarom was ik achteraf enigszins verrast dat Hisard, een 21-jarige, in deze specifieke partij niet het niveau liet zien dat past bij zijn onbetwistbare talent. De onervarenheid van het WK, ongetwijfeld? Jazeker, maar naarmate het toernooi vordert, kan Hisard meer zelfvertrouwen krijgen, en het is misschien beter voor mij om hem te treffen wanneer hij niet in topvorm is. Ik speel met zwart en kies voor een zeer stabiele opening. Mijn geheime bedoeling is om de partij naar een ongebruikelijke variant te leiden, maar ik mag geen argwaan wekken. Hisard, die denkt dat ik volledig vastzit aan het klassieke spel en traag ben in mijn ontwikkeling, geeft me de kans om de formatie te ontvouwen en elk klassiek karakter te ontnemen. Ik haal hier geen voordeel uit, maar het desoriënteren van mijn tegenstander is een gunstige factor. Hisard lijkt inderdaad zijn interesse in dit bizarre duel te verliezen, waarin de te volgen tactiek uiterst onduidelijk is. Hij staat slecht gepositioneerd aan

zijn linkerzijde en kan niet oprukken in het centrum, waardoor hij gedwongen is om aan de rechterzijde te spelen, wat mij ten goede komt. Uiteindelijk vind ik een opening die beslissend lijkt, maar net als in mijn andere partijen maak ik een tactische fout. Hisard profiteert hiervan. Een analyse van de situatie doet me vrezen voor een revanche. Ik besluit dan een gok te proberen. Ik offer een stuk en zet vervolgens op naar de dam. Zonder aarzeling stuurt mijn tegenstander me naar een dam en ruilt vervolgens mijn dynamische stuk. De daaropvolgende zet levert me twee schijven op, maar Hisard, die een zeer snelle dame-opmars heeft gemaakt, denkt dat hij gemakkelijk remise zal behalen. Dit is echter niet het geval, omdat een hoek die ik vorm me in staat stelt naar de dam op te rukken zonder dat de Fransman bezwaar kan maken, en ik uiteindelijk als winnaar uit de strijd kom.

Hisard, M. – Deslauriers, M 0-2 20-11-1956

WK Nederland

1.	33-28	18-23	18.	30-25	2- 7	35.	48-43	35x44	52.	27x16	14-40
2.	39-33	13-18	19.	49-44	14-20	36.	39x50	13-18	53.	49-44	40x49
3.	44-39	9-13	20.	25x14	9x20	37.	43-39	9-13	54.	32-27	49x21
4.	50-44	4- 9	21.	46-41	24-30	38.	42-38	11-17	55.	16x27	6-11
5.	31-27	17-22	22.	35x24	19x30	39.	50-45	23-29	56.	26-21	17x26
6.	28x17	11x31	23.	28x19	13x24	40.	34x23	18x29	57.	27-22	11-16
7.	36x27	6-11	24.	41-37	18-23	41.	45-40	25-30	58.	22-18	13x22
8.	33-28	20-24	25.	33-28	3- 9	42.	40-35	29-34	59.	23-19	22-27
9.	34-30	11-17	26.	28x19	13x24	43.	47-42	34x43	60.	19-14	12-18
10.	39-33	14-20	27.	31-26	17-22	44.	38x49	30-34	61.	14- 9	18-23
11.	44-39	20-25	28.	27x18	12x23	45.	49-43	13-19	62.	9- 3	23-29
12.	41-36	25x34	29.	38-33	20-24	46.	33-28	8-13	63.	3-17	29-34
13.	40x20	15x24	30.	37-31	1- 6	47.	42-38	24-30	64.	17-28	34-40
14.	37-31	7-11	31.	45-40	15-20	48.	35x24	19x30	65.	28-39	40-45
15.	39-34	10-14	32.	31-27	20-25	49.	43-39	34x43	66.	39-50	27-32
16.	34-30	5-10	33.	40-34	7-12	50.	38x49	30-34	67.	50-39	45-50
17.	43-39	10-15	34.	44-40	30-35	51.	28-23	16-21			

Diagr. Na de 57ste zet van zwart 10 zetten later, na de 67ste zet is 68.39-43 verhinderd door 50-44 en 44-49 en de dam is opgesloten.

CE QUI SERASERA (22)

Samedi-Dimanche, 2 november 1957

In 1952 veegde Roozenburg het Franse team van de mat, terwijl Dagenais twee remissen moest incasseren. Met die gedachte in mijn achterhoofd verklaarde ik aan het begin van het wereldkampioenschap van 1956: "Het Franse team is formidabel. Wie hen verslaat, wint het toernooi." Als mijn voorspelling klopt, zal het in mijn voordeel werken, aangezien ik zojuist alle

vier de Franse vertegenwoordigers die ik heb getroffen heb verslagen. Maar de huidige stand rechtvaardigt zo'n uitkomst verre van. Bovendien staat de formidabele Keller op het punt Merono te verslaan. Als hij daarin slaagt, zal zijn voorsprong praktisch onoverbrugbaar zijn. Roozenburg verliest ondertussen terrein en moest een remise tegen Verse incasseren. De Parijzenaar is dankzij een slimme strategie de derde Fransman die de inspanningen van de Nederlandse kampioen heeft geneutraliseerd.

Jan Bom, de gevaarlijke Rotterdammer, leed een zwaardere nederlaag toen hij werd verslagen door de Leidse ster Wim Huisman. Ook Van Dijk wist zijn prestatie niet te verbeteren en moest de eer delen met de Zwitser Forclaz. Wim de Jong schoot zichzelf in de voet door een volstrekt onlogische strategie uit te voeren en Navarro een onverwachte overwinning te bezorgen. De Nederlandse kampioen leverde een nogal merkwaardige prestatie in deze WK 56. Li Tchoan King is terug op het winnende pad en heeft zojuist de 'tijger' Amzand getemd, die volgens Springer niet zijn gebruikelijke inzet toonde. Fanelli moest opnieuw het onderspit delven, ditmaal tegen de Belg Hugo Verpoest, en de afwezigheid van Marino Saletnik, de Italiaanse kampioen, is duidelijk voelbaar. Wat Verleene betreft, hij had het niet makkelijk tegen Dionis en wist ternauwernood remise te behalen. Er rest nog maar één partij, en dat is de belangrijkste. Merono heeft een steeds groter wordend voordeel aan Keller afgestaan, die de Amsterdamse aas een promotie heeft gegeven in ruil voor het offeren van een pion. Merono lijkt gedoemd te verliezen, maar hij biedt felle weerstand, waardoor het eindspel lastig wordt. De deelnemers, de schrijvers, het publiek, iedereen is zeer geïnteresseerd in de laatste wendingen van deze elfde ronde. Keller staat nu schaakmat en manoeuvreert om een tweede dame te bemachtigen, terwijl Merono een gepromoveerde pion krijgt. De 'killer' heeft nu twee dames en twee pionnen die een haak vormen, terwijl Merono worstelt met één dame en twee pionnen. De Nederlander lijkt in deze formatie voorbestemd om te winnen, maar hij speelt niet zijn beste partij wanneer hij Merono toestaat het bord te betreden met een zeer vooruitgeschoven pion. De leider moet vervolgens een van zijn twee dames bevriezen om te voorkomen dat de tweede dame van de tegenstander oprukt, waardoor Merono een patstelling bereikt, aangezien Keller geen vooruitgang meer kan boeken. Hij weigert echter de nederlaag te erkennen en speelt een slag, ongetwijfeld in de hoop dat de Marokkaan uitgeput raakt. Het is half één 's nachts en de partij duurt al zes en een half uur. Merono is een joviale kerel, zeer beleefd tegen iedereen en sportief. We zijn niet blij met de manier waarop Keller hem behandelt. Competitieve ethiek veroordeelt dergelijke methoden en de Nederlander doet zichzelf meer kwaad dan goed door een hopeloze strijd te rekken. Merono blijft echter onverstoort en Keller erkent uiteindelijk de nutteloosheid van zijn pogingen. Te laat echter.

CE QUI SERA SERA (23)

Samedi-Dimanche, 9 november 1957

De vijandigheid van zijn concurrenten zal nu als een schaduw boven hem hangen, wat hem uiteindelijk een ernstig psychologisch nadeel zal opleveren. Merono daarentegen ontvangt felicitaties van alle toeschouwers voor zijn moedige optreden tegen de Amsterdamse adelaar. De algehele uitslag van deze elfde ronde is in mijn voordeel. Er zijn er niet veel meer zoals deze nodig om me weer in de race voor de titel te brengen...

DORDRECHT - Woensdag 21 november 1956 is een vrije dag. We maken er gebruik van om onze spullen naar Dordrecht te verhuizen, een centrum waar de visserij floreert. Het Statenhof Hotel waar we verblijven is een groot etablissement. Het sombere weer houdt ons binnen en we kijken op televisie naar een spannende voetbalwedstrijd tussen Duitsland en Zwitserland. De spelers uit het land van Willem Tell winnen de wedstrijd met 3-1, tot groot genoegen van Roland Forclaz... Een specialist in dubbelwijzerklokken komt ons enkele exemplaren van zijn werk aanbieden, en ik plaats een bestelling namens de AJDA, die de denktijd van belangrijke partijen wil monitoren. Deze chronometers, bedoeld om een leemte in ons competitiesysteem op te vullen, worden op 1 december in Haarlem aan mij geleverd. Verheugd over deze transactie neem ik vervolgens plaats om een bridgepartij te spelen tegen Springer en Roozenburg met King als partner. Mijn onbekendheid met de Europese conventies leidt tot enkele komische situaties die we zeer amusant vinden, maar elke gelijkenis met echt bridge is puur toeval van mijn kant...

TEGEN FANELLI - Het is 17.00 uur op donderdag 22 november en de twaalfde ronde staat op het punt te beginnen. Ik heb net een aantal snelschaakpartijen tegen Roozenburg gespeeld en voel me zeer fit om het op te nemen tegen de Italiaan, Edmondo Fanelli. De sessie vindt plaats in een kamer naast het hotel en we zijn nog maar net begonnen als een stroomstoring ons in complete duisternis hult. Fanelli, die sowieso al behoorlijk nerveus was, is door deze tegenslag volledig van de kaart. Hij loopt heen en weer als een leeuw in een kooi, gaat zitten, staat op, moppert, vraagt om informatie, stemt ermee in om onder geïmproviseerde verlichting te spelen, weigert het, stemt er weer mee in, om het vervolgens bijna meteen weer af te wijzen. Zijn instabiliteit drijft me tot waanzin en soms ben ik in de verleiding om het schaakbord op zijn hoofd te slaan om hem te kalmeren. Maar deze

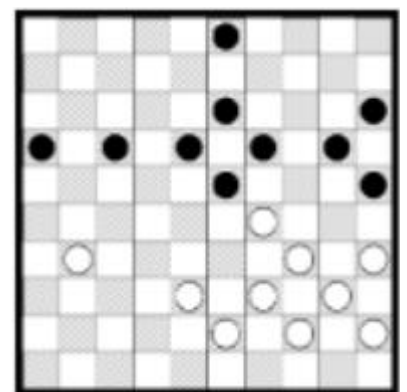
spectaculaire zet zou het dubbele effect hebben dat Fanelli, een aardige kerel tenslotte, alleen maar geïrriteerd raakt en dat dambonds materiaal beschadigd wordt. Eindelijk is de stroom hersteld en kunnen we het spel hervatten. De onderbreking duurde slechts een half uur, maar het leek een eeuwigheid met de windwijzer van La Speza voor me. Edmondo, die met wit speelt, moet het initiatief nemen. Fanelli, die te graag in de verdediging terugvalt, komt al snel in het

nadeel en ik oefen een constante dreiging uit om een hekstelling in te nemen. De Italiaan vreest deze formatie en zet zo veel en zo slecht schijven op de andere vleugel dat hij mijn totale voordeel vergroot. In zo'n situatie is Fanelli vatbaar voor een blunder, en dat doet hij dan ook. Ik profiteer hiervan om tot dam te promoveren, waardoor ik uiteindelijk de overwinning behaalt.

Fanelli, E. – Deslauriers, M. 0-2 22-11-1956

WK Nederland

1.32-28	18-23	16.33x31	14-19	31.38-32	9-13	46.30-24	32-28
2.34-29	23x32	17.38-32	13-18	32.48-42	7-11	47.39-34	28-22
3.37x28	12-18	18.43-38	9-13	33.16x 7	2x11	48.31-26	22-28
4.41-37	7-12	19.45-40	4- 9	34.32-27	22x31	49.35-30	8-12
5.37-32	1- 7	20.47-42	10-14	35.36x27	12-17	50.26-21	28-41
6.46-41	17-21	21.49-43	11-17	36.42-38	11-16	51.21-16	12-17
7.41-37	21-26	22.50-45	6-11	37.37-31	17-22	52.40-35	13-18
8.31-27	20-25	23.31-27	11-16	38.31-26	22x31	53.30-25	18-22
9.40-34	14-20	24.27-21	16x27	39.26x37	8-12	54.34-29	41- 5
10.37-31	26x37	25.32x21	18-22	40.37-31	12-17	55.35-30	5-28
11.42x31	10-14	26.42-37	13-18	41.38-32	25-30	56.45-40	22-27
12.31-26	5-10	27.37-32	19-23	42.34x14	23x34	57.40-35	27-31
13.27-22	18x27	28.21-16	14-19	43.14x21	16x49	58.25-20	31-37
14.32x21	16x27	29.32-27	22x31	44.39x30	49-32	59.30-25	37-41
15.28-23	19x28	30.26x37	17-22	45.44-39	3- 8	60.35-30	41-46

Diagr. Na de 40ste zet van zwart. De Italiaan, slecht gehumeurd, in een moeilijke situatie speelde hier 38-32? waarna Deslauriers 2 punten aan zijn score toevoegde. Hoe ? Simpel door 41....25-30

CE QUI SERA SERA(24)

Samedi-Dimanche, 16 november 1957

Ik ben blij dat ik klaar ben met Edmondo, want gedurende de hele partij was ik bang mijn kalmte te verliezen. Gelukkig is er niets ergs gebeurd en ben ik volkomen op mijn gemak nu ik de verschillende uitslagen van de avond bekijk... Ik heb vernomen dat Wim de Jong zeer behendig manoeuvreerde om Mérono in een fatale val te lokken, dat Verse Verleene in het begin vrij liet ruilen voordat hij een web spinde waarin de Belg verstrikt raakte. Verse is een slimme speler. Wee de tegenstander die niet op zijn hoede is voor hem... Dat King wat moeite had om Navarro in het middenspel te controleren, maar in het eindspel de rollen omdraaide en de Algerijn pas op het laatste moment remise toekende... Dat Hîsard de Surinaamse kampioen, Amzand, een schijf liet

verliezen, maar dat de "Tijger" er toch in slaagde terug te keren. Dit is de tweede partij waarin de Franse kampioen een schijf wint, maar remise niet kan vermijden. Hîsard heeft geen geluk... Wat betreft de zeer belangrijke partij Keller-Bom, die loopt bijna ten einde. De Rotterdamse speler, die de hele tijd de leiding heeft gehad in dit duel tegen de toernooileider, zoekt tevergeefs naar een winnende zet in een 4x4-situatie en geeft remise op. Bom is een gevaarlijke tegenstander... Invaller Gournier benut behendig een Canadese sleutel waartegen Dionis zich moeizaam verdedigt. Beide spelers hebben tijdsachterstand en tonen duidelijke nervositeit. Het publiek juicht, want zij zijn dol op dit soort spannende situaties. Tot mijn grote opluchting wankelt Dionis echter niet en vindt hij de voortzetting die hem de remise oplevert... De afgelopen minuten heb ik met grote belangstelling de zeer

agressieve tactiek van Piet Roozenburg gevolgd. De wereldkampioen is vanavond in topvorm en begint de vruchten te plukken van een krachtige aanval die hij heeft ingezet. Zijn rivaal, de onoverwinnelijke Huisman, worstelt nu met een lastig probleem. Hij kiest voor een zwakke verdediging en Piet profiteert daar optimaal van om de winst in dit duel veilig te stellen. Roozenburgs succes, de vastberadenheid waarmee hij het bereikte, zijn briljante inventiviteit – alles doet me geloven dat de briljante Nederlander net aan een opmars is begonnen die hem aan het einde van dit WK 56 naar de top van de wereldranglijst zal katapulteren. Huisman verslaan is een prestatie waar ik bewondering voor heb... De laatste partij op het programma is een lange finale tussen Verpoest en Forclaz, waarin de Zwitser een aanzienlijk voordeel heeft, maar niet genoeg om de winst veilig te stellen. Roland accepteerde uiteindelijk De remise, en dit resultaat betekende het einde van de twaalfde ronde. De tussenstand toonde Keller aan de leiding met 18 punten uit 24, op de voet gevolgd door Goumier, Roozenburg, Van Dijck en Deslauriers met 16 punten uit 22, die allemaal één partij minder hadden gespeeld dan de leider. Mijn huidige positie is zeker goed, maar ik weiger aan het kampioenschap te denken totdat de wedstrijd tussen Keller en Roozenburg heeft plaatsgevonden. Ik hoef niet lang te wachten, want die vindt plaats in de volgende sessie. Als er een winst is, is de winnaar vrijwel zeker van de titel. Als er remise is, kan er van alles gebeuren. Een toernooi zit vol onvoorspelbare gebeurtenissen...

CE QUI SERA SERA (25)

Samedi-Dimanche, 23 november 1957

ROTTERDAM - We zijn afgelopen vrijdag, 23 november, ingecheckt in het exclusieve Atlanta Hotel in Rotterdam. Ik ben blij dat ik me weer even in de sfeer van 1952 kan wanen. Deze Nederlandse havenstad, die zwaar gebombardeerd werd tijdens de Tweede Wereldoorlog, is dankzij de constante inspanningen van haar hardwerkende bevolking prachtig herrezen. Indrukwekkende gebouwen, opmerkelijk door hun lengte en hoogte, zijn als paddenstoelen uit de grond geschoten, hebben de ruïnes weggevaagd, de gaten opgevuld en Rotterdam een uniek perspectief in Nederland gegeven. De inwoners zijn trots op hun prestatie en ik hoor vaak de slogan: "In Amsterdam

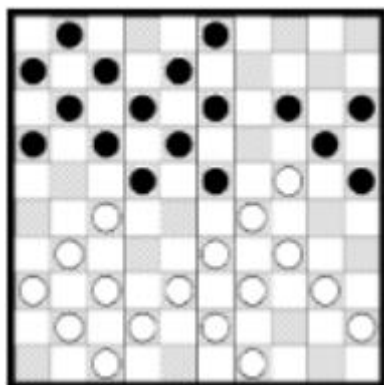
hebben we plezier; in Rotterdam werken we!" Er bestaat dus een rivaliteit tussen deze twee grote Nederlandse steden, vergelijkbaar met die tussen Montreal en Toronto in Canada.

CONTRE AMZAND - Het Emporium is een prachtige zaal in de Kipstraat. Hier vindt de dertiende ronde plaats. Ik weet niet waarom, maar ik voel me nerveus voor mijn partij tegen Amzand uit Suriname. Ik moet deze partij absoluut winnen en ik weet niet welke strategie ik moet kiezen tegen de Zuid-Amerikaan, die geen vastomlijnde speelstijl heeft. De 'Tijger' en ik zijn dikke vrienden, wat ons er niet van zal weerhouden elkaar te vernietigen zoals de onbuigzame en strenge spelregels voorschrijven. Met wit besluit ik de zaken zo ingewikkeld mogelijk te maken. Zonder met zijn ogen te knipperen accepteert de agressieve Amzand de moeilijkheidsgraad die ik iets te ver opvoer. De zaken ingewikkeld maken is één ding, maar jezelf beperken met een overdreven restrictie is niet logisch. Toch doe ik dat door te weigeren het bord rechts leeg te spelen, terwijl ik al vastzit aan de linkerkant en in het centrum. Amzand laat me al snel spijt krijgen van mijn roekeloosheid wanneer hij me dwingt een damzet toe te laten die hem slechts een schijf kost. Ik sla erin zijn dynamische stuk te veroveren door mijn extra mana opnieuw in te zetten, maar ik sta er alleen voor als een verdwaald schaap tussen de zwarte wolven. Op dat moment besef ik met afschuw dat ik ten prooi val aan een fata morgana, de dodelijke valstrik van de damspeler, die hem bang maakt voor de schimmen. De stukken dansen een helse sarabande in mijn hoofd en ik heb de grootste moeite om een accurate berekening te maken. Met grote moeite red ik mij, maar Amzand, als een ware buitenbeentje, haalt alles uit de kast om mijn leven zuur te maken. Mijn positie is precair, besef ik, en toch blijf ik koppig tegen alle hoop in spelen voor de winst. Een sprankje hoop verschijnt voor me en ik klamp me eraan vast als een drenkeling aan een reddingslijn. Het is een heel simpel plan, en om het uit te voeren, moet ik al mijn bruggen achter me verbranden. In 1944, tijdens de Kendall Classic, zette Dussault een soortgelijke val voor me op, en in 1955 werd diezelfde Dussault op dezelfde manier verrast door Gérin-Lajoie tijdens de Montreal Challenge. Amzand loopt achter op de klok. Ik wed dat ik niet kan winnen. Mijn hart bonst in mijn keel terwijl ik wacht op zijn beslissing die mijn lot in WK56 zal bezegelen. Dan doet hij de fatale zet. Ik slaak een diepe zucht van verlichting en voer vervolgens de zet uit die mijn rivaal ten val brengt.

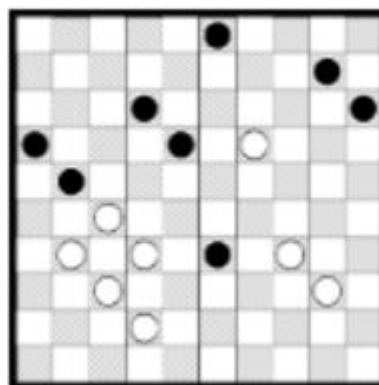
Deslauriers, M. – Amzand, J. 2-0 23-11-1956
WK Nederland

1.32-28	18-22	11.38-33	19x30	21.35x24	25-30	31.25x34	19-23	41.32-27	11-16
2.37-32	13-18	12.35x24	9-14	22.34x14	23x34	32.38-33	12-18	42.37-32	17-21
3.41-37	8-13	13.44-40	14-20	23.39x30	16-21	33.42-38	7-11	43.41-37	21-26
4.32-27	2- 8	14.42-38	10-14	24.27x16	22-27	34.16x 7	1x12	44.32-28	33x22
5.46-41	19-23	15.40-35	14-19	25.31x22	17x48	35.47-42	8-13	45.19-13	18x 9
6.28x19	14x23	16.45-40	19x30	26.30-25	11-17	36.45-40	13-19	46.27x 7	9-13
7.35-30	20-25	17.35x24	4- 9	27.49-44	48-34	37.38-32	19x10	47.31-27	13-18
8.33-29	10-14	18.50-45	9-14	28.44-40	34-39	38.33-28	24-29	48. 7- 1	
9.40-35	5-10	19.48-42	14-19	29.24-19	13x24	39.28x19	29-33		
10.30-24	14-19	20.40-35	19x30	30.40-34	39x30	40.36-31	6-11		

Een Roozenburg-partij a la Deslauriers!?

*Het Damspel : Deze partij had de meest sensationele kunnen zijn
 Diagr. na de 19de zet van wit : 48-42 ?
 Amand had hier een combinatie ;
 14-19! 40-35, 35x24,
 25-30, 23x34, 16-21,
 22-27 en 17x48 !*

*Diagram na 43ste zet van wit..
 zwart speelde (21-26) om 42-38 te verhinderen
 Deslauriers antwoordde 32-28 en 19-13 !*

CE QUI SERA SERA (26)

Samedi-Dimanche, 4 januari 1958

Kinderspel – Amzand lijkt verbijsterd. De "Tijger" van Paramaribo is zelfs woedend. Maar het feit dat mijn geluk voortkomt uit zijn eigen ongeluk maakt me vergevingsgezinder, en ik vergeef hem zonder aarzeling dat hij me... gelukkig noemde. Bovendien heeft deze woede-uitbarsting iets goeds, omdat het elk idee van een "vrijwillige gift" in mijn voordeel uitsluit, aangezien we zulke goede vrienden zijn. Een korte analyse van de formatie volgt, en Amzand maakt nog een fout, minder elementair dan de eerste, maar eentje die me nog steeds uit de problemen helpt. Op dit moment was de aas van Suriname rijp om gepakt te worden.

Ik verlaat het bord en word geroepen naar de blinde speler Olsen, die damt op een speciaal bord, waar de speelvelden gaten zijn waar de stukken in bewegen. Het schijven van de tegenstander worden aangeduid met een opgestoken ster, terwijl de stukken glad zijn. Olsen tast voortdurend met zijn vingers over het bord om de formaties te doorgronden. Zijn beslissingen zijn verbazingwekkend snel en efficiënt. Olsen heeft een groot aantal

bewonderaars die me graag tegen deze meester zouden zien spelen, wiens "koninkrijk de nacht is". Ik voldoe aan hun verzoek en ervaar ten volle de uitmuntendheid van Olsens techniek wanneer de partij eindigt in een remise die op geen enkele manier in mijn voordeel is. Wie zei ook alweer: "Blinden spelen geen dammen!?" Ik feliciteer deze opmerkelijke tegenstander van harte en besluit vervolgens de andere resultaten van deze 13e ronde te bekijken. Van Dijk profiteerde van de slechte gezondheid van de Parijzenaar Dionis om een waardevolle overwinning te behalen. Piet Roozenburg kon, ondanks een grote inspanning, geen weg vinden langs Keller. De koploper speelde voorzichtig tegen zijn gevaarlijke tegenstander, die zeer tevreden was met een remise. Toulouse's sterspeler, Claude Goumier, wist slechts een remise te behalen tegen de ongrijpbare Abel Verse, waardoor hij op gelijke hoogte kwam met Roozenburg, een halve partij achter Van Dijk en mijzelf, en een halve partij achter Keiler, die één partij meer speelde dan wij vieren. Volgens de experts was de spannendste partij van de sessie die tussen de jonge en getalenteerde Wim de Jong en Jan Bom. Huisman daarentegen werd verrast door de Belg Verleene. Een goed

georkestreerde strategie van de Belg leverde hem een voordelige remise op. Het is opmerkelijk hoe Hisard, de Franse kampioen, erin slaagde een ogenschijnlijk saaie 6x6 te winnen door positioneel spel tegen de Algerijn Marcel Navarro. Jacques Mèrono versloeg de Chinees-Parijse Li Tchoan King dankzij een knap eindspel. Fanelli en Forclaz deelden de eer in een interessant duel.

In de bus terug naar Atlanta luisterden we naar het radioverslag van deze 13e ronde. De commentator gebruikte de uitdrukking "een fluitje van een cent" om de blunder van Amzand te beschrijven. Het wekt algemene hilariteit op, maar mijn opmerking is nog steeds de meest oprechte, en terecht.

CE QUI SERA SERA(27)

Samedi-Dimanche, 11 januari 1958

APRÈS CHARYBDE, SCYLLA

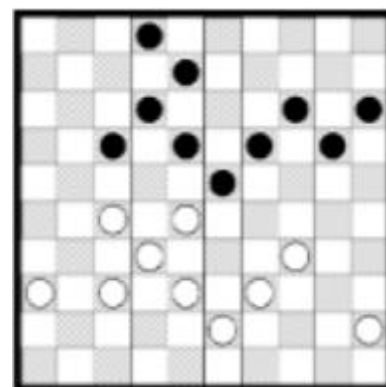
We komen aan in Den Haag in de vroege middag, aanstaande zaterdag 24 november. We trekken haastig het comfortabele Parkhotel aan de Molenstraat binnen, maar de gezamenlijke maaltijd is irritant traag, de service is te ceremonieel om snel te zijn. Den Haag is de aristocratische stad par excellence van Nederland, aangezien het de residentie is van de overheidsinstanties. Dit werkt over op de Parkbotel, want de handlangers behandelen ons als 'ambassadeurs.'"

Springer, die hier vandaan komt, decimeerde onze gelederen door een deel van onze groep (vooral de stellen) mee naar huis te nemen voor een heerlijke stoofpot, bereid door zijn vrouw. Toen we van tafel gingen, was het al laat, dus kwamen we snel weer samen in de

Recreatiezaal Eerste Nederland, een erg mooie locatie, om de 14e van de 19 rondes van het toernooi af te werken. Mijn tegenstander was de Algerijn Marcel Navarro. Een vriendelijke man van in de veertig die dolblij was om het onrustige Algerije achter zich te laten en naar Nederland te komen om deel te nemen aan het Wereldkampioenschap dammen. Maar een ongelukkige tegenslag dreigt alles te verpesten. Navarro heeft onlangs een verkoudheid opgelopen en lijdt nu aan een ernstige sinusitis. Hij is er zo slecht aan toe dat ik nauwelijks een gevoel van medelijden met hem kan onderdrukken. Mevrouw Navarro, vlakbij ons schaakbord, onder de reling die spelers en toeschouwers scheidt, geeft haar man af en toe iets om zijn lijden te verlichten.

Ik vind deze lastige situatie moeilijk te accepteren en verlies snel de strategische controle over dit duel. Navarro daarentegen heeft tot nu toe zo goed gespeeld dat ik me in het nauw gedreven voel. Het gevoel van dreigend gevaar "maakt me wakker", maar het is te laat om erover na te denken. Mijn partij is verloren... Wat vreselijk! Er is nog maar één reddingslijn... Mijn tegenstander heeft zijn denktijd aanzienlijk verkort. Het is mogelijk dat hij de winnende variant over het hoofd ziet. In de hoop dat dit het geval is, bied ik hem een tijdelijke schijfwinst aan, en tot mijn grote opluchting accepteert hij die. Dit is een vergissing, want het stelt me in staat het materiële en positionele evenwicht te herstellen. Vervolgens lijkt Navarro geen antwoord te kunnen vinden, waardoor ik uiteindelijk als winnaar uit de strijd kom.

Navarro, M. -Deslauriers, M.		0-2	24-11-1956	
1.32-28	19-24	17.31-26	11-17	33.33x22 24x33 49.36-31 12-18
2.37-32	14-19	18.33-28	17-22	34.39x28 14-19 50.32-28 20-25
3.41-37	10-14	19.26x17	22x11	35.27-21 16x27 51.45-40 35x44
4.34-29	18-23	20.44-40	10-15	36.22x31 18-23 52.39x50 25-30
5.29x18	12x23	21.38-33	4- 9	37.37-32 9-14 53.31-26 30-34
6.39-34	23-29	22.42-38	11-17	38.48-43 12-17 54.37-32 24-29
7.34x23	7-12	23.47-42	17-21	39.31-27 8-12 55.33x24 34-39
8.44-39	5-10	24.34-29	23x34	40.44-39 13-18 56.27-21 39-43
9.31-27	24-30	25.40x29	19-24	41.42-37 3- 8 57.21-16 2- 7
10.35x24	20x18	26.49-44	1- 7	42.38-33 20-24 58.32-27 43-48
11.37-31	15-20	27.39-34	7-12	43.34-30 24x35 59.50-44 18-23
12.46-41	18-23	28.43-39	21-26	44.28-22 17x28 60.28x19 48-37
13.50-44	13-18	29.37-31	26x37	45.33x24 14-20 61.44-39 37x10
14.41-37	9-13	30.32x41	6-11	46.24-19 23x14 62.27-22 10-32
15.40-34	17-22	31.41-37	11-17	47.43-39 20-24 63.26-21 7-11
16.28x17	12x21	32.28-22	17x28	48.38-33 14-20 64.16x 7 32x 2

Diagr. na de 41ste zet van zwart.
Dit fragment werd geanalyseerd door
RC Keller in Het Damspel (zie
verder)

Een verrassende nederlaag voor wereldkampioen Piet Roozenburg tegen Wim de Jong markeert het keerpunt in de strijd om de wereldtitel die Piet riskeerde, omdat hij koste wat het kost wilde winnen, en Wim volgde hem niet in deze richting. Ontroostbaar nam Roozenburg twijfelachtige beslissingen die de Jong met grote vaardigheid benutte.

Aan de andere kant speelde een andere leider, Van Dijk, een slechte wedstrijd tegen de subtiele Abel Verse uit Parijs, terwijl de gevaarlijke Gournier uit Toulouse en Jan Bom uit Rotterdam niet verder kwamen dan een gelijkspel tegen Huisman en de Chinees-Parijse Li Tchoan King. Alleen Keller zette zijn opwaartse mars voort, dankzij een elegant behaalde overwinning op de Belg Maurice Verleene. De 'Killer' is altijd een halve partij voor mij, die één spel minder heeft gespeeld.

De andere wedstrijden zagen Michel Hisard de Marokkaan Merono afwijzen, "Tiger" Amzand de Italiaanse Fanelli neerschieten en uiteindelijk Dionis ontsnappen aan de overwinning met de Belg Hugo Verpoest.

CE QUI SERA SERA (28)

Samedi-Dimanche, 18 januari 1958

ONTKOM AAN JE ANGST - Een bui die ons bij aankomst in Leiden begroette, maakte deze zondag 25 november nogal grijs. Het Nieuw Minerva, waar we verbleven, deed zijn naam geen eer aan. Vergeleken met de hippe hotels van de vorige bestemmingen, leek deze plek niet gloednieuw, en had het ook niets weg van Minerva. Het comfort was echter acceptabel. Om de tijd te doden op deze monotone dag, speelde ik een vriendschappelijk spelletje met de vriendelijke Abel Verse. Vanaf de straat waren we te zien en een paar kinderen bonkten op het raam. Plagen natuurlijk, en het spel ging gewoon door. Toen zag ik de hospita een dringend telefoontje aannemen. Haar bezorgde blik en tranende ogen verraadden een mogelijke ramp. Geïntregeerd vroeg ik ernaar. "Het is brand," zei iemand. De gevreesde mogelijkheid in dit hotel, dat leek te wachten om in vlammen op te gaan. Razendsnel rende ik naar mijn kamer. Mijn vriend Amzand sliep diep. Ik maak hem wakker, pak al mijn spullen bij elkaar en haast me de trap af naar de uitgang. Buiten heeft zich een menigte verzameld. De brandweer van Leiden is aan

het werk en toeschouwers kijken toe. Maar het is teleurstellend voor hen, want het is eigenlijk maar een simpele schoorsteenbrand. Na een paar minuten is alles weer normaal en iedereen komt er met de schrik vanaf. Die vervloekte Nieuw Minerva, zelfs degenen die er niet wonen, zijn er teleurgesteld over.

TEGEN MERONO - Maandag 26 november, 17:00 uur. Alles is klaar voor de 15e ronde in de Stadsgehoorzaal, een grote zaal met een podium. Jacques Mérono uit Marokko is mijn tegenstander. Om in de race voor het kampioenschap te blijven, moet ik van hem winnen, maar hoe krijg ik dat voor elkaar? Geen idee.

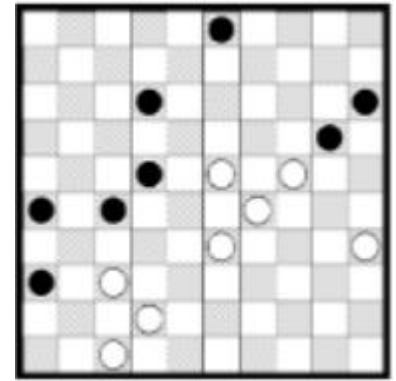
Meteen vanaf het begin neem ik een 5 voor 5, in de hoop een positioneel voordeel te behalen. Later plaats ik een lastige schijf rechts, maar die levert niet het verwachte resultaat op. Mérono houdt stand op alle fronten, terwijl mijn formatie langzaam afbrokkelt. Mérono dreigt nu over een paar zetten tot dam te promoveren. Gedwongen om actie te ondernemen, forceer ik mijn eigen dam, ten koste van een schijf, terwijl ik Mérono hetzelfde laat doen. Ik kom eerder aan dan hij, en Mérono moet zijn dampromotie uitstellen, maar hij heeft naast zijn materiaalvoordeel nog een aantal zetten achter de hand. Het beste waar ik op kan hopen is een korting, meer niet.

EEN WAANZINNIGE MANIER OM EEN FOUT UIT TE LOKKEN - Ik heb nog maar één hoop over, maar die is roekeloos. Bovendien moet ik, om die te proberen, mijn positie extreem compromitteren. Ik aarzel lang, maar leg me uiteindelijk neer bij dit roekeloze alternatief. Ik verlies desnoods, maar ik ga tot het uiterste, en wat er gebeurt, gebeurt. Merono, te graag remise willen, reageert niet objectief. Hij positioneert zich zo dat hij vier schijven kan opofferen en er twee kan slaan, wat hem een tweede dam en een onmiddellijke remise oplevert. Daar reken ik op. Ik maak het Merono gemakkelijker door te spelen wat hij verwacht. De Marokkaan gaat vervolgens aan de slag met het plan om de remise te bespoedigen. Maar hij draait de zetten om en verwijdert eerst de schijf van de hoofdrij die mijn dam achterin de hoofdrij verbergt. Deze fout is fataal voor hem, maar hij gaat door tot het einde van zijn variant en geeft me nog twee pionnen gratis, waarmee hij een geschenk van vier compleet maakt.

Deslauriers, M. – Merone, M.
WK Nederland

2-0 26-11-1956

1.32-28	18-23	18.32-28	2- 8	35.40-34	7-11	52.42-38	27-31
2.38-32	12-18	19.37-32	4- 9	36.34-30	17-21	53.37-32	17-21
3.31-27	7-12	20.29-24	19x30	37.42-37	11-17	54.23-19	23-19
4.43-38	20-24	21.35x24	14-19	38.48-42	21-26	55.19x 8	31-37
5.49-43	17-21	22.40-35	19x30	39.32-27	18-22	56.32x41	22-28
6.36-31	21-26	23.35x24	10-14	40.27x18	12x22	57. 5x16	44-49
7.27-21	16x36	24.45-40	14-19	41.28-23	17-21	58.16-32	49-44
8.28-22	18x27	25.40-35	19x30	42.33-29	8-12	59.33-29	44-40
9.32x21	26x17	26.35x24	5-10	43.30-25	21-27	60.29-24	40-35
10.33-29	24-33	27.44-40	10-14	44.38-33	14-20	61.24-20	35x 2
11.38x16	13-18	28.40-35	6-11	45.25x14	9x20	62.32-27	2-16
12.37-32	1- 7	29.50-44	11-17	46.24-19	3- 8	63.38-33	16-11
13.41-37	9-13	30.44-40	21-26	47.35-30	20-24	64.33-28	11- 7
14.43-38	8-12	31.46-41	17-21	48.29x20	15x35	65.29-24	7- 2
15.39-33	7-11	32.41-37	21-27	49.19-14	35-40	66.37-19	26-31
16.16x 7	12x 1	33.32x21	26x17	50.14-10	40-44	67.20-15	
17.34-29	17-21	34.37-32	1- 7	51.10- 5	12-17		

Diagr. na de 45ste zet van zwart.
Dit fragment werd geanalyseerd
door RC Keller in Het Damspel
Zie Verder

CE QUI SERA SERA(29)

Samedi-Dimanche, 25 januari 1958

In de zaal hoor ik een zacht gemompel dat de Leidse fans nog steeds aan het bijkomen zijn. Het momentum dat ik de afgelopen drie voorstellingen heb opgebouwd is werkelijk fantastisch, en vanavond bereikt het zijn hoogtepunt. Nee, echt, de "Canadees" overdrijft. Dat is natuurlijk allemaal waar, maar de partij is nog niet voorbij. Door me schaakmat te zetten, dwingt Mérono me een schijf af te staan, precies die het dichtst bij de dam staat. Daardoor heb ik twee extra schijven en een chaotische formatie. Dus onderdruk ik het diepe gevoel van vreugde dat me dreigt te overweldigen, om pas te juichen als de partij echt gewonnen is. Mérono verrast me met de kalmte waarmee hij zijn enorme blunder accepteert, en hij vecht met al zijn kracht om een remise te halen en te voorkomen dat die dreigt te verdwijnen. En na een zwaar bevochten strijd kom ik eindelijk als overwinnaar uit de strijd. Op sportieve wijze feliciteert Mérono me. In ruil daarvoor betuig ik mijn spijt dat hij een prestatie die een beter resultaat verdiende, heeft verspeeld. Dan verlaat ik het bord, tevreden maar uitgeput. Deze partij heeft emoties in me losgemaakt die ik nauwelijks kan verdragen. Ik vergeet zelfs mijn snack mee te nemen. Die klaar stond een snack voor me. Het is de eerste keer dat me dat overkomt. Jeetje, dit toernooi is uitputtend... Vanuit de eetkamer observeer

ik de andere partijen. Keller, de koploper, staat op het punt Claude Gournier uit Toulouse te verslaan, terwijl de Chinese speler Li Tchoan King op weg is naar een remise tegen de pechvogel Piet Roozenburg. Van de partijen die zijn afgelopen, hebben alleen Jan Bom en Wim de Jong gewonnen. De eerste speelde briljant tegen de Franse kampioen Michel Hisard, terwijl de laatste een beslissende combinatie uitvoerde tegen de Belg Verleene. De andere partijen eindigden allemaal in remise: Van Dijck tegen Wim Huisman, afkomstig uit Leiden; Amzand uit Suriname tegen Navarro uit Algerije; Abel Verse uit Parijs tegen de Belgische kampioen Hugo Verpoest; en tot slot Pierre Dionis, eveneens uit Parijs, tegen de Zwitser Roland Forclaz. Gournier bouwt zijn partij uit tegen Keller, maar die heeft te veel materiaal en wint uiteindelijk, waardoor hij de leiding in het toernooi behoudt.

DE "LUCKY FELLOW" - De dag na deze gedenkwaardige dag, toen we richting Utrecht reden, werden we ons bewust van de vele berichten in de Nederlandse pers over de ronde van gisteravond. De Kluyver, die voor Piet Roozenburg schrijft in het Algemeen Dagblad, noemt me een "geluksvogel". Hij heeft gelijk, maar bij bowlen bestaat er een populaire uitspraak dat gelukkige strikes niet op het scorebord verschijnen. En is het leven zelf niet een voortdurende mix van geluk en pech?

Nou en?

In Utrecht checken we rond het middaguur in bij het Domhotel, maar niet voor lang, althans niet voor Amzand en mij. Piet Roozenburg zet onze koffers neer en brengt ons naar zijn huis in IJmuiden. Dit was al een tijdje geleden geregeld, maar ik was het vergeten. Het is een flinke afstand van Utrecht en de heen- en terugreis snoept flink van onze vrije middag af. De grote sightseeingtrip is morgen, woensdag, een vrije dag. Vandaag, dinsdag 27 november, moeten we de 16e ronde spelen. De locatie: Foyer Gebouw Tivoli, een schitterende zaal. Mijn tegenstander, Jan Bom, een goede vriend van Piet en een formidabele positionele speler.

CE QUI SERA SERA (30)

Samedi-Dimanche, 1 februari 1958

EEN GEVAARLIJKE RIVAL - De zaal is vanavond afgeladen vol. De Utrechtse fans hebben hoge verwachtingen van twee duels: Van Dijck tegen Keller en ik tegen Bom. Ik heb niet veel vertrouwen in deze partij. Mijn recente prestaties waren zo wisselvallig dat ik een nieuwe teleurstelling

kan verwachten. De Rotterdamse aas is een zeer gevaarlijke tegenstander en ik zal heel voorzichtig met hem moeten zijn. Ik heb niet het gevoel dat ik koste wat kost moet winnen tegen zo'n tegenstander, en dat werkt in mijn voordeel. Ik begin met zwart en werk de openingsfase snel af, maar Bom doet dat lang niet. Hij denkt lang na en bouwt solide op in alle drie de sectoren. Tot zover, zo goed, maar in het middenspel verpest ik mijn kansen door koppig te weigeren concessies te doen, waardoor ik in een kritieke variant terechtkom. Dan moet ik risico's nemen en mezelf roekeloos uit de problemen redden. Gelukkig voor mij wil Bom zijn resterende tijd bewaren om na te denken en neemt hij sneller beslissingen, terwijl ik de mijne juist vertraag. Naar mijn mening benut hij de situatie niet volledig en, hoewel hij het initiatief behoudt, laat hij me uit een slecht afgestelde formatie ontsnappen. Het eindspel is erg spannend en uiteindelijk lukt het me op het nippertje een remise af te dwingen, een remise die lange tijd zeer onzeker was geweest.

Bom, J. – Deslauriers, M. 1-1 27-11-1956

WK Nederland

1. 31-27	19-23	12. 41-37	6-11	23. 33-28	11-17	34. 34-30	24-29	45. 47-42	22-27
2. 37-31	14-19	13. 46-41	11-17	24. 37-31	17-21	35. 43-39	29-34	46. 32-28	14-19
3. 33-28	20-24	14. 40-34	20-25	25. 49-44	12-17	36. 30-25	34x43	47. 33-29	19x30
4. 34-30	15-20	15. 34-30	25x34	26. 39-33	24-29	37. 48x39	8-13	48. 25x34	17-22
5. 30-25	17-21	16. 39x30	15-20	27. 33x24	20x29	38. 38-33	3- 9	49. 28x17	21x12
6. 25x14	9x20	17. 50-44	10-15	28. 44-39	14-20	39. 39-34	2- 8	50. 29-23	15-20
7. 39-33	10-14	18. 30-25	7-11	29. 25x14	19x10	40. 42-38	18-22	51. 34-30	13-18
8. 44-39	5-10	19. 41-36	1- 6	30. 28x19	13x24	41. 27x18	13x22	52. 30-25	18x29
9. 31-26	10-15	20. 44-39	17-22	31. 31-26	10-14	42. 34-30	9-14	53. 25x14	29-34
10. 26x17	11x31	21. 28x17	11x31	32. 39-34	29x40	43. 30-24	19x30	54. 17- 9	34-40
11. 36x27	4-10	22. 36x27	6-11	33. 35x34	14-19	44. 35x24	8-13		

Dit resultaat geeft me dubbele voldoening, omdat het me de ramp van een voortijdige nederlaag bespaart en me in staat stelt Keiler voorbij te streven, die zojuist van de ingenieur Van Dijck heeft verloren. Laatstgenoemde toonde grote finesse door de leider te misleiden met een strategie die onverwacht kon worden uitgevoerd. En Keller trapte hals over kop in deze onzichtbare val. Wat een gunst heeft hij me bewezen, diezelfde Van Dijck tegen wie ik dit toernooi opende! Piet Roozenburg heeft een aanzienlijk voordeel en zou moeten winnen,

maar hij maakt een fout in de finale, en Hisard, de Franse kampioen, weet hem een punt af te snoepen. Dan vestigt Michel mijn aandacht op een ansichtkaart met een Bengaalse tijger, die hij naast het bordje 'Amzand (Suriname)' heeft geplaatst op het demonstratie bord waarop de zetten van zijn partij tegen de Marokkaan Mérono zijn weergegeven. De bijnaam 'Tijger' voor Amzand krijgt zo zijn volle betekenis. Het brengt hem echter ook geen geluk, want Mérono maakt er gebruik van om hem te berispen voor zijn nederlaag. In de overige partijen eindigde het overal in een remise. Wim

de Jong werd door Claude Goumier gedwongen een damzet te doen, waar hij uiteindelijk ongeschonden uitkwam; Li Tchoan King uit China en Parijs had grote moeite tegen de Belg Verleene; Marcel Navarro ontsnapte ternauwernood aan de felste aanval van het toernooi door de Italiaan Edmondo Fanelli; Huisman en Verpoest wisselden elkaar af met dreigingen zonder elkaar te verslaan, en Abel Verse uit Parijs behaalde een niet-beslissend voordeel in zijn finale tegen Roland Forclaz uit Zwitserland. En dat was het dan voor Utrecht, maar Canada heeft nu een serieuze kans om de wereldtitel op het internationale dambord te winnen. Piet Roozenburg hielp me met Amzand de auto in en we vertrokken naar IJmuiden, waar we morgen een vrije dag zouden doorbrengen. We waren te gast bij de wereldkampioen. Het was een enorme eer.

CE QUI SERA SERA (31)

Samedi-Dimanche, 8 februari 1958

Piet Roozenburg woont in een prachtig huisje in Ymuiden en biedt ons een comfortabele kamer aan, waar Amzand en ik een zeer rustige nacht doorbrengen. De volgende ochtend, na een uitstekend ontbijt, neemt een vriend van Piet, die een Duitse auto bezit, ons mee op een rondrit die de hele dag duurt. Ons gezelschap bestaat uit mevrouw Roozenburg, de charmante vrouw van de kampioen, hun twee ondeugende dochtertjes van drie en vijf jaar, Piet, zijn vriend Amzand en ik. We bezoeken verschillende badplaatsen en diverse centra. Onderweg dineren we, kijken we naar een voetbalwedstrijd tussen Joegoslavië en Engeland, die door laatstgenoemde gewonnen wordt dankzij Matthews, die op 41-jarige leeftijd nog steeds als een hert rent; daarna keren we terug naar Ymuiden, waar we rond zeven uur dineren.

VRIENDSCHAPPELIJKE PARTIJ

Piet stelde vervolgens een vriendschappelijke partij voor, waarmee ik instemde, met de voorwaarde dat ik steeds met zwart zou spelen, aangezien ik morgen de leiding zou hebben over wit in onze officiële wedstrijd. Amzand bleek een zeer geïnteresseerde toeschouwer te zijn. Rond 22.00 uur voegden we ons bij de toernooigroep in de Nieuwe Karseboom in Zaandam, de locatie voor de 17e ronde van

het WK56 morgen. Ik was blij om me weer onder te dompelen in de sfeer van het wereldkampioenschap, hoewel ik me ongemakkelijk voelde bij de gedachte dat ik het zou moeten opnemen tegen de formidabele Piet Roozenburg. Dionis vertelde me dat de groep een unieke ontvangst had gekregen in Zaandam aan boord van een jacht. Dat heb ik gemist, maar zo gaat dat nu eenmaal als je reist...

EEN TROJAANSE PAARD

De Albert Hein Hall is wederom een prachtige locatie waar spelers en toeschouwers zich rond 17.00 uur op 29 november verzamelen. De fans staan te popelen om de wereldkampioen op het Canadese bord te zien strijden tegen de wereldkampioen op het 100-veldenbord. Wat ik het meest vrees in deze ultieme test die me te wachten staat, is wazig zien. Gelukkig besef ik al vanaf de eerste zetten dat ik op mijn gezichtsvermogen kan vertrouwen en dat de valkuil die ik vanaf nu moet vermijden, ligt in de keuze van varianten. Piet, met zwart, toont vanaf het begin felle vastberadenheid en laat een opening toe voor een reeks zetten die ik uitbuit. Hij blijft me verrassen door verdere vereenvoudiging te weigeren en met grote behendigheid te manoeuvreren om het me op de andere vleugel zuur te maken. Een uitspeelactie die ik uitvoer, stelt me in staat mijn verzwakte vleugel te verdedigen, waar Piet zich laat vastketenen, waardoor ik de mogelijkheid krijg om een soortgelijke slag op de andere vleugel te maken. Het is verleidelijk, maar ik voel een valstrik. Op het Canadese bord is een dubbele ketting een effectieve tactiek omdat je nog een paar vrije velden hebt, maar de beperkingen van het internationale bord maken deze mogelijkheid vrijwel onmogelijk. Een lange analyse van de situatie stelt me in staat dit beter te begrijpen. Wat een truc van de Nederlandse kampioen, een valstrik waar ik alle redenen heb om in te trappen. Dus ik ben tevreden met het behouden van een kettingmogelijkheid, en Roozenburg moet zich losmaken. Beetje bij beetje verbetert mijn positie, en rond 6-6 domineer ik in het centrum en op beide flanken. Roozenburg, in de problemen, bestudeert de situatie uitvoerig en biedt me vervolgens remise aan.

Deslauriers, M – Roozenburg, P 1-1 29-11-1956**WK Nederland**

1.32-28	18-23	12.40-34	1- 7	23.43-39	10-14	34.45x34	15-20	45.26x17	22x11
2.38-32	12-18	13.46-41	4-10	24.49-44	5-10	35.34-29	9-14	46.31-27	11-17
3.31-27	7-12	14.36-31	20-25	25.44-40	10-15	36.29-24	20x29	47.38-32	13-19
4.37-31	17-21	15.29x20	15x24	26.48-43	14-20	37.27-22	17x28	48.43-38	17-21
5.42-38	20-24	16.41-36	18-23	27.50-45	24-30	38.32x34	11-17	49.28-22	6-11
6.31-26	12-17	17.34-30	25x34	28.35x24	19x30	39.37-32	13-19	50.22x13	19x 8
7.47-42	14-20	18.39x30	12-18	29.28x19	13x24	40.39-33	14-20	51.27-22	11-17
8.41-37	10-14	19.30-25	7-12	30.33-28	18-23	41.33-29	19-24	52.22x11	16x 7
9.34-29	23x34	20.44-39	14-20	31.28x19	24x13	42.38-33	12-18	53.36-31	8-13
10.40x29	2- 7	21.28x14	9x20	32.40-35	3- 9	43.42-38	8-13	54.32-28	13-19
11.45-40	7-12	22.39-34	20-25	33.35x24	20x40	44.32-28	17-22	55.38-32	

CE QUI SERA SERA(32)

Samedi-Dimanche, 15 februari 1958

EEN DILEMMA

Dit aanbod overweldigt me, omdat het komt op een moment dat ik de hoop koester om te winnen, zo gunstig is mijn positie. Als ik vanavond win, is het wereldkampioenschap in Canada. Ongetwijfeld kan een goede partij tot een remise leiden, maar het lijkt opmerkelijk moeilijk te detecteren. In elk geval heb ik niets te verliezen door deze partij voort te zetten. Dus vraag ik Roozenburg om nog een paar zetten te spelen. Piet stort zich vervolgens weer op de moeizame analyse van de situatie, en ondertussen peinst ik. Is het eerlijk van me om een remise te weigeren aan een rivaal die zoveel risico's heeft genomen en die twee keer heeft nagelaten strategieën uit te buiten die een onmiddellijke remise hadden kunnen afdwingen? Ik ben net zijn gastheer geweest, en gedurende het hele toernooi heeft hij me morele steun gegeven waar ik hem dankbaar voor ben. Een vaag gevoel van onbehagen overspoelt me, en uiteindelijk, niet langer in staat het uit te houden, zet ik de klok stil.

'Piet, ben je er echt van overtuigd dat deze wedstrijd zinloos is?' vroeg ik hem. 'Ja,' antwoordde hij vol zelfvertrouwen, terwijl hij me recht in de ogen keek. 'Dan is het remise,' en ik stak mijn hand uit. Diep van binnen vervulde dit resultaat me met voldoening. Niet alleen had ik de uitdaging van Bom-Roozenburg ongeschonden doorstaan, maar Keller was er in de tussentijd ook niet op vooruitgegaan.

Vanavond stond hij dus voor een remise

tegen de Belgische bij, de vasthoudende jonge Hugo Verpoest. Van Dijk daarentegen werd uitgeschakeld in de titelstrijd na een nederlaag tegen de gevaarlijke Wim de Jong. In de andere partijen boekte Huisman een knappe overwinning tegen Forclaz, terwijl Li Tchoan King Claude Gournier versloeg, die zijn vroegere magische touch lijkt te zijn kwijtgeraakt. Michel Hisard daarentegen lijkt zijn vorm te hebben teruggevonden, en het was Verleene die de volle laag kreeg van de sympathieke Franse kampioen. Een verrassende verdediging van de Surinamer Amzand. Dit leverde hem een gedeelde remise op in zijn duel tegen Jan Bom. De Italiaan Edmondo Fanelli had het geluk dat hij niet werd verslagen door een inspiratieloze Pierre Dionis, terwijl de twee Noord-Afrikanen, Mérono uit Marokko en Navarro uit Algerije, hun wedstrijden ook remise speelden. En dat was het dan voor Zaandam.

DE SLEUTEL RONDE

Velsen is een kleine badplaats vlakbij Haarlem. Daar spelen we de 18e ronde, de laatste voor Keller, die in de 19e ronde rust neemt. Aanstaande vrijdag 30 november verhuizen we naar het statige Lion d'Or Hotel in Haarlem, en daarmee is het bagagetransport ten einde. Dit is een welkome opluchting voor iedereen, die nogal geschrokken waren van de plotselinge vertrekken en haastige aankomsten. Na het gezamenlijke diner brengt de bus ons naar Velsen, naar het zomerresort Natuurbad Velsersend, voor de voorlaatste ronde. Keller speelt vanavond tegen Forclaz, terwijl ik het

opneem tegen de Belgische Verleene. Het is een cruciale ronde, want zelfs als Keller zijn laatste partij wint, kan ik zijn score gelijk trekken door mijn laatste twee partijen remise te spelen. Een winst en een remise verzekeren me van de titel. Momenteel hebben Keller en ik allebei 24 punten. Springer geeft het startsein en de partij begint. Als ik met zwart speel, doe ik mijn best om te voorkomen dat er schijven geruild worden, want Verleene is een meester op dit gebied.

CE QUI SERA SERA (33)

Samedi-Dimanche, 22 februari 1958

Loulou's verloofde is dol op de aandacht. Het belang van de partij die hij met mij betwist, is bewust georkestreerd om zijn ijdelheid als achtergrondmeester te strelen. Ik kan een felle tegenstand van hem verwachten. Verleene is zo'n showman op het dambord die voor bittere verrassingen kan zorgen. Dagenais heeft dit in 1952 op de harde manier ondervonden, en ik herinner me zijn nederlaag nog te goed om mijn rivaal te onderschatten. De Belg ruilt graag, omdat hij de voorkeur geeft aan kleine standen, maar

ik kan me de luxe niet veroorloven om deze neiging te beteugelen met gewaagde varianten. Het stadium van risicovolle partijen is voorbij. Winnen is belangrijk, maar niet verliezen is van het grootste belang. Vanaf het begin praat Verleene onophoudelijk. Hij denkt hardop, waardoor ik zijn reacties kan peilen. Voorlopig profiteer ik er niet van, maar later zou het nuttig kunnen blijken. Ondertussen neemt de partij tussen R.C. Keller en Roland Forclaz een duidelijk gunstige wending voor mijn grote rivaal. Een vroege val, die de jonge Zwitserse speler over het hoofd zag, heeft hem twee schijven gekost, en vanaf dat moment stevent de Amsterdamse sterspeler af op een zekere overwinning. Zo vroeg al weten wat de uitkomst van deze partij zal zijn, lijkt een gunstige omstandigheid. Het dwingt me ertoe alles op alles te zetten om Verleene te verslaan. Als dat niet lukt, speel ik morgen een alles-of-niets-partij tegen Gournier, en dan zien we wel wat er gebeurt. Mijn moraal blijft hoog en ik weiger me zorgen te maken omdat Keiler nu twee punten meer heeft. En ik richt mijn aandacht weer op de Brusselse speler...

Verleene, M. – Deslauriers, M	0-2	10-11-1956
WK Nederland		
1. 32-28 19-24	14. 37-31 12-18	27. 41-36 17-21
2. 34-30 14-19	15. 31-26 18-23	28. 26x17 12x21
3. 30-25 10-14	16. 26x17 11x31	29. 36-31 1- 7
4. 40-34 24-30	17. 36x27 13-18	30. 31-26 7-12
5. 35x24 20x40	18. 46-41 9-13	31. 26x17 12x21
6. 45x34 19-24	19. 41-36 7-12	32. 43-39 8-12
7. 50-45 17-21	20. 36-31 6-11	33. 49-43 3- 9
8. 37-32 13-19	21. 31-26 4- 9	34. 34-29 23x34
9. 41-37 18-23	22. 49-44 5-10	35. 40x29 12-17
10. 31-27 8-13	23. 44-40 10-15	36. 29-23 18x29
11. 44-40 2- 8	24. 39-34 14-20	37. 42-37 29-34
12. 34-29 23x37	25. 25x14 9x20	38. 39x30 24x35
13. 40x20 15x24	26. 47-41 11-17	39. 43-39 19-24
		40. 27-22 9-14
		41. 22x11 16x 7
		42. 37-31 21-26
		43. 31-27 14-19
		44. 28-22 7-11
		45. 32-28 20-25
		46. 38-32 24-29
		47. 33x24 19x30
		48. 28-23 30-34
		49. 39x30 24x34
		50. 32-28 34-39
		51. 23-18 13-19
		52. 18-12 39-43
		53. 12- 8 43-49
		54. 8- 3 49x16
		55. 3-17 16-27
		56. 17x 6 27x18
		57. 6-11 26-31
		58. 11-16 31-36
		59. 16-49 18- 1
		60. 49-32 1- 6
		61. 45-40 6x33

VOORSTEL VOOR EEN NEDERLAAG

Onze partij staat nu op 10 tegen 10 en ik heb een licht positioneel voordeel. Op dit punt ruilt Verleene schijven en ik dreig vervolgens met een schijfwinst. Een gambiet zou hem uit deze benarde situatie kunnen redden, maar hij kiest de verkeerde weg, waardoor ik met een extra schijf kan spelen. Het eindspel

is lastig, maar ik behaal een beslissend voordeel wanneer we beiden naar dam oprukken. De Belg probeert een stuk te winnen, maar ik bied mijn dam aan om deze dreiging te neutraliseren, en het publiek lacht. Op dit moment acht ik de zaak van de Belg hopeloos en stel ik voor dat hij opgeeft. 'Je hebt hier een mooie kans om het publiek

te laten zien dat je het spel kent,' zei ik tegen hem. De Belg was verrast. Normaal gesproken wordt er remise aangeboden, maar een nederlaag aanbieden is ongebruikelijk. Hij aarzelde en verzette zich vervolgens tegen het neerleggen van zijn wapens, met het argument dat hij de schuld zou krijgen als hij zo snel opgaf. 'Zoals u wenst,' concludeerde ik, 'maar ik vrees dat u opnieuw uitgelachen zult worden.' Een paar zetten later kwam deze voorspelling uit. Bij een van mijn aanvallen op een van zijn schijven dacht Verleene dat hij remise behaalde en gaf me elders een mogelijkheid tot slaan. Ik sloeg vervolgens op zo'n manier dat ik zijn dam ontmaskerde en de laatste van zijn "Mohikanen" gratis wegkaapte. Spontaan gelach begroette deze naïeve manoeuvre van de Brusselse dammer, die nu gedwongen was zijn fout toe te geven. Dit resultaat vervulde me met vreugde, want het bracht me op gelijke hoogte met Keller. Een remise morgen en de titel gaat naar Canada.

CE QUI SERA SERA (34)

Samedi-Dimanche, 1 maart 1958

Verheugd over deze overwinning, maakte ik me klaar om de laatste ontwikkelingen van deze 18e ronde te volgen, toen een groep experts, die op de achtergrond stonden, me naar zich toe riepen. Ze lieten me een aantal zeer aantrekkelijke varianten zien op bepaalde fasen van het toernooi, en ik realiseerde me dat de Nederlandse toeschouwer zijn dambord buitengewoon goed kende.

De uitslag van deze ronde, die net ten einde liep, toonde een overwinning voor Keller ten koste van de Zwitser Forclaz. Fanelli deed een zelfmoordzet tegen Merono, en de Italiaanse vertegenwoordiger leed opnieuw een nederlaag.

Jan Bom versloeg de Algerijn Navarro positioneel. Piet Roozenburg serveerde Amzand een complexe 'kerkhof'-tactiek, en om een algemene patstelling te voorkomen, moest de Zuid-Amerikaan een schijf verliezen, en daarmee de partij. Michel Hisard zette de neergang van Claude Gournier uit Toulouse voort.

Een goed georkestreerd plan effende de weg voor de triomf van de Franse kampioen. Een fel betwiste partij tussen de ingenieur

Van Dijk en de Parijzenaar-Chine Li Tchoan King eindigde in een remise. Wim de Jong zette een hekstelling op tegen de jonge Hugo Verpoest uit België, maar laatstgenoemde wist de positie tot het einde gelijk te houden. Het duel tussen de twee Parijzenaars Verse en Dionis eindigde in het voordeel van de eerste. Dionis viel in slaap door de slaapverwekkende tactiek van zijn rivaal. Toen hij ontwaakte, stond hij al met één been in het graf. Dat was het voor Velsen...

Terug in de Gouden Leeuw in Haarlem, wordt ik door mevrouw Keller de les gelezen. Ze heeft mijn voorstel aan Verleene om "op te geven" opgevangen en vindt het ongepast. Ik vermoed dat ze vooral boos op me is vanwege mijn brutale geluk dat ik haar man een titel heb ontzegd waar hij al zo lang naar verlangt.

Het incident met Verleene is voor haar een gouden excuus om de bitterheid die zich in de voorgaande rondes heeft opgebouwd, de vrije loop te laten: het bewijs, zagezegd, dat het geluk van de één het ongeluk van de ander is! Om de schijn op te houden, bied ik mijn excuses aan en mevrouw Keiler kalmeert uiteindelijk. Ondertussen heeft Keiler, die alles heeft gehoord, geen kik gegeven. Een schouderophaling laat me weten dat hij helemaal niet blij is met de uitbarsting van zijn vrouw over mij. Zijn kalme berusting raakt me dieper dan de verwijten die men naar mijn hoofd slingert. Onder deze omstandigheden toont de "eeuwige tweede" begrip en sportiviteit..

De laatste ronde

Zaterdagochtend 1 december 1956. • Het statige hotel "Lion d'Or" bruist van de activiteit. Pierre Lucot, secretaris van de Werelddamfederatie, is net aangekomen, vergezeld door de heer Boisseau, voorzitter van de Franse federatie. Lucot is de drijvende kracht achter L'Effort, een zeer goed geproduceerd tweemaandelijks tijdschrift. Het doet me veel plezier hem te ontmoeten. Koopman uit Dordrecht komt me vertellen over zijn missie. Hij heeft de klokken die hij voor de Internationale Damvereniging van Amerika had besteld, naar Montreal verzonden. Ik betaal de verzendkosten, en daarmee is de zaak afgehandeld. Anderen zullen zich abonneren op Samedi-Dimanche als ik mijn

indrukken van WK56 wil opschrijven, zoals ik deed voor november 1952. Maar om 11:00 uur moet ik AIDA vertegenwoordigen op de FMJD-vergadering. Dat is veel werk in korte tijd en mijn zenuwen staan op scherp...

CE QUI SERA SERA(35)

Samedi-Dimanche, 8 maart 1958

Tot nu toe heb ik mijn emoties onwrikbaar onder controle kunnen houden. En ik ben in deze WK 56 niet aan teleurstellingen of tegenslagen ontkomen. Nu ik zo dicht bij de finish ben, weerhoudt mijn ongeduld om te weten hoe het allemaal afloopt me ervan om de zenuwen die me zorgen baren te bedwingen.

Er is maar één ding dat me interesseert: spelen tegen Gournier. De andere vragen houden me bezig. Toch kan ik ze niet ontwijken, omdat ze belangrijk en talrijk zijn.

Het groepsdiner staat gepland voor 13:00 uur en de laatste ronde begint om 15:00 uur. De vergadering van de Wereldschaakfederatie, die om 11:00 uur zou moeten beginnen, opent pas een uur later, en dat maakt de zaken ingewikkelder. Ik slaak een zucht van verlichting als die is afgelopen, en tijdens het gezamenlijke diner zorg ik ervoor dat ik maar weinig eet, uit angst voor spijsverteringsproblemen. Dan is eindelijk het moment daar om aan de 19e en laatste ronde te beginnen.

Een psychologische tegenstander

De immense Concertgebouwzaal in Haarlem heeft een podium. Het publiek is groot, waaronder Keiler, wiens vrije partij net in de finale is. Als machteloze toeschouwer zal hij mijn duel tegen Gournier moeten aanschouwen, hopen op een overwinning voor de Toulouse-speler. Springer geeft het signaal en de partij begint. Ik heb de witte stukken voor deze partij. Mijn plan is een normale partij te spelen, zonder onbeduidende ruilen, ontwikkeld volgens de regels van evenwicht, met een aanhoudende aanval, maar zonder onnodige overmoed. Ik heb één remise nodig, niets meer. Gournier dwarsboomt mijn intenties al vanaf de eerste zetten en begint aan een fantasierijke variant. Ik ga hier niet in mee en Gournier maakt hiervan gebruik om vrijheden te nemen die hij in een andere situatie bitter zou hebben

betreurd. De man uit Toulouse lijkt zich uitstekend te vermaken met de verleidingen van een furieuze aanval die hij op mijn pad zaait, en ik moet mezelf dwingen om deze stille uitdaging die hij me toewerpt niet aan te nemen.

Stapje voor stapje dwing ik hem tot een normale, krachtig ontwikkelde strategie op alle gebieden; ik laat hem gewoon naar me toe komen. In het middenspel dreigt de speler uit Toulouse me op de linkervleugel in de problemen te brengen. Om dit gevaar af te wenden, grijp ik naar een gewaagde, maar gerechtvaardigde tactiek. Gournier moet dan de variant accepteren die ik hem opleg. Het werkt in mijn voordeel, want ik ben aan zet en de Fransman moet genoeg nemen met 3 om 3 en remise.

WERELDKAMPIOEN

De finale leek in mijn voordeel te zijn, maar Gournier speelde een paar zeer degelijke partijen en dwong een lastige remise af. Dat was het. De titel van wereldkampioen internationaal dammen, een sport met bijna twee miljoen fans, behoort nu toe aan Canada. Overmand door emotie kon ik geen woord uitbreken, terwijl de felicitaties van alle kanten binnenstroonden. Grote vreugde, net als groot verdriet, is moeilijk te verdragen.

Langzaam herwon ik mijn kalmte en mijn eerste instinct was om naar Keller te gaan: "Je verdiende het kampioenschap," zei ik tegen hem, "maar ik had gewoon te veel geluk voor je." Hij antwoordde: "Dat is prima. Ik ben zelf tevreden met het goede spel dat ik in dit toernooi heb laten zien." Kellers conclusie verraste me een beetje, maar aangezien de ronde nog niet voorbij was, mengde ik me tussen de toeschouwers om het af te kijken.

Deslauriers, M. – Gournier, C. 1-1 01-12-1956**WK Nederland**

1.	32-28	16-21	12.47-42	14-20	23.27-22	18x27	34.39-34	9-13	45.42-37	23-29
2.	37-32	11-19	13.25x14	9x20	24.31x11	6x17	35.37-31	26x17	46.28-23	19x17
3.	41-37	7-11	14.39-33	21-26	25.50-44	14-20	36.42x31	7-12	47.27-22	17x28
4.	31-27	1- 7	15.44-39	4- 9	26.44-39	5-10	37.28-22	20-25	48.32x25	8-12
5.	37-31	21-26	16.49-44	10-14	27.40-34	2- 8	38.31-26	3- 9	49.39-34	12-18
6.	34-30	26x37	17.39-34	13-18	28.36-31	17-21	39.26x17	12x21	50.35-30	24x35
7.	42x31	18-23	18.34x23	18x29	29.31-27	20-24	40.34-29	25-30	51.25-20	18-23
8.	46-41	23-29	19.44-39	8-13	30.45-40	10-14	41.29x20	15x24	52.38-33	21-27
9.	33x24	20x29	20.39-34	11-17	31.40-35	14-20	42.33-28	9-14	53.20-15	13-19
10.	30-25	17-21	21.34x26	24-30	32.34-30	12-18	43.43-39	14-19	54.15-10	27-32
11.	41-37	19-24	22.35x24	20x18	33.30x19	13x24	44.48-42	18-23	55.37x28	23x32

CE QUI SERA SERA (36)**Samedi-Dimanche, 15 maart 1958**

Daar vernam ik enkele uitslagen. Verse zegevierde over Fanelli, en Piet Roozenburg gebruikte een damzet om een winnende combinatie uit te voeren tegen Navarro. Mérono hield te lang vast aan een zelfmoordaanval, en Jan Bom profiteerde hiervan voor een overwinning. Hugo Verpoest verraste Li Tchoan King met zijn tweede overwinning van het toernooi. De partij Hisard-Van Dijk leverde prachtig spel op, en de twee meesters bleven tot het einde aan elkaar gewaagd. Amzand profiteerde goed van een ontwikkelingsfout van Verleene om een winnende damzet af te dwingen.

Wat betreft het duel tussen Wim de Jong en Roland Forclaz, dat eindigde abrupt toen de Zwitser een beslissende combinatie uitvoerde in het voordeel van de Nederlandse kampioen. Er resteert nu nog maar één partij: die tussen de Parijzenaar Dionis en Wim Huisman. De eerste speler toonde ongekende vasthoudendheid en behaalde een remise, waarmee deze 19e ronde en het toernooi ten einde kwamen. De officiële eindstand is als volgt:

Wereldkampioenschap 1956 (Internationaal dammen – 100 velden)

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Pt	W-V-R	
1	Deslauriers, Marcel	Can	X	1	1	1	1	1	1	2	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	2	27	9-0-9
2	Keller R.C.	Ned	1	X	1	1	0	2	2	2	1	2	1	1	1	1	2	2	2	2	2	26	9-1-8
3	Bom, Jan	Ned	1	1	X	1	1	1	1	2	3	2	1	2	1	2	1	1	2	2	2	24	7-1-10
4	Roozenburg, Piet	Ned	1	1	1	X	1	0	1	1	2	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	24	7-1-10
5	Van Dijk, G.E.	Ned	1	2	1	1	X	0	2	0	1	1	1	2	2	2	2	1	1	1	2	23	7-2-9
6	De Jongh, Wim	Ned	1	0	1	2	2	X	1	0	1	2	0	1	2	2	1	2	0	2	2	22	8-4-6
7	Gournier, Claude	Fra	1	0	1	1	0	1	X	1	1	0	0	2	1	2	2	2	2	2	2	21	7-4-7
8	Verse, Abel	Fra	0	0	0	1	2	2	1	X	1	2	1	1	2	1	1	1	1	2	2	21	6-3-9
9	Huismans, Wim	Ned	1	1	2	0	1	1	1	1	X	1	1	1	1	1	1	2	2	1	1	20	3-1-14
10	Hisard, Michel	Fra	0	0	0	1	1	0	2	0	1	X	2	1	1	2	1	2	2	2	1	19	6-5-7
11	King, Li Tchoan	Fra	0	1	1	1	1	2	2	1	1	0	X	0	1	0	2	2	1	1	2	19	5-4-9
12	Verpoest, Hugo	Bel	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	2	X	1	1	1	1	1	1	2	17	2-3-13
13	Dionis, Pierre	Fra	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	X	1	1	1	1	1	1	14	0-4-14
14	Mérono, M.	Mar	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	2	1	1	X	2	1	1	0	2	13	3-8-7
15	Amzand, J.	Sur	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	0	X	1	1	2	2	13	2-7-9
16	Forclaz, Roland	Zwi	1	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	1	X	1	2	1	12	1-7-10
17	Navarro, M.	Atg	0	0	0	0	1	2	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	X	1	1	12	1-7-10
18	Verleene, Maurice	Bel	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	2	0	0	1	X	1	9	1-10-7
19	Fanelli, Edmondo	Ita	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	1	X	6	0-12-6

Marcel Deslauriers werd de enige niet-Europeaan die de wereldtitel behaalde in het internationale dammen. Hij was 51 jaar !

EEN PRACHTIG AFSLUITING

Hoewel de slotceremonie van het Wereldkampioenschap van 1952 een daverend succes was, overtrof de ceremonie van 1956 deze in waardigheid en pracht. Ik ontving de Koningin Juliana Trofee, het embleem van het Wereldkampioenschap; de Prins Bernhard Trofee, die werd uitgereikt aan de beste prestatie van een buitenlandse speler; een gouden plaquette, een geschenk van Frankrijk aan de kampioen, overhandigd door de Franse consul; het prijzengeld voor de toernooiwinnaar; en tot slot een immense lauwerkrans om mijn nek (als een volbloed die een klassieke race wint) voor de foto's.

Daarna volgde de stoet van deelnemers die, één voor één, hun prijzen in ontvangst namen. Na de prijsuitreiking wachtte ons een prachtig banket in een zaal naast het Concertgebouw. Ondertussen moest ik Springer voorzien van biografische gegevens en deelnemen aan een Engelstalig interview met de BBC, waarin ik verklaarde dat ik het nu moest winnen, anders was het te laat.

Dit is de eerste keer in de geschiedenis van het internationale dammen dat een man van in de vijftig de wereldtitel wint. Als ik het op mijn 51e niet had gehaald, hoe had ik dan vier jaar later ooit kunnen hopen?

Ik ben er ook nog even in geslaagd om een telegram naar Montreal te sturen met het geweldige nieuws.

Wereldkampioenen – internationaal damspel (100 velden)

Georganiseerd door de FJD

1899 Isidore **WEISS**, Fra.
1900 Isidore **WEISS**, Fra.
1902 Isidore **WEISS**, Fra.
1904 Isidore **WEISS**, Fra.
1907 Isidore **WEISS**, Fra.
1909 Isidore **WEISS**, Fra.
1912 Herman **HOOGLAND**, Ned
1925 S. **BIZOT**, Fra
1926 Marius **FABRE**, Fra
1928 B. **SPRINGER**, Ned
1931 Marius **FABRE**, Fra
1933 M. **RAICHENBACH**, Fra
1934 M. **RAICHENBACH**, Fra
1936 M. **RAICHENBACH**, Fra
1937 M. **RAICHENBACH**, Fra
1938 M. **RAICHENBACH**, Fra
1945 Pierre **GHESTEM**, Fra
1947 Pierre **GHESTEM**, Fra
1948 P. **ROOZENBURG**, Ned
1951 P. **ROOZENBURG**, Ned
1952 P. **ROOZENBURG**, Ned
1954 P. **ROOZENBURG**, Ned
1956 M. **DESLAURIERS**, Can

Begin van de Sovjet hegemonie

1958 I. **KOUPERMAN**, USSR
1959 I. **KOUPERMAN**, USSR
1960 V. **TCHEGOLEV**, USSR
1961 I. **KOUPERMAN**, USSR
1963 I. **KOUPERMAN**, USSR
1964 V. **TCHEGOLEV**, USSR
1965 I. **KOUPERMAN**, USSR
1967 I. **KOUPERMAN**, USSR
1968 A. **ANDREIKO**, USSR
1970 A. **ANDREIKO**, USSR
1971 A. **ANDREIKO**, USSR
1972 T. **SIJBRANDS**, Ned
1973 T. **SIJBRANDS**, Ned
1975 I. **KOUPERMAN**, USSR
1976 H. **WIERSMA**, Ned
1978 A. **GANTWARG**, USSR
1979 H. **WIERSMA**, Ned
1980 A. **GANTWARG**, USSR
1981 H. **WIERSMA**, Ned
1982 J. **VAN DER WAL**, Ned
1983 H. **WIERSMA**, Ned
1984 H. **WIERSMA**, Ned
1984 A. **GANTWARG**, USSR
1985 A. **GANTWARG**, USSR
1986 A. **DIBMAN**, USSR
1987 A. **DIBMAN**, USSR

Begin vd Tchizov era

1988 A. **TCHIZOV**, USSR
1989 A. **TCHIZOV**, USSR
1990 A. **TCHIZOV**, USSR
1991 A. **TCHIZOV**, Rus
1992 A. **TCHIZOV**, Rus
1993 A. **TCHIZOV**, Rus
1994 G. **VALNERIS**, Let
1996 A. **TCHIZOV**, Rus
1998 A. **SCHWARZMAN**, Rus
2000 A. **TCHIZOV**, Rus
2002 A. **GEORGIEV**, Rus
2003 A. **GEORGIEV**, Rus
2004 A. **GEORGIEV**, Rus
2005 A. **TCHIZOV**, Rus
2006 A. **GEORGIEV**, Rus
2007 A. **SCHWARZMAN**, Rus

Nota : De Senegalees Baba Sy kreeg postuum de titel van medewereldkampioen van 1963 toegekend (hij was niet in staat geweest naar de USSR te reizen om het als officiële uitdager op te nemen tegen kampioen Kouperman).

Tournooi van Rotterdam – december 1956

CE QUI SERA SERA (37)

Samedi-Dimanche, **22 maart** 1958

Ik weet dat de dammers van Canada, vooral die van AIDA, enorm enthousiast zijn over dit toernooi. Het is belangrijk om ze niet in de, naar ik vermoed, staat van koortsachtige spanning achter te laten... Na het banket ging het feest in het statige Lion d'Or Hotel door tot diep in de nacht.

Toen ik alleen op mijn kamer was, besepte ik dat ik zojuist een aantal schitterende momenten had meegemaakt. Wat een sportiviteit toonde iedereen! De directie, de deelnemers, het publiek iedereen juichte mijn overwinning toe alsof ik een van hen was. Al met al had ik er goed aan gedaan om deze reis te maken en tot het einde te strijden, met de overtuiging dat "wat moet gebeuren, zal gebeuren".

EPILOOG

Die zondagavond, 2 december 1956, begon ik aan een toernooi van drie partijen in Rotterdam. Het hele team van het wereldkampioenschap was ontbonden en mijn enige speelpartners waren Michel Hisard en Claude Goumier, met wie ik het "WK56"-trio zou vormen om het op te nemen tegen een trio uit Rotterdam. Deze partijen zouden demonstraties zijn, maar ik moest ze voorzichtig spelen, want ik moest nu de titel waarmaken die ik zo onverwacht had geërd. Mijn eerste tegenstander was Kuypers, een befaamd probleemoplosser, die nogal oneerlijk begon. Ik maakte hiervan gebruik om een pionwinst te dreigen. Kuypers verdedigde briljant, maar maakte uiteindelijk een strategische fout die hem de partij kostte.

Mijn teamgenoot Hisard profiteerde ondertussen van een val om Eekhoud te

verslaan, terwijl Goumier remise speelde tegen Wim Roozenburg, de broer van Piet. In de volgende ronde had ik het genoeg Wim Roozenburg te treffen, van wie ik in 1952 had verloren. Een aanhoudende aanval bracht hem voortdurend in de problemen en hij worstelde om het evenwicht te bewaren. Ongetwijfeld vermoeid door de zware inspanning, trapte Wim uiteindelijk in een positionele val, waardoor ik een schijf won en vervolgens de partij.

Hisard, die zeer goed speelde, was Kuypers de baas, terwijl Goumier grote moeite had om remise te behalen tegen Eekhoud.

In de derde en laatste ronde speelde Eekhoud, de organisator van dit "Oostende"-jubileumtoernooi, een gebrekkige opening die hem fataal werd. Ik dwong hem een schijf te verliezen en vervolgens de partij. Eekhoud was verbaasd over de snelheid waarmee ik een opening, die zijn specialiteit was geworden, had ontmanteld. Jan Bom, die in Rotterdam woont, bekeek de partij als toeschouwer. Eekhouds opmerking amuseerde hem. "Ik vraag me af," zei hij tegen me, "of Eekhoud die opening had bestudeerd met het oog op winnen of verliezen?" De twee andere partijen, tussen Wim Roozenburg en Michel Hisard enerzijds en Claude Goumier en Kuypers anderzijds, eindigden in een remise. Ons trio won dus met 14 tegen 4 punten. Een prima score voor de deelnemers aan het wereldkampioenschap.

Het Rotterdamse toernooi is voorbij en Hisard moet nu terug naar Frankrijk. Zijn vertrek maakt me nostalgisch, want ik mag deze lange, bescheiden jongeman erg graag. Ik moet het toernooi in Den Haag nog afmaken en over vijf dagen ben ik terug in Canada. Ik kan niet wachten om mijn familie en vrienden weer te zien.

Deslauriers M – Kuypers, J.		2-0		02-12-1956		Tornooi van Rotterdam			
1. 32-28	17-21	10. 27x18	13x22	19. 39x30	9-13	28. 35-30	15-20	37. 50-44	11-16
2. 38-32	12-17	11. 28-23	19x28	20. 30-25	4- 9	29. 26-21	17x26	38. 31-27	6-11
3. 31-26	7-12	12. 32x23	21-27	21. 43-39	20-24	30. 43-39	9-13	39. 47-41	13-19
4. 37-31	1- 7	13. 37-32	8-13	22. 48-43	13-18	31. 39x28	20-24	40. 39-33	11-17
5. 41-37	20-25	14. 32x21	16x27	23. 33-28	18x29	32. 30x19	13x24	41. 27-21	16x27
6. 46-41	14-20	15. 41-37	3- 8	24. 39-34	22x33	33. 45-40	8-13	42. 32x21	8-13
7. 43-38	10-14	16. 37-31	13-18	25. 31x22	17x28	34. 42-37	7-12	43. 44-39	15-20
8. 49-43	5-10	17. 35-30	18x29	26. 34x32	24-29	35. 36-31	10-15	44. 41-36	17-22
9. 31-27	18-22	18. 34x23	25x34	27. 40-35	12-17	36. 44-39	2- 8	45. 28x 8	13x 2

Roozenburg, W. – Deslauriers, M. 0-2 03-12-1956 Tornado van Rotterdam

1. 33-29	19-23	13. 31-26	10-15	25. 47-41	20-24	37. 36-31	6-11	49. 45-40	21-26
2. 39-33	14-19	14. 38-32	4- 9	26. 37-32	8-13	38. 42-38	33x42	50. 38-33	17-21
3. 44-39	20-25	15. 43-38	20-24	27. 34-30	25x34	39. 37x48	11-17	51. 40-35	26-31
4. 50-44	15-20	16. 27-21	16x27	28. 40x20	15x24	40. 44-39	19-24	52. 27x36	21-27
5. 32-28	23x32	17. 32x21	14-20	29. 41-37	2- 8	41. 48-43	17-21	53. 32x21	16x27
6. 37x28	18-23	18. 37-31	1- 7	30. 43-38	24-30	42. 31-26	13-19	54. 34-30	23x32
7. 29x18	12x32	19. 41-37	18-22	31. 35x24	19x30	43. 26x17	12x21	55. 33-29	24x33
8. 38x27	10-14	20. 21-16	9-14	32. 38-33	14-19	44. 16-11	7x16	56. 30-24	19x30
9. 41-37	7-12	21. 33-28	22x33	33. 31-27	30-34	45. 39-33	8-12	57. 35x24	33-38
10. 42-38	5-10	22. 38x29	24x33	34. 44-40	34-39	46. 33-28	12-17		
11. 46-41	13-18	23. 39x28	13-18	35. 33x44	17-21	47. 40-34	9-13		
12. 48-42	9-13	24. 49-43	3- 9	36. 26x17	11x33	48. 43-38	18-23		

Deslauriers, M. – Eekhoud, J. 2-0 04-12-1956 Tornado van Rotterdam

1. 32-28	20-25	6. 39-31	13-19	11. 43-39	12-18	16. 49-43	1- 7	21. 31-27	22x31
2. 37-32	15-20	7. 41-36	9-13	12. 32-27	7-12	17. 47-41	14-19	22. 36x27	17-22
3. 41-37	10-15	8. 34-30	25x14	13. 37-32	24-29	18. 41-37	10-14	23. 27x18	13x22
4. 46-41	5-10	9. 39x30	4- 9	14. 33x24	20x29	19. 43-39	16-21	24. 28x17	
5. 31-26	19-24	10. 30-25	18-22	15. 39-33	19-24	20. 27x16	18-23		

Tornooi den Haag - december 1956

CE QUI SERA SERA(38)**Samedi-Dimanche, 29 maart 1958**

Met weinig enthousiasme reisde ik af naar Den Haag, waar ik op woensdagavond 5 december bij de familie Ben Springer op bezoek ging. Gedurende het toernooi verbleef ik bij Dr. Venema, terwijl Goumier te gast was bij Ivens, de organisator, in opdracht van de krant Het Binnenhof. Deze demonstratiepartijen spraken me niet zo aan en het Rotterdamse toernooi had me qua organisatie niet echt kunnen overtuigen.

Tot mijn grote verrassing bleek het toernooi in Den Haag veel beter georganiseerd dan het vorige. Sterker nog, het toernooi in Het Binnenhof was zo goed georganiseerd dat het de beste rondes van WK56 evenaarde. Geconfronteerd met zo'n indrukwekkende vertoning, werd mijn enthousiasme weer aangewakkerd. Ik was niet langer getuige van een demonstratie, maar van een echt competitief evenement. Het toernooi geniet grote publieke steun, trekt veel bezoekers en ook journalisten.

Bij Dr. Venema thuis geniet ik van uitzonderlijke gastvrijheid. De dokter is voorzitter van de Damas

vereniging en een zeer sterke speler. De vele partijen die ik met hem speel, helpen me in vorm te blijven. In de eerste ronde neem ik het op tegen de jonge Fisser, een veelbelovende twintiger uit Den Haag, die ik na een felle strijd weet te verslaan. In de tweede ronde (vrijdag) speel ik remise tegen de voormalige Nederlands kampioen Gordijn, maar ik heb het gevoel dat ik in deze partij een gunstige variant over het hoofd heb gezien.

In de derde ronde, op zaterdagmiddag, geef ik Ivens een formidabel centrum. De dynamische organisator weet er echter niet van te profiteren en verliest uiteindelijk een schijf die hem de partij kost. Diezelfde zaterdagavond speel ik de vierde en laatste ronde tegen Kinnegen. Een vroege tactische fout dwingt me tot een strategie die sterk lijkt op die tegen Ivens. Deze keer is het echter onbedoeld. Kinnegen speelt meesterlijk en brengt me zet na zet in een hachelijke positie. Mijn Canadese systeem dreigt in te storten en ik voel een grote opwinding onder het publiek.

Een nederlaag van een kampioen is altijd veel interessanter dan zijn overwinningen, en dat kan gebeuren in deze allerlaatste wedstrijd. Ik ontkom op het nippertje aan deze vernedering. Op dat moment wordt Kinnegens laatste partij besproken, maar ik

bewijs Wim de Jong dat ik nog een laatste kans op remise had. Het toernooi eindigt met de overwinning van het WK56-kwartet, bestaande uit Goumier, W. de Jong, W. Huisman en mijzelf, op het Haagse kwartet van Gordijn, Kinnegen, Fisser en Ivens, met een score van 19 tegen 13.

In beide gevallen hebben de deelnemers aan het wereldkampioenschap hun waarde bewezen. Mijn score staat nu op 14 overwinningen en 11 remissen in 25

partijen. Dat is veel beter dan in 1952. Toch heb ik het gevoel dat ik deze successen op zo'n bizarre manier heb behaald dat ik er weinig persoonlijke trots aan kan ontlenen. Ik ben nog steeds verheugd de titel terug naar Canada te brengen en de fantastische bijdrage van Raout Dagenais aan het prestige van het Canadese dammen voort te zetten. Het ideale team heeft het uiteindelijk toch niet zo slecht gedaan. Vaarwel Den Haag, hallo Montreal. EINDE

Fisser, G. – Deslauriers, M.				0-2	06-12-1956	Tornooi Den Haag				
1.	33-29	19-23	15.26x17	11x22	29.36-31	21-26	43.48-43	22x31	57.29-24	32-37
2.	35-30	13-19	16.30-25	10-14	30.30-24	26x27	44.32-28	23x32	58.24-19	37-41
3.	40-35	20-24	17.40-34	5-10	31.24x11	16x 7	45.38x36	19-23	59.26-21	27x16
4.	29x20	15x24	18.34-30	10-15	32.39-33	15-20	46.45-40	8-12	60.19-14	9x20
5.	30-25	9-13	19.37-31	6-11	33.38-32	12-17	47.43-38	12-17	61.25x14	41-47
6.	34-30	4- 9	20.31-27	22x31	34.33-28	1- 6	48.36-31	17-22	62.14- 9	22-27
7.	32-28	23x32	21.36x27	11-17	35.47-41	7-11	49.31-26	22-27	63. 9- 3	27-31
8.	37x28	17-22	22.50-44	7-12	36.41-36	17-22	50.40-34	18-22	64. 3-14	31-36
9.	28x17	12x21	23.44-39	2- 7	37.28x17	11x31	51.35-30	24x35	65.14-10	47-38
10.	39-33	18-23	24.46-41	7-11	38.36x27	6-11	52.33-29	13-18	66.10-14	38-27
11.	44-40	13-18	25.41-36	17-21	39.43-38	11-17	53.29-24	14-19		
12.	41-37	8-13	26.38-32	24-29	40.49-43	20-24	54.24x13	18x 9		
13.	31-26	14-20	27.33x24	20x29	41.43-39	3- 8	55.38-33	23-28		
14.	25x14	9x20	28.42-38	11-17	42.39-33	17-22	56.33-29	28-32		

Deslauriers, M. – Gordijn, F.				1-1	07-12-1956	Tornooi Den Haag				
1.	32-28	18-23	13.39x30	18-23	25.27-22	18x27	37.39x30	25x34	49.22x11	16x 7
2.	38-32	12-18	14.30-25	17-21	26.37-31	8-12	38.38-33	15-20	50.31-27	24-29
3.	31-27	7-12	15.25x14	9x20	27.31x11	6x17	39.43-39	34x43	51.27-22	29x40
4.	37-31	20-24	16.28-22	20-25	28.42-37	5-10	40.48x39	13-19	52.35x44	19-24
5.	34-29	23x34	17.46-41	4- 9	29.37-31	3- 9	41.45-40	8-13	53.44-40	24-29
6.	40x20	15x24	18.31-26	7-12	30.49-44	15-20	42.40-34	20-24	54.22-17	13-19
7.	42-38	10-15	19.26x17	12x21	31.44-40	10-15	43.33-28	17-22	55.40-35	19-24
8.	45-40	18-23	20.36-31	11-17	32.50-45	12-18	44.28x17	21x12	56.39-34	29x40
9.	47-42	2- 7	21.22x11	6x17	33.31-27	24-30	45.26-21	12-17	57.35x44	24-30
10.	41-37	12-18	22.31-26	13-18	34.35x24	20x29	46.24x12	18x 7		
11.	40-34	14-20	23.41-36	9-13	35.33x24	19x30	47.36-31	7-12		
12.	34-29	23x34	24.44-39	1- 6	36.40-35	30-34	48.27-22	12-17		

Ivens, A. - Deslauriers, M.				0-2	07-12-1956	Tornooi Den Haag				
1.	32-28	20-24	13.37-32	5-10	25.41-37	19-24	37.45-40	16-21	49.40-34	15-20
2.	34-30	14-20	14.41-37	10-14	26.39-34	13-18	38.31-27	22x31	50.38-33	24-30
3.	30-25	10-14	15.33-29	20-25	27.43-39	9-13	39.26x37	13-18	51.33-29	11-16
4.	39-34	24-30	16.38-33	14-19	28.31-27	17-22	40.29-23	18c29	52.22x11	16x 7
5.	35x24	19x39	17.42-38	9-14	29.28x17	11x31	41.34x23	21-29	53.28-23	7-12
6.	43x34	20-24	18.47-42	4- 9	30.36x27	1- 7	42.23-19	24x13	54.44-40	35x24
7.	44-39	13-19	19.46-41	2- 8	31.32-28	6-11	43.28-22	17x28	55.23-19	30x39
8.	50-44	8-13	20.31-26	18-23	32.37-32	11-17	44.33x22	12-18	56.19x17	
9.	49-43	24-30	21.29x18	12x23	33.42-37	3- 9	45.32-27	7-11		
10.	34-29	30-35	22.34-29	23x34	34.48-42	18-22	46.37-32	8-12		
11.	29-24	19x30	23.40x29	7-12	35.27x18	13x22	47.32-28	12-17		
12.	25x34	14-20	24.37-31	14-20	36.37-31	9-13	48.42-37	20-24		

Deslauriers, M. – Kinnegen, H		1-1	08-12-1956	Tornooi Den Haag						
1.	32-28 17-21	14.37-31	3- 9	27.36-31	18-22	40.36-31	7-11	53.25x14	17-21	
2.	37-32	11-17	15.43-38	18-23	28.31-26	13-19	41.16x	7 12x	1 54.26x17	44-49
3.	41-37	7-11	16.27-21	16x27	29.47-41	9-13	42.48-42	24-29	55.37x26	49x25
4.	31-27	1- 7	17.32x21	14-19	30.40-34	22-28	43.45-40	8-12	56. 2-35	25- 9
5.	37-31	19-23	18.34-30	10-14	31.44-40	20-24	44.30-24	19x39	57.26-21	9-18
6.	28x19	14x23	19.30-25	17-22	32.40-35	24-29	45.31-27	22x31	58.21-17	23-29
7.	31-26	23-28	20.21-16	13-18	33.41-36	29x40	46.40-34	29x40	59.42-37	18- 7
8.	32x23	21x32	21.39-33	11-17	34.45x34	15-20	47.35x13	23-29	60.35- 2	7-23
9.	38x27	18x38	22.35-30	8-13	35.34-30	20-24	48.32-28	29-34	61.17-12	
10.	43x32	10-14	23.31-27	22x31	36.39-34	2- 8	49.28-23	34-40		
11.	46-41	5-10	24.26x37	6-11	37.38-32	13-18	50.23-18	12x23		
12.	41-37	13-18	25.33-29	23x37	38.50-45	17-22	51.13- 8	40-44		
13.	49-43	9-13	26.30x39	19-23	39.42-38	11-17	52. 8- 2	14-20		

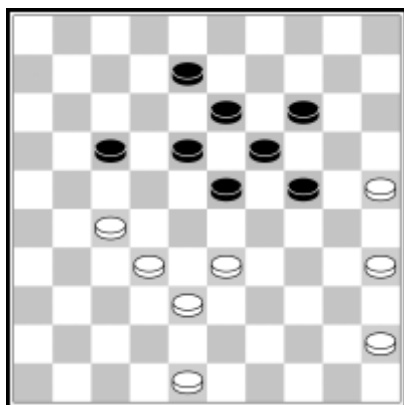
Twee analyses van Keller betreffende Deslauriers

In de Revue Het Damspel van januari-februari 1957, analyseert R.C. Keller twee fragmenten van de nieuwe wereldkampioen uit de partijen gespeeld in Den Haag, getiteld

Deslauriers bewijst zijn waarde

Het tornooi van Den Haag beschrijvend, benadrukt Keller het volgende:

Het team onder leiding van de wereldkampioen zegevierde met 20-12. Deslauriers kreeg, net als Wim de Jong, zes punten. Een goed voorbeeld van zijn kracht is te zien in het volgende fragment, waarin hij zijn kleine voorsprong wist uit te buiten en de wedstrijd won.

Wedstrijd Fisser - Deslauriers
(diagr. na 42ste zet van wit)

Het vervolg was

42. ... (17-22) 43. 48-43 (22x31) 44. 32-28 (23x32) 45. 38x36 (19-23) 46. 45-40 (8-12) 47. 43-38 (12-17) Zwart speelde erg sterk. Als zwart hier (of in de vorige zet) 23-28 had gespeeld, had wit bijvoorbeeld een goede kans op remise gehad: 33x22, 18x27, 40-34, 12-18, 38-33, 18-23, 35-30, 24x35, 33-29 en

de doorbraak kan niet worden verhinderd 48.36-31 er si niet beter. Op 40-34 volgt 17-22, 34-30, 14-19 met voordeel. En op 38-32, volgt 23-29, 33-28, 18-22 enz.

48..... {17-22} 49. 31-26 (22-27) 50. 40-34 op 38-32 en 26-21 wint wit gemakkelijk door 24-30, 23-28 et 18x16.

50..... {18-22} 51.35-30 op 34-30, 13-19, 38-32, 27x29, 26-21, 22-27, en wit wint door naar dam op 50 te gaan, dank zijn de dreiging 14-20.

51.35-30 (24x35) 52.33-29 (13-18) 53.29-24 (14-19) 54.24x13 (18x 9)55.38-33 (23-28)

56.33-29 (28-32) 57.29-24 (32-37)58. 24-19 (37-41) 59.26-21 gedwongen (27x16)

60.19-14 (9x20) 61.25x14(41-47) 62.14- 9 gedw. (22-27) 63.9-3 (27-31) 64.3-14 (31-36) 65.14-10 (47-38) 66.10-14 op 10-15 volgt 38-43 en 43-32

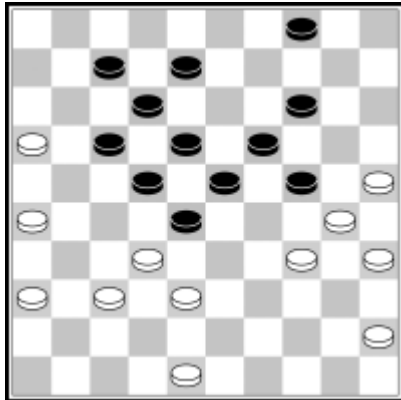
66..... (38-27) en wit gaf op.

De "opsluiting" demonstreert duidelijk de eindspeltechniek van de wereldkampioen.

In de laatste ronde miste Kinnegen een kans om het ongeslagen record van de wereldkampioen te verbreken.

(Partij Deslauriers - H. Kinnegen)
Zie diagram volgende pagina

Door het centrum aan te vallen, wist Kinnegen snel een zeer gunstige positie te verwerven.

(Diagr na 39ste zet van zwart)

Wat volgde

40. 36-31 Typisch Deslauriers. In plaats van te verdedigen met

achterwaartse ruilen, zoekt hij liever spannende situaties op, met de bijbehorende hoge risico's.

41. ... (7-11) 41.16x7 (12x1) 42.48-42 (24-29) 43.45-40 gedw. (8-12?)

Zoals Wim de Jong aantoonde, had zwart hier met 28-33 kunnen winnen : 33-39 en 29-33, of 32-28 verliest door 23x41, 34x3, 1-6, 38x29, 41-47 enz..

44.30-24 (19x39) 45.31-27 (22x31) 46.40-34 (29x40) 47.35x13 (23-29) 48.32-28 (29-34)

49.28-23 (34-40) 50.23-18 (12x23) 51.13-8 (40-44) 52.8-2 {14-20?} Na 44-50 zou een zeer gecompliceerd eindspel zijn ontstaan. Na de ruil die volgt was elke kans op winst voor wit verdwenen.

53.25x14 (17-21) 54.26x17 (44-49) 55.37x26 (49x25) Nog beter was 49x20. Enz. Het volgende (remise) bewees dat de speculatie van wit op basis van het diagram terecht was.

Keller over Deslauriers (Het Damspel)

Hoe werd Deslauriers in 1956 gezien?

R.C. Keiler brengt zijn zeer interessante standpunt naar voren in een andere column in de uitgave van Het Damspel van januari-februari 1957. Keiler analyseerde twee fragmenten van partijen gespeeld door Deslauriers op het wereldkampioenschap, ditmaal onder de titel:

Deslauriers damt als een gokker.

Door de overwinning van de Canadese meester Marcel Deslauriers kwam het tijdperk Roozenburg (1948-1955) in de geschiedenis van het dammen ten einde. Het kan slechts een onderbreking zijn.

Het lijkt me een lastige opgave om de jacht op de troon op technische gronden te verklaren. Volgens de gangbare opvattingen, gebaseerd op analyses van gespeelde partijen, is het zelfs onmogelijk. De nieuwe wereldkampioen is, net als zijn voorganger, een uiterst strijdlustige speler met een snel denkvermogen en een scherp verstand.

Maar hoewel zijn theoretische kennis en spelvormen, met name in de opening en het middenspel, zeker niet superieur zijn, heeft hij zich in het eindspel door het Canadese spel wellicht sterkers kunnen ontwikkelen.

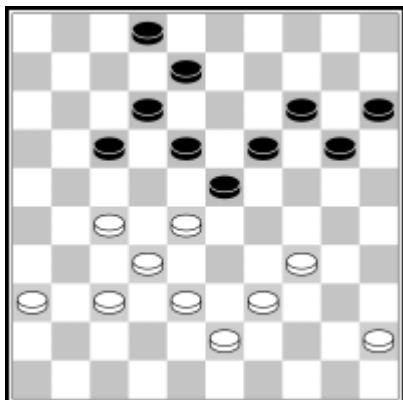
Tijdens mijn vooronderzoek concludeerde ik dat het belangrijkste argument schuilt in het verschil in hun benadering van het spel. Deslauriers speelt dammen voornamelijk als een gokker, waarbij hij zich meer richt op het creëren van kansen voor zijn tegenstander om fouten te maken dan op een analytische, zet-voor-zet-analyse. Zou deze aanpak in een match net zulke gunstige resultaten hebben opgeleverd als in een toernooi? De uitslagentabel geeft het antwoord al: de eerste overwinning van de nieuwe wereldkampioen was tegen de nummer 8 van het toernooi. Roozenburg daarentegen zou in 1948 overwinningen hebben behaald tegen spelers die direct onder hem op de ranglijst stonden.

Toch ongeslagen:

Deslauriers bleef ongeslagen, maar op bepaalde momenten in het toernooi leek dit

ongelooflijk, bijvoorbeeld in het volgende fragment.

Partij Navarro - Deslauriers
(diagr. na de 41^e van zwart)

Door een paar zwakke zetten kwam de rechtervleugel van zwart in een hachelijke positie terecht. A. den Doop uit Amsterdam gaf aan dat wit hiervan kon profiteren met 34-30 (dreigend met 37-31 en vervolgens 21-22), 2-7, 38-33 (dreigend met 28-22), 8-13, 43-38, en zwart had geen goede zetten meer. 20-24 wordt gevolgd door 31-31 en 27-22; 7-11 (of 20-25) wordt gevolgd door 30-24 (20x29), 33x24, 28x8, 39-34, 38-33, enz.

Het verloop van de partij was

42.38-33 (20-24) 43.34-30 (wit kan nog simpel winnen door 43-38 en zwart wordt bedreigd met meerdere slagzetten; de beste zetten zijn nog steeds 8-13, 37-31, 23-29, 34x23, 18x29, 27-22, 11-21 of?, 31-27 met doorbraak of schijfwinst)

43. ... (24x35) 44. 28-22 (17x28) 45.33x24 (14-20) 46. 24-19 (23x14) 47. 43-38 (20-24) 48. 38-33 (14-20) 49. 36-31 {12-18} 50. 32-18 (10-25) 51. 45-40

(om de dreiging 18-23 te verhinderen)

51. ... (35x44) 52.39x50(25-30) 53. 31-26 waarom aarzelen met de tegenaanval door 28-22?

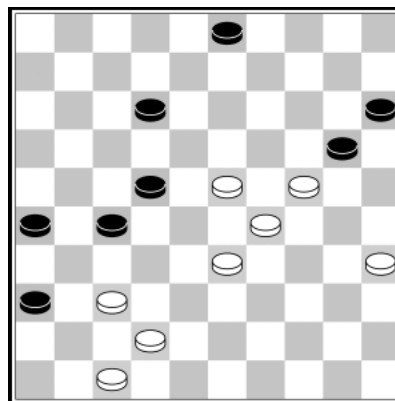
53. ... {30-34} 54. 37-32 (24-29) 55.33x24 (34-39) 56.27-21 26-21 is beter

56.... (39-43) 57.11-16 (2-7) 58. 32-27 (43-48) 59. 50-44 (18-23) 60. 28x19 (48-37) 61. 44-39 (37x10) 62. 27-22 {10-32}

63. 26-11 (7-11) en zwart wint.

Om het spel van de nieuwe wereldkampioen te illustreren, is het volgende fragment zeer kenmerkend :

Partij Deslauriers - Mérono

Het spreekt voor zich dat wit moet doorzetten met de aanval op de rechtervleugel, met 35-30, 20-25 en 24-19. Maar de wereldkampioen zag hier geen voordeel in en zocht in plaats daarvan naar praktische voordelen door middel van een verfijnd offer, zoals hieronder beschreven:

46. 24-19 (3- 8) 47. 35-30 (20-24) 48.19x10 (15x35) 49. 19-14 (35-40) 50.14-10 (40-44) 51.10- 5{12-17}

Zwart heeft geen haast om 44-49 te spelen.

52.42-38 (27-31) niet 44-49 wegens 37-31 5.37-31{17-21} 54. 23-19

Deslauriers liet zijn tegenstander later zien hoe hij met 8-12 een uitstekend eindspel had kunnen bereiken. Zwart dacht er echter aan om direct remise te maken en speelde daarom:

54..... (8-13) het begin van een denkbeeldige volgorde van zetten

55.19x 8 (31-37) 44-49 was hier ook goed 56.32x41 (12-28) Zwart had niet gezien dat de dam ook kon slaan (wat niet het geval zou zijn geweest als hij twee zetten eerder niet 8-13 had gespeeld), waarna wit gemakkelijk won.

57.5x16 (44-49) 58.16-32 (49-44) enz.

De speculatie dat zwart in deze mogelijkheden verdwaald zou raken, is uitgekomen!